

امير المؤمنین

د یوویشتمې پېړۍ

ملا محمد عمر مجاهد

◆ راتلونکه او ترتیب: آصف ژمن

راتلونکه او ترتیب: آصف ژمن

د یوویشتمې پېړۍ امير المؤمنین

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین

ملا محمد عمر مجاهد

BAWAR LIBRARY

بـاور کـتابـتـون

راتولونه او ترتیب: آصف ژمن

۱۳۹۸ هـ ل

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین

راټولونه او ترتیب: آصف ژمن

ډیزاین چارې: شاه گرافیکس

خپرندوی: فکري ویستیا خپرندویه ټولنه

برېښنالیک: fikreeweshtia@gmail.com

چاپ شمېر: زر ټوکه

چاپ وار: لومړی

چاپ کال: ۱۳۹۸/۲۰۲۰م

د دې کتاب د هر ډول چاپ او خپرولو حقوق له لیکوال سره خوندي دي

ډالی

- د مرحوم امیر المؤمنین د سپېڅلي، منلي او وياړلي يون هر يوه سپېڅلي لاروي ته!

- هغو ته؛ چې د قربانۍ، فداکارۍ او اېثار عجيب و غريب او حيرانکن شهکارونه يې پرېښودل. هو، د استشهاد د اسمان هر يوه ستوري ته!

- د ممبر خور ژبي داعي، د سنگر زړور زمري او د دوو جهادونو وياړمن غازي؛ استاد ياسر ته!

- ورور ته مې؛ هغه چې د فکري بې لاريو په را لوتې توفاني زمانه کې يې سپېڅلی اسلامي فکر را کړ. د اسلامي فکر د مبارزې لار يې را وښوده... هو؛ اروا ښاد ډاکټر... صاحب ته!

(آصف ژمن)

لړليک

- ۱.....هر گز نمیرد.....
- ب.....د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین!.....
- ج.....خپلې خبرې:.....
- ۱.....لومړۍ څپرکۍ:.....
- د امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد ژوند لیک، د امارت تاسیس او دامیرالمؤمنین لقب:.....
- ۱.....زوکره او نشأت:.....
- ۲.....زده کړه او تعلیم:.....
- ۳.....کورنۍ:.....
- ۴.....جهاد او مبارزه:.....
- ۱۰.....د فساد په وړاندې پاڅون او د اسلامي امارت تاسیس:.....
- ۱۴.....د تحریک پیل د ملا محمد عمر په ژبه:.....
- ۱۸.....د دیني عالمانو ستره غونډه او ملا محمد عمر ته د امیرالمؤمنین لقب ور کول:.....
- ۲۳.....د ملا محمد عمر مجاهد قیادي شخصیت:.....
- ۲۶.....د نړیوالو اسلامي قضایاو په اړه بې اهتمام:.....
- ۲۷.....شخصي ژوند:.....
- ۲۹.....طبیعت او شخصي مزاج:.....
- ۳۰.....له امریکایي یرغل وروسته:.....
- ۳۱.....دویم څپرکۍ:.....
- ۳۱.....د امیرالمؤمنین رحمه الله وفات او تاثرات.....
- ۳۳.....د امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله وفات:.....
- د عالیقدر امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد د وفات د اعلان په اړه د اسلامي امارت د رهبري شوری او د مرحوم د کورنۍ اعلامیه:.....
- ۳۶.....
- ۴۱.....د ملا محمد عمر مجاهد د وروستیو کلونو د اوسیدو د ځای انځورونه:.....
- ۴۳.....امیرالمؤمنین د یو څو نامتو څېرو له انده:.....

- ۵۱.....که ملا محمد عمر مجاهد نه وای را پاڅېدلی!:
- ۵۳.....هغه اتل غازي رحلت وکړ:
- ۵۷.....د ثور ۴مه؛ د درېيم عمر د رحلت ورځ:
- ۶۲.....د ثور ۴مه؛ امت بل عمر له لاسه ورکړ:
- ۶۵.....د نجات الهي لورينه د هغه په شخصيت کې:
- ۷۲.....با وقاره امير:
- ۷۷.....اميرالمؤمنين د عظمتونو وارث:
- ۸۱.....عمر؛ د راشدينو شپږم و:
- ۸۲.....ملا صاحب استاذ کل او لوی عالم و:
- ۸۸.....ستر محسن او ملي ناجي:
- ۹۴.....عمر مجاهد - لمر مجاهد:
- ۹۸.....د يوويشتمې پېړۍ اتل:
- ۱۰۱.....هغه افغان چې تاريخ يې بدل کړ:
- ۱۰۳.....د هغه چا په ياد چې اوس نشته:
- ۱۰۵.....ملا محمد عمر مجاهد ته!:
- ۱۰۸.....درېم څپرکی:
- ۱۰۸.....مرکې او خاطرې:
- ۱۰۸.....له امريکا غږ سره د اميرالمؤمنين ملا محمد عمر مجاهد مرکه:
- ۱۱۱.....د تيسير العلوني مرکه:
- ۱۱۹.....له الشرق الاوسط ورځپاڼې سره د ذبيح الله مجاهد مرکه:
- ۱۲۵.....د اميرالمؤمنين ملا محمد عمر مجاهد په اړه زما د ژوند څو خاطرې:
- ۱۳۹.....د بيت المقدس د پخواني امام زوی:
- ۱۴۱.....مشر ملا صاحب او څو جالبې خاطرې يې:
- ۱۴۶.....مرحوم اميرالمؤمنين د خپلې پېړۍ مجدد و/ خاطره:
- ۱۴۹.....خاطره:
- ۱۵۰.....خاطره:

- ۱۵۱.....: ملا محمد عمر ولاړ، خو.....
- ۱۵۳.....: مک کرسټل: ملا عمر ته تر کرزي سل څله ډېر احترام لرم:
- ۱۵۴.....: څلورم څپرکی:
- ۱۵۴.....: د امیرالمؤمنین رحمہ اللہ ویناوې او ځینې فرمانونه:
- ۱۵۴.....: د امیرالمؤمنین رحمہ اللہ څو ویناوې:
- ۱۵۷.....: د امیرالمؤمنین رحمہ اللہ ځینې فرمانونه:
- ۱۶۲.....: اوس هم وحتي ده چې.....:
- ۱۶۳.....: د الله په امان ملا محمد عمر مجاهده!:
- ۱۶۵.....: ماخذونه:

هر گز نمیرد...

هر گز نمیرد انکه دلش زنده شد بعشق

ثبت است بر جریده عالم دوام ما

نړۍ فاني او هغه څه چې ورکې موجود دي؛ ټول په فنا محکوم دي. انسانان هم چې د دې فاني نړۍ یو فنا کېدونکی عنصر دی، که دی په خپل ژوند کې هر څومره اوږدې هیلې او ارمانونه ولري؛ مگر بیا هم حتماً یوه ورځ ورباندې راځي چې نیمگړې پاتې او دی ور څخه فنا شوی وي. تر اوسه پورې د مختلفو سویو لا حساب به انسانان نړۍ ته راغلي او د خپل بشري ژوند په مختلفو مراحلو او مختلفو برخو کې د کمال لوړو پوړیو ته رسېدلي او بیا فنا شوي دي. مونږ مسلمانان په دې باور لرو چې انسانان به د دې فاني دنیا د لنډ ژوند په اړه په یوې بلې ابدې نړۍ کې پوښتل کېږي او هلته به د خپلو ښو او بدو کړو په اړه سوال ځواب ترې کېږي. تر اوسه پورې نړۍ ته ډېر انسانان راغلي او ډېر بېرته فنا شوي دي، په دې کې مختلف شخصیتونه دي چې د ژوند په یوه خاصه مرحله کې یې د انسانیت خدمت، د هغوی د هدایت او د هغوی د هوساینې لپاره کار کړی وي، او په دې لاره کې یې ډېرې ستونزې گاللي وي.

هغوی خپل ځان په زحمت کړی، خو د نورو انسانانو ژوند یې هوسا او آرام کړی وي. دغه ډول کسان د انسانانو په منځ کې تاریخ جوړونکي شخصیتونه دي، چې د دوی له ظاهري فنا کېدو وروسته یې هم د ژوند دايمي او تاریخي کار نامې تلپاتې وي. په معاصر دور کې د دغو شخصیتونو له جملې څخه یو هم ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله دی چې په خپلو تاریخي کار نامو سره

بېي د افغانستان د تاريخ په يوه حساس پړاو كې تبارز وكړ، د سختو زحمتونو په گاللو او بې سارو قربانيو په وركولو سره بېي د ډېرو ځورېدلو ژوند هوسا، د جهادي ارمانونو د تحقق او په افغانستان كې د اسلامي شريعت د انفاذ لپاره تاريخ سازه خدمتونه وكړل.

محترم ورور آصف صاحب زحمت گاللي او د دغه تاريخي شخصيت په اړه بېي له ليكل شويو مقالو څخه ځينې داسې ليكنې په ترلاس لاندې ټولگه كې راټولې كړي چې د ملا محمد عمر (مجاهد) د جهادي، سياسي او ټولنيز ژوند بېلا بېلې برخې بېي احتواء كړې.

دا يو ستر مسؤليت دی چې ليكوال وروڼه د خپلو تاريخي اتلانو كارنامې په ليكنو كې ثبت او د راتلونكو نسلونو د تنوير لپاره بېي د تاريخ د يوې برخې په توگه خوندي كړي، ځكه راتلونكي نسلونه به بيا د همدې ليكنو له مخې د خپلو اتلانو په موافقو وياړي او په هغه به قضاوت كوي.

آصف ورور ته د لا برياوو په هيله

والسلام

عبدالرحيم ثاقب

۱۳۹۷/۰۹/۱۳ هـ ش

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین!

ځینې ځای د مرحوم امیرالمؤمنین د کرامت خبرې واورم. دا سړی یقیناً الله تعالی په کرامتونو نازولی و. د ده تر ټولو ستر کرامت ماته دا بریښي؛ چې دی یو ستر امتحان ته ټینګ شو. زه دلته د ډار خبرې ته اشاره نه کوم، چې گوندې داسې موضوع یې پر اوږو بار کړه، چې نور څوک یې له ډاره نه شي بارولی. زه بل څه وایم. دا جهاد په ډېرو عجیبو امتحاناتو کې روان دی. یو امتحان پکې دا دی؛ چې له علمي او فکري سویو ټیټ او د خدای ملنګ انسان به دې پر پاکستان ور وټیي، ځان به پرې د جهاد له مکلفیته خلاصوي یا به دې پر همدې دلیل د اسلام له دایرې وباسي. مرحوم امیرالمؤمنین سره له دې چې د روان جهاد له عمقه خبر و، له غوښتنو یې هم خبر و، خو د خپل دیني مکلفیت اداء، د خپل تاریخي برم ساتنې او د جهاد استقلال دې ته اړ کړ، چې دی له خپل کوره لرې، له زورورو یارانو جلا، له الله تعالی پرته د اسبابو نړۍ کې بې اسرې او له ټولې بې عاطفې نړۍ سره په جگړه کې د خپل وطن یوه خره تپه غوره کړي.

مرحوم چې کله مریضیږي، ډاکټران ورته وایي، ستا معالجه دلته نه کیږي، ته باید له هېواده ووځې، ستا مریضی د هېواد د اطرافي طبابت له زوره وتې ده. دلته نو مجبوریت تصور کړئ. له دښمنه ځان پټوي، چې دیني مکلفیت او تاریخي برم وساتي. د خپل هېواد په یوه لرې پرته سیمه کې پاتې کیږي، چې د حرکت استقلال یې سوال لاندې رانه شي، همدغه مجبوریتونه یې پر بلې لار مرگ ته ور برابروي. تصور کړئ! خو دی له مرگه نه تښتي. پر مرگ یې ایمان دی، خو پر داسې مرگ، چې باید له شایبو پاک وي. مرگ ته په رڼو

سترگو ور مخامخ کیري. مرگ سره یې سلا کړې، خپله ور درومي. دلته مورې دا هم معلومولی شو، چې د ده پټېده د دښمن له وېرې نه ول. که دی له وېرې پټېد، نو باید د علاج لپاره له هېواده وتی وی، ځکه دا هم مرگ دی او د مرمی له مرگه سخت ځکه دی، چې په تدریج ور روان دی، په خپلو سترگو یې ویني! د مرمی په څېر یې ناڅاپه او پرېکنده نه وژني.

اوس نو دا را سره تصور کړئ، چې یو سپری له مرگه نه وېرېږي، خو د نړۍ مخې ته ډپ شوي څر پر طالبان یې سترگو کې غږیږي. د غږمېدلي سېلاب مخې ته یې ډپ اچولی. دا گردو وهلي خلک تاریخ لري او را تلونکی هم لري. هسې نه څوک مخ ور واړوي، چې هغه مو بنسټگر و!

الله! همدغه ستر کرامت و، چې یو سرشاره انسان د خپل دین، ولس او حرکت د تاریخ لپاره ځان د یوې ساده وړې خونې څلورو دېوالونو کې ایساروي. د راوتلو وخت معلوم نه دی. څه وخت به د دښمن موضوع تمامیږي؟ څه وخت به دی د خپل وطن ازاده هوا تنفس کوي؟ دا نه معلومیږي، خو دا ور معلومیږي، چې د کومې موضوع لپاره د دښمن له مرمی ځان ساتي، یوه بله بلا یې له دې موضوع تروړي. دی د خپل فردي مکلفیت پر بنسټ د کوني واقعیت دا جبر مني. کار یې پاتې دی، خو دی باید جبر ومني. دی باید لاړ شي. هو؛ که له هېواده بهر چرته ځي، نو د انساني عقل دایره ده، ممکن څه علاج یې وشي، خو که له هېواده بهر ولیدل شي؟ له هېواده بهر ونیول شي؟ له هېواده بهر ومري؟ بیا؟

دی نو د خپل دیني مکلفیت لپاره، د تاریخي برم د ساتنې لپاره او د خپل حرکت د استقلال لپاره، «نه» وايي! نه ځم، هیڅ ځای ته نه ځم. ده خو د سترو

مقاصدو لپاره پراخه نړۍ پر ځان را تنگه کړه، خو يقين مشر به - هيله مو ده - چې الله تعالى به په خپلو پراخو نعمتونو نازولی وي! ان شاء الله

د اسلامي نړۍ په جهادي مباربو کې دومره مقبوليت هم د ده خدای ور کړی کرامت دی. زه کله ځينو خلکو ته حيران شم. ده سره جنگېدلي مخالفين، د ده پر ضد بهرني دښمن سره ولاړ مخالفين، چې کله د استقلال او تاريخ په اړه د وينا جلال ته واوړي، د ملا صاحب له بېلگې پرته يې بل څوک خولې ته نه ورځي. سر سپارلی مخالف يې کله دې ته مجبور شي، چې په واز کومي د ده په نوم خپل مخالف ونگوي.

د جهاد په مسير کې به تر ډېرې اوږدې مودې - که ووايم تر قيامته، نو هم مبالغه به نه وي - د ده نوم د سپېڅلو مسلمانانو د ترحم وړ وي. د اسلامي نړۍ په گوټ گوټ کې ټوکېدلي او را ټوکېدونکي حرکتونه به په يو ډول د ده منتبار وي. د جهاد په باب کې د ده مقبوليت داسې را برينسي، لکه د علم په باب کې زموږ د سلفو علماو مقبوليت، چې له سوونو کلونو راهيسې يې کتابونه زموږ د امت د تعليمي نصابونو سترې برخې دي!

«د يوويشتمې پېړۍ اميرالمؤمنين» او دې ته ورته بلا نور کتابونه د مرحوم فکر نه شي را نغاړلی. که وخت راغی، د تاريخ او سياست څېړونکي به پرې په بېلا بېلو مرحلو کې ژورې او پراخې څيړنې او شننې کوي.

د ملا صاحب رحمه الله د سترې قربانۍ بدلې يو الله جل جلاله ورکولی شي. د ده د اعمالو مکافات د الفضاو له دايرې وټې خبره ده. الله تعالى دې بدلې ورکړي. امين!

لطف الله خيرخوا

۱۴۴۰/۰۵/۲۴ هـ ق

پېښور، خالص بابا کمپ

خپلي خبرې

له خو ورځو راهيسې مې يې په رسنيو کې د وفات خبر اورېده. ملگرو يې په هکله چوپتيا غوره کړې وه. د ملگرو چوپتيا يې اندېښمن کړم. شېبه په شېبه مې انټرنېټي خبري سايټونه تعقيبول. د ۲۰۱۵م کال د جولای ۳۰مې ورځې د مازديگر مهال مې په الاماره پاڼه کې د دې ستر انسان د وفات اعلاميه مخې ته راغله. پوره مې ونشووه لوستلی؛ خدای شته د لوستو زغم مې يې نه درلود. دا داسې خبر و؛ چې زما لپاره يې تصور هم ترېڅ و. خو د الله تعالی په دې قول عقیده لرو چې: (كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ)

د دې نالیدلي امیر مینه د ډېرو په زړونو کې خوره وه، ده او وي به!
دا د لمر غوندې ځلانده انسان په یوه داسې زمانه کې وځلېد؛ چې پر هېواد د تیارو منگولې هر خوا خپرې او خښې وې. له ولس نه د ژوند شیمه ختلې وه. په مې ژواندي ولس وحشي داره مارانو خپلې خولې خښې کړې وې. لوتمارۍ، پاتکسالاری، قتل و قتال، چور و چپاول، د عزت او ناموس لوټ او پایمال هرې خواته خپور و. د دې ستر ملت تورو دښمنانو داسې گڼلې وه؛ چې نور نو دا ملت له منځه تللی بویه!

خو الله تعالی د دې ملت د خیر غوښتونکو دعا قبوله کړه. له لوی کندهاره بیا یو داسې څوک را پورته شو؛ چې د دې ملت لپاره یې معجزه گڼلې شو او د دې ملت د نجات او ژغورنې پرېښته یې گڼلې شو.

هو، د همدې ستر انسان په را پورته کېدو دا هر څه یو مخ بدل شول. د ولس په مراوو رگونو کې د ژوند وینه په حرکت راغله. ولس سره د یوه نوي ژوند هیله پیدا شوه. خلکو یو وار بیا بې له وېرې، بې له جگړې او بې له چور و

چپاول څخه شپې سبا کړې. د هېواد د تجزيه غوښتونکو تورو دښمنانو تور او ناولي ارمانونه هسې دروغجن خوب و خیال شول. له کلونو کلونو وروسته دې ستر انسان نړۍ ته د اسلامي نظام نمونه وړاندې کړه. د سیاسي اسلام هغه مفاهیم چې له کلونو کلونو را هیسې یوازې د کتاب په پاڼو کې محدود پاتې شوي و، یو وار بیا د سیاست او حاکمیت عملي میدان ته را ووتل. دا هغه څه و؛ چې د اسلام ابدی دښمنانو ورسره کلونه کلونه جگړه کړې وه او د عمل له میدانه یې ایسته کړي و. نو دا ورته کله د زغم وړ کېدای شوه. نو یې دې مسلمان او مېلمه پال ولس ته راغلی یو مسلمان مېلمه بهانه کړ او د دې مسلمان نظام پر خلاف یې شیطاني اشر وکړ.

له ځینو په اصطلاح سیاسي شنونکو څخه په سیاسي بحثونو کې بعضې وخت واورو چې مشر ملا صاحب په دې و نه توانېد؛ چې له امریکا سره د اسامه بن لادن پر سر لانجې ته کوم سوله ییز حل وړاندې کړي!

خو دا بناغلي یا خو د مشر ملا صاحب په یو نه یو ډول د تورنولو ناکامه هڅه کوي او یا په دې نه دي خبر چې سوله ییز حل نه؛ بلکې حلونه وړاندې کړای شول: (د افغانستان اسلامي امارت له امریکا سره د دښمنۍ نیت نه لري او نه هم په نړۍ کې د ترورپستي اعمالو پلوي کوي، بلکې ترورپستي اعمال چې بېگناه خلک پکې وژل کیږي، د نړۍ د بې ثباتۍ سبب کیږي، په کلکه غندي. د افغانستان اسلامي امارت له هیڅ یو مجرم شخص څخه دفاع نه کوي، هغه که اسامه بن لادن وي او که بل څوک وي، خو د اسلام او اسلامي قوانینو دفاع د ځان او د هر هېواد حق او فریضه بولي. د افغانستان اسلامي امارت په لاندې ډول له امریکایانو سره د اسامه بن لادن پر سر په مغلقه او پیچلې لانجه کې مرسته کوي او یو معقول حل [Downloaded from Bawar.net](http://Bawar.net) ویني،

چې هم د امریکایانو ستونزه حلولی سي او هم د اسلام او مسلمانانو احترام پکې نغښتی دی:

اول: د افغانستان اسلامي امارت چمتووالی لري، چې اسامه بن لادن د افغانستان سترې محکمې ته وسپاري، خو امریکایان دې د ده د تهمت په اړه خپل تورونه او شواهد محکمې ته وړاندې کړي، محکمه به په ازاده او خلاصه فضاء کې ترسره کيږي، د نړۍ مطبوعاتو ته به هم د محاکمې پر مهال اجازه ورکول سي، چې د محکمې د فیصلې جاج واخلي او ملگري ملتونه هم خپل هیئت د ناظرینو په توگه استولی سي.

همدا لومړی وړاندیز د امریکایانو لخوا بې لسه دې چې کوم معقول دلیل ولري، و نه منل سو، چې څه وخت وروسته بیا هم د دې پیچلي معضلي د حل لپاره دغه بله طرحه د امارت لخوا وړاندې سوله.

دویم: که په کومو دلایلو سره چې په اوله ماده کې ذکر سوه امریکایانو ته د حل لاره نه وي او یا ورسره موافقه نه لري، نو د افغانستان اسلامي امارت چمتووالی لري، چې د دریوو او یا زیاتو اسلامي هېوادونو د قاضیانو ځانگړي محکمه جوړه او دایره سي، اسامه بن لادن به په هغه محکمه کې پر ځان د لگېدلو تورو په وړاندې ځواب وايي او په شرعي توگه به محکمه خپله فیصله وکړي، دغه محکمه چې هره فیصله کوي، هغه مور ته د منلو وړ ده او پوره احترام به یې کوو، د محکمې د دایرولو لپاره په ځای ټاکلو کې مور کومه ستونزه نه لرو، خو یوازینی شرط به دا وي، چې د اسلامي نړۍ په یوه هېواد کې به دایرېږي.

په دویمه طرحه باندې هم د پخوا په څېر امریکایانو غوږ و نه گراوه او په ډېره بېره سره یې رد کړه، تر دې وروسته بیا هم د افغانستان اسلامي امارت د یوه معقول حل په لټه کې و، چې دغه لاندې وړ باندې ختمه سي، تر څه مودې وروسته بیا هم د امریکایانو د فشارونو او اعتراضونو او د ځینو اسلامي هېوادونو د پر لپسې غوښتنو له کبله لاندې درېیم وړاندیز هم مخته سو.

درېیم: که دا دوهمه طرحه هم امریکا نه مني او قناعت وړ باندې نه کوي، نو درېیم وړاندیز یا طرحه به دا وي، چې مور به په خپله سیمه کې د اسامه بن لادن څخه ټول د اتصال لوازم واخلو او دی به د افغانستان د اسلامي امارت تر نظارت لاندې وي او د افغانستان خاوره به د هیچا پر ضد نه سي استعمالولی تر دې چې د بیان ازادۍ، چې د هر چا طبیعي حق دی، هغه به هم ځینې واخلو تر څو داسې یو څه ته لاره موندل سوې وي، چې د ستونزې قوت یو څه را کم کړای سي.) [طالبان له کندهاره تر مزاره/ملا عبدالسلام ضعیف. ص: ۲۸۳-۲۸۴]

خو دا ټول حلونه د امریکا لخوا بې له دې چې کوم معقول دلیل ولري، رد کړای شول. ځکه اصلاً خبره د اسامه بن لادن نه وه؛ بلکې د امریکا ستونزه له خپلواک اسلامي نظام سره وه. او د هغوی ستونزه د اسلام له حاکمیت سره وه. هغوی له دغسې یوه اسلامي نظام څخه په وېره کې و.

استاد عبدالهادي مجاهد د یوه ملگري له قوله ویل چې د طالبانو د واکمنۍ پر مهال د افغانستان د بهرنیو چارو وزیر، مولوي وکیل احمد متوکل ویل چې، کله چې طالبانو اعلان وکړ، چې اسامه بن لادن نور په افغانستان کې نشته او ایستلی مو دی؛ نو د امریکا د بهرنیو چارو وزارت له لوري زنگ راغی، چې

اسامه بن لادن په افغانستان کې وي او يا نه؛ دې مور له تاسو سره نور کار دی! او د افغانستان لپاره زمونږ په موقف کې هېڅ بدلون نه دی راغلی.

هو، بدماشې او مغرورې امریکا غوښتل، چې افغانان دې هم د دوی هر ډول غوښتنې بې له چوڼ و چرا ومني! او د هغوی هر ډول امر ته دې سر ښکته کړي! هغه سر چې بې له احد ربه بل چاته نه دی ښکته شوی.

خو دې مجاهد امير په هسکه غاړه وويل: "دا نو شاهي نظام نه دی چې تاسې راشئ او مور به درنه لاړ شو. دلته مجاهدين دي، منظم قطعات دي، غرونو ته به وځيږي..."

مرحوم اميرالمؤمنين هماغه وخت ورته ويلي و: "زه اوس و دوی ته وایم، چې دغه ستونزه له مور سره د خبرو له لارې حل کړئ، کله نو وروسته به بيا تاسې مور ته د خبرو کښاستلو لپاره سوالونه کوئ."

کت مټ همداسې وشول. هماغه په زور او زر مغروره امریکا د خپل تاريخ په تر ټولو اوږده او ستونزمنه جگړه کې ونښته. هماغه له سوله یيز حل تښتېدلې امریکا اوس د هماغه امير لارويانو ته د سوله یيز حل او خبرو ته د کښاستلو لپاره عذرونه کوي.

ښايي ځينې وپوښتي، چې د دې کتاب اړتيا څه وه؟! ښکاره ده چې مور له هر اړخيز غربي يرغل سره مخ يو. د دې مسلمان ملت پر ضد دښمن يوازې د ټانگ او طيارې جگړه نه ده پيل کړې؛ بلکې په فکري او فرهنگي سنگر کې هم په جگړه بوخت دي.

استعمار گر چې د کوم ولس د اېل کولو اراده ولري، نو تر ټولو ستره هڅه يې يوه دا هم وي چې هماغه ولس له خپلو مشرانو او اصلي قهرمانانو سره پردی

او ناشنا کړي. او په ډول ډول نومونو او تهمتونو يې د بدنامولو او تورنولو هڅه کوي. چې له بده مرغه مور هم اوس له همداسې يوه حالت سره مخ يو. اوس د دې ملت د رښتيني او خواخوږي مشر، مرحوم اميرالمؤمنين ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله د شخصيت، فکر، عقيدې او دريځ دښمنان حاکم دي. نو معلومه ده چې د ده دښمنان به د ده د شخصيت په هکله د کوم ډول ذهنيته د خپرولو هڅه کوي. په دغسې يوه وخت کې د هر متعهد او ژمن مسلمان افغان دنده ده چې عامه ذهنيته د استعمارگرو او پرديپالو له ناپاک او زهرجنو تبليغاتو له تاثيره د ژغورلو هڅه وکړي. د مرحوم اميرالمؤمنين ژوند او مبارزه به د امت راتلونکو نسلونو ته، د ازادۍ او حریت لښکريانو ته او د مبارزې او مقاومت سرښندويانو ته لارښود وي او هغوی ته به د بري ډاډ او اطمینان وي.

بناءً ما هم د همدې اړتيا له مخې همدا کوچنۍ هڅه کړې. د يوه عالم وينا ده چې، پر لويو شخصيتونو بايد لوی شخصيتونه ليکل وکړي. نو ما به څرنگه پر خپل کمزوري قلم د دې ستر شخصيت په هکله د څه ليکلو جرئت کړی وای؟!؛

هغه و چې د اميرالمؤمنين رحمه الله په هکله مې د نړۍ د سترو شخصيتونو څرگندونې، نظرونه، د نورو ليکوالانو ليکنې، مرکې، خاطرې او يادښتونه را غونډه او په کتابي بڼه ترتيب کړل.

کتاب په څلورو څپرکو کې را غونډه شوی:

لومړۍ څپرکۍ د اميرالمؤمنين ملا محمد عمر مجاهد ژوند ليک، د امارت تاسيس او د اميرالمؤمنين لقب، دويم څپرکۍ د اميرالمؤمنين رحمه الله وفات

او تاثرات، دریم خپرکی مرکې او خاطرې، او څلورم خپرکی د امیرالمؤمنین
رحمه الله ویناوې او ځینې فرمانونه لري.

په پای کې له سیاسي شناند او لیکوال، محترم عبدالرحیم ثاقب صاحب او
محترم استاد لطف الله خیرخوا صاحب څخه زښته زیاته مننه کوم چې د کتاب
کتلو ته یې د خپل ژوند یو څو شېبې بېلې کړې او د موضوع اړوند یې لیکل
وکړل. همدا شان هغو ټولو دوستانو ته هم کور ودانۍ وایم چې د کتاب په
برابرو او ترتیبولو کې یې راسره مرسته کړې.

پر ټوله نړۍ د اسلام د بشپړ حاکمیت په هیله

آصف ژمن

۱۳۹۸/۰۴/۱۶ هـ ش

لومړۍ څپرکي

د اميرالمؤمنين ملا محمد عمر مجاهد ژوند ليک، د امارت تاسيس او د
اميرالمؤمنين لقب

زوکړه او نشأت

مرحوم ملا محمد عمر مجاهد د مولوي غلام نبي زوی. د مولوي محمد رسول لمسی او د مولوي باز محمد کړوسی. په کال ۱۳۳۹ هجري لمريز کې چې له ۱۹۶۰ ميلادي سره سمون خوري د افغانستان د کندهار ولايت د خاکريز ولسوالۍ د چاه همت کلي په يوه متدينه او علمي کورنۍ کې وزیږېد. د ملا محمد عمر مجاهد والد مرحوم مولوي غلام نبي صاحب هم په همدې خاکريز ولسوالۍ کې دنيا ته راغلی او د همدې سيمې په مختلفو ديني درسونو او دايرو کې خپلې ديني زده کړې ترلاسه کړې. چې بيا په ياده سيمه کې د تدريس او اسلامي دعوت په چارو کې د زيار او مصروفيت له امله د خلکو په منځ کې د يو ښه علمي او ټولنيز شخصيت په توگه وځلېد.

د ملا محمد عمر مجاهد له زوکړې دوه کاله وروسته د هغه والد صاحب د کندهار له خاکريز ولسوالۍ څخه ددې ولايت د ډنډ ولسوالۍ د نودې کلي ته ولاړ او هلته د خپل ژوند تر پايه د سيمې د خلکو د ديني ښوونې او روزنې په چارو بوخت و، نوموړی په ۱۳۴۴ هجري لمريز کال کې چې له ۱۹۶۵ ميلادي سره سمون خوري په همدې سيمې کې وفات او د کندهار ښار د طالبانو په پخوانۍ مشهوره هديره کې خاورو ته وسپارل شو.

ملا محمد عمر مجاهد د خپل پلار له وفات وروسته د پنځه کلنۍ په عمر له خپلې کورنۍ سره د کندهار له ډنډ ولسوالۍ څخه د اروزگان ولایت دهراد ولسوالۍ ته ولیریدیده او هلته یې د خپلو ترانو هر یو مولوي محمد انور او مولوي محمد جمعه تر سرپرستي لاندې د ژوند لومړنۍ مرحله پیل شوه.

زده کړه او تعلیم

مرحوم ملا محمد عمر (مجاهد) په اته کلنۍ کې د دیني علومو د ترلاسه کولو لپاره د اروزگان ولایت د دهراد ولسوالۍ د شهرکهنه سیمې ابتدایي دیني مدرسې ته شامل شو. د دغې مدرسې سرپرستي هم د ملا محمد عمر مجاهد د تره مولوي محمد جمعه لخوا ترسره کیده او ملا محمد عمر مجاهد هم دیني زده کړې له نوموړي څخه پیل کړې. د ملا محمد عمر مجاهد دواړو ترانو په تیره مولوي محمد انور د نوموړي په دیني روزنې او پالنې کې خاص رول ترسره کړ.

مرحوم ملا محمد عمر مجاهد د خپل شرعي تعلیم لومړنۍ او متوسطه دوره په همدغه مدرسه کې په بریالۍ توګه پای ته ورسوله او اتلس ۱۸ کلنۍ ته له رسیدو سره یې په افغانستان کې د مروجو لوړو شرعي زده کړو په تحصیل پیل وکړ، خو د شرعي لوړو زده کړو د تحصیل مرحله یې په کال ۱۳۵۷ هـ ش او ۱۹۷۸م په افغانستان کې د کمونستانو د واک ته رسیدلو له امله نیمګړې پاتې شوه.

کورنی

له قبیلوي اړخه د ملا محمد عمر مجاهد تعلق د پښتنې قبیلې هوتکو په تومزي قوم پورې دی. هوتک د پښتنې قبیلې یو لوی شاخ او هوتکیان د معاصر افغانستان په تاریخ کې د نومیالي اسلامي شخصیت حاجي میرویس خان هوتک په خیر اسلامپال، مدبر، ملي او جهادي اتلان لري.

ستر غازي حاجي میرویس خان هوتک رحمه الله چې افغانان یې احتراماً د میرویس نیکه په ویارلي لقب یادوي. په کال ۱۰۸۸ هـ ۱۷۱۲م افغانستان له صفوي ظالمانه واکمنۍ ازاد او د افغانانو لپاره یې په کې د یوه خپلواک مقتدر اسلامي حکومت بنسټ کېښود.

د ملا محمد عمر مجاهد کورنۍ له مسلکي اړخه ټول علماء او د دیني علومو مدرسین دي. هغوی خپل ټول ژوند د الله تعالی د دین خدمت، د شرعي علومو تدریس او د مسلمانانو دیني او فکري روزنې ته وقف کړی، له همدې امله یې په خپله سیمه کې خورا زیات مقبولیت درلود او په معنوي لحاظ د ټولني تر ټولو باوقاره اجتماعي حیثیت لرونکي اشخاص پېژندل شوي دي.

د یوې داسې علمي او روحاني کورنۍ په ماحول کې د ملا محمد عمر مجاهد پیدایښت او بیا د خپلو علمي او فکري مریینو (پالونکو) تر مستقیمې پالنې لاندې د هغه نشأت په جهادي او فکري لحاظ نوموړي ته د دې صلاحیت ور وېاښه چې د افغاني ټولني د نورو افرادو په منځ کې د یو مخلص، مجاهد، زړه سواند، با احساسه، اسلامي او ملي شخصیت په توګه راڅرګند او په خپلو جهادي او اصلاحي هڅو سره خپله ټولنه د فساد، ظلم او بې عدالتی او ګران هېواد افغانستان د حتمي تجزیې له شره وژغوري.

ملا محمد عمر "مجاهد" ۴/

د مرحوم ملا محمد عمر مجاهد جهادي کورنۍ، وروڼه او تر وڼه ټول مجاهدين او له ۱۳۵۷ لمریز کال راهیسې تر اوسه پورې یې په تېرو جهادي جریاناتو کې د خپلې کورنۍ څلور تنه شهیدان شوي دي. په افغانستان باندې د امریکایي یرغل په لومړۍ ورځ ۱۳۷۹/۶/۱۵-۲۰۰۱/۱۰/۷ د ملا محمد عمر مجاهد تره ملا محمد حنفیا لومړنی شخص و چې د امریکایي یرغلگرو په بې رحمانه هوایي برید کې په شهادت ورسید.

جهاد او مبارزه

د مرحوم امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد د خپل ژوند دریمې لسيزې ته لانه و ور داخل شوی چې په افغانستان کې کمونستانو د پوځي کودتا له لارې واک ترلاسه کړ. دا هغه وخت و چې نور نو د ملا محمد عمر مجاهد په څېر د هېواد ټولو زده کوونکو ته د خپلو دیني زده کړو استمرار ناشونی ښکارېده؛ ځکه د ملحدو کمونستانو لومړنۍ مقابله د ټول هېواد په کچه له علماوو، طالبانو، محصلینو او مسلمانو منورینو سره وه، هماغه و چې ملا محمد عمر مجاهد هم اړینه وبلله چې خپلې لوړې دیني زده کړې نیمگړې پریري او د خپل شرعي مسؤلیت د ترسره کولو لپاره له مدرسې څخه د جهادي جبهې په لوري مخه کړي.

نوموړي خپل جهادي بهیر د روزگان ولایت د دهراد په ولسوالۍ کې د حرکت انقلاب اسلامي په تنظیم کې پیل کړ. په دغې ولسوالۍ کې له څه وخت تیرولو وروسته نوموړی د روزگان ولایت په کچه د یوه پیژندل شوي زړور جهادي شخصیت په توگه مطرح او د دغه ولایت په بیلابیلو برخو کې

د یوویشتمې پېړۍ امیر المؤمنین/۵

یې د کمونستانو په وړاندې په متعددو پوځي عملیاتو کې فعال رول ترسره کړ، چې نوموړي د دغه جهادي شهرت او په جهادي عملیاتو کې د موفقانه رول له امله په مجاهدینو کې دومره مقبول او ومنل شو؛ چې کله په هغه وخت کې د دهر او د په ولسوالۍ د مختلفو سیمو د مجاهدینو له لوري پراخ تعرضي عملیات ترسره کېدل، نو ملا محمد عمر مجاهد په همدې عملیاتو کې د ټولو مجاهدینو په خوښه د مختلفو جبهاتو د مجاهدینو مشر او تعرضي قومندان وټاکل شو او ښه موفق عملیات یې ترسره کړل چې په همدې عملیاتو کې نوموړی په لومړي ځل زخمي هم شو. نوموړي تر دریو کلونو زیات وخت د خپلې سیمې د مجاهدینو سره د یرغلګرو روسانو او کمونستانو خلاف په ډیرو مخامخ جګړو کې ګډون درلود.

د مرحوم ملا محمد عمر مجاهد د جبهې ملګري او مشران وایي چې ملا محمد عمر اخوند په هغه وخت یعنی د جهاد په پیل کې سره له دې چې عمر یې کم و د هر ډول مسؤلیت او کار د ترسره کولو استعداد او صلاحیت درلود او د ډیر ښه صحت او قوت خاوند و.

وروسته په کال ۱۳۶۲هـ ش ۱۹۸۳ میلادي کې له خپلو جهادي ملګرو سره د جهادي فعالیتونو د انسجام په غرض د کندهار ولایت میوند ولسوالۍ ته ولاړ او هلته یې د حرکت انقلاب اسلامي د تنظیم د مشهور جهادي قومندان فیض الله اخوندزاده په جبهه کې د روسي یرغلګرو او د هغوی د کمونستي تالي څټو په خلاف وسله وال جهاد ته دوام ورکړ. په کندهار ولایت کې هم په بې شمیره جهادي عملیاتو کې د نوموړي د موفقانه رول او په پوځي تکتیکونو کې د ښې وړتیا او شهرت له کبله د سیمه ییزو جهادي قومندانانو په کچه د

وخت د جهادي تنظيمونو د پام وړ شخص وگرځيد او د مرحوم مولوي محمد نبي محمدي په مشرۍ د حرکت انقلاب اسلامي د تنظيم لخوا د مستقلي جهادي جبهې مسؤليت ورته وسپارل شو.

له کال ۱۳۶۲هـ ش - ۱۹۸۳ م تر ۱۳۷۰-۱۹۹۱ پورې ملا محمد عمر مجاهد د کندهار ولايت د ميوند، ژړۍ، پنجوايي او ډنډ ولسواليو په مربوطاتو کې چې د شوروي قواوو په ضد د جهاد مهم مرکزونه ول او نيردې هره ورځ به يې مجاهدين له دښمن سره په جگړه بوخت ول همدارنگه د زابل په ولايت کې د شهرصفا او مرکز قلات مربوطو سيمو کې د کابل کندهار په لويه لاره د روسي يرغلگرو په خلاف ډير موفقانه عمليات ترسره کړل چې ډيرو هغو کې نوموړی شخصاً په مستقيمه توگه سهيم و. د ملا محمد عمر مجاهد تر ټولو خوښه کړای شوې وسله د روسي جنگي شوبلو (تانگونو) پر ضد استعمالدونکې مؤثره وسله « آر پي جي ۷ » توغندی و چې د مجاهدينو په مينځ کې به راکټ بلل کيده او ده يې په ويشتلو کې ځانگړی مهارت درلود. د يادونې وړ ده چې کندهار په ځانگړي ډول د ميوند، ژړۍ او پنجوايي سيمې د کمونيزم خلاف جهاد کې هغه سيمې وې چې د روسانو د ماتې او شکست محوري نقطې بلل کيدې. په دې سيمه کې د کندهار-هرات په لويه لاره د کمونستانو دومره زيات تانگونه او نور وسايط تخريب شوي و چې د سرک پر يوه او بله غاړه دښمن د هغو سوځول شويو تانگونو او پوځي وسايطو ديوالونه وهلي و خو د مجاهدينو له بريدونو څخه ځانونه پرې وساتي.

مرحوم ملا محمد عمر مجاهد له روسانو سره د جهادي عملياتو په مخامخ نښتو کې څلور ځله ټپي شوی او په وروستي ځل ټپي کيدو کې يې خپله ښۍ

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۷

سترگه هم له لاسه ور کړې وه. ملا محمد عمر مجاهد د کندهار او همجوارو ولایاتو په سطحه د شوروي یرغلگرو او داخلي کمونستانو په ضد د جهاد یو وتلی او مخکښ قومندان پېژندل کېده، چې په خورا ډېرو جهادي عملیاتو کې یې ټاکونکې ونډه او رول درلود. دلته به د نوموړي د روس ضد جهاد مهال د ملگرو له قوله یو څو خاطرې او یادونې د بېلگې په توگه رانقل کړو:

(۱) د کندهار په ولایت کې د دښمن یوه خورا محکمه پوسته وه چې د بدوانو پوسته یې ورته ویله. د دې پوستې سره دښمن په خورا حساس او حاکم ځای کې ټانگ درولی و چې له انداخت کولو یې مجاهدین ډېر په تکلیف و، ډېرو مجاهدینو څو ځله کوشنښ ورباندې وکړ چې دا ټانگ وولي او مجاهدین یې له شره خلاص کړي، خو له بیا بیا هڅو سره سره یې کوم مجاهد په ویشتلو بریالی نشو. بالاخره د سیمې مجاهدینو له سنگ حصار نه د مرستې لپاره ملا محمد عمر مجاهد راوغوښت او همدا ټانگ چې د بدوانو د پوستې په ټانگ یې شهرت موندلی و ملا محمد عمر مجاهد د خپل آری جی راکټ په توسط په نښه او له منځه یووړ چې دا په هغه وخت کې مجاهدینو ته خورا ستره لاسته راوړنه وه.

(۲) له روسانو سره د جهاد په دوران کې د کندهار د محله جات په سیمه کې په یوه مخامخ جگړه کې چې د کندهار یو تن بل وتلی او غښتلی مجاهد شهید ملا عبیدالله اخوند چې وروسته یې د اسلامي امارت د دفاع وزیر او د امریکا تر یرغل وروسته د مرحوم امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد د نایب په توگه دنده ترسره کوله، هم ورسره ملگری و. د دښمن دومره ټانگونه او

موټر يې وسوځول چې په سبا ورځ له ليري نه کتونکو خلکو چې دا سوځول شوی کتار ليد، نو گمان يې کاوه چې قوه اوس هم ولاړه ده، حال دا چې د قوې زيات موټر سوځول شوي او نور يې بېرته خپلو مرکرو ته په شا شوي و.

(۳) د روس ضد جهاد په مهال د کندهار-هرات په لويه لاره د ژړی ولسوالۍ د سنگ حصار په سيمه کې د روسانو ټانگونه تېرېدل، ملا محمد عمر مجاهد چې ملا برادر اخوند (چې بيا داسلامي امارت نايب شو) هم ورسره و، د روسانو په قوه د برید لپاره يواځې د راکټ څلور گولۍ (مرمۍ) ورسره وې دوی له همغو څلورو گوليو سره د دښمن په کتار جنگ شروع کړ چې په ترڅ کې يې په همدې څلورو مرميو د دښمن څلور ټانگونه وويشتل.

(۴) ملا برادر اخوند چې له مرحوم ملا محمد عمر مجاهد سره په جهادي دوره کې نيردې پاتې شوی، وايي چې ملا صاحب دومره زيات روسي ټانگونه ويشتلي چې د ډيروالي له وجې يې شمير ناشونی و.

په کال ۱۳۷۱ هـ ش، ۱۹۹۲ز کې د نجيب د کمونستي واکمنۍ له سقوط او په هېواد کې د تنظيمي جگړو له پيلېدو سره سم ملا محمد عمر مجاهد هم د نورو رښتينو مجاهدينو په څېر وسله له اوږې کوزه او په خپله جهادي سيمه کندهار ولايت، د ميوند ولسوالۍ د سنگ حصار د کيشانو کلي د حاجي ابراهيم د مسجد تر څنگ يې يوه ديني مدرسه جوړه او په همدې مدرسه کې مېشت شو او له ۱۴ ستونزمنو جهادي کلونو وروسته يې د خپلو څو تنو جهادي ملگرو په ملتيا د خپلو نيمگړيو شرعي زده کړو په پوره کولو بيا پيل وکړ. دا هغه مهال و چې د پلازميني کابل په شمول ټول هېواد تنظيمي بې

د یوویشتمې پېړۍ امیر المؤمنین/۹

هدفه جگړو په سر اخیستی و. د ځینو تنظیمي جگړه مارانو د شخصي غرضونو او هوسونو د ترلاسه کولو له امله د مقدس جهاد سپېڅلي ارمانونه نیمگړي او د افغان مسلمان ولس د یو نیم میلیون شهیدانو پاکې هیلې همداسې تر پښو لاندې وې.

د فساد په وړاندې پاڅون او د اسلامي امارت تاسیس

د کمونېستي رژیم له سقوط وروسته د دې په ځای چې اسلامي نظام تاسیس شي او په دې توګه د مجاهد ملت د کلونو کلونو ارمان پوره شي، خپل منځي جګړې پیل شوې، واقعي مجاهدین د یوې منظمې دسیسې له مخې ضعیفه او یا هم بیخي له صحنې وایستل شول. ځینو پخوانیو مجاهدینو هغه کمونستان چې باید محاکمه شوي وای، په څنګ کې ورسره ونیول او ځینو نورو په منظمه توګه د ولس په لوتلو، ځورولو او د وطن په چور تالان پیل وکړ.

په دې توګه په درست هېواد کې د هرج و مرج یو داسې تور دوران راغی، چې شاید پخوا یې افغانانو نمونه او بېلګه نه وي لیدلې. د افغانانو سر، مال او ناموس هره شېبه له ګواښ سره مخامخ و. د هېواد په لارو او سرکونو د خودسره، جاهلو او پست صفته ټوپکیانو ځنځیرونه او پاتکونه خپاره شول، چې هر یوه د خپل مزاج موافق له بې وسه خلکو، نه یواځې پیسې اخیستې، بلکې د هېوادوالو په عزت او ناموس یې هم صرفه نه کوله. د هېواد د ملي شتمنیو، مادي او معنوي پانګو، د جهاد د غنایمو او حتی د هېواد د ځنګلونو او کانونو داسې بې رحمه چور تالان پیل شو، چې پخوا یې کله هم بېلګه نه وه لیدل شوې. مؤمن ولس چې څوارلس کاله یې جهاد کړی و، نه تنها دا چې د جهاد ثمره یې د ضیاع له خطر سره مواجهه وه، بلکې ورځنی ژوند یې هم له خطر سره مخامخ و.

د هرج و مرج د فتنې له امله ټولنیز فساد، قتل و قتل، چور تالان، ظلمونه، وحشتونه او د مسلمانانو رنځونه هره شېبه په ډیریدو و، چې دې حالت رېښتیني

د یوویشتمې پېړۍ امیر المؤمنین / ۱۱

مجاهدین کوم چې د افغان مؤمن ولس د سوکالی، ازادۍ او سرلورۍ لپاره یې مبارزه کړې وه سخت ځورول.

ارواښاد ملا محمد عمر مجاهد چې دغه مهال له خپلو مجاهدو ملگرو سره د کندهار په میوند ولسوالۍ کې اوسېده، د نورو واقعي مجاهدینو غوندې د دې حالاتو لیدلو ډېر زیات اندېښمن کړی و. نوموړي لیدل چې د کندهار - هرات پر لویه لاره گام په گام پاتکونه جوړ شوي او ټوله ورځ د هېواد مظلوم مسافر، ښځې او سپین ږيري د بد اخلاقه ټوپکيانو په لاس لوټل کيږي، ځورول کيږي او وژل کيږي. باید ووايو چې دغه مهال په کندهار کې پاتکونه دومره زیات شوي و، چې د هېواد تجارانو چې له هرات څخه به یې د کندهار د سپین بولدک ولسوالۍ د ویش باډر ته مالونه راوړل، د دې په ځای چې په عمومي لاره خپل مالونه انتقال کړي د ډیرو پاتکونو له امله یې له هرات څخه راوړي تجارتي اموال په میوند کې ښکته کول او د ریگ له لارې یې په دښتو کې په ډیرو تکلیفونو تر ویش پورې رسول تر څو د پاتکوالو له شره خوندي وي.

همدې بې پایه ناخوالو واقعي مجاهدین اړ کړل چې د فساد د ورکولو او د مسلمانانو د سر او مال د تحفظ په خاطر خپل وس وکړي. مجاهدینو تر خپل منځ مشورې او غونډې پیل کړې، ملا محمد عمر مجاهد او ملگرو یې خپله لومړنۍ غونډه د پنجوايي ولسوالۍ د زنگاوات په سیمه کې د سیمې له مشهورو او پېژندل شویو علماء کرامو سره جوړه کړه. د روس ضد جهاد په مهال د کندهار د مجاهدینو د عمومي قاضي مولوي سید محمد صاحب (چې په مولوي پاسني صاحب یې شهرت موندلی و) په مشرۍ د علماء کرامو دې غونډې ملا محمد عمر مجاهد ته وویل چې باید د فساد پر ضد

قيام وكړي او دوى ټول يې ملاتړي دي. له همدې غونډې څخه ملا محمد عمر مجاهد د اسلامي تحريك اساس كېښود او د ۱۴۱۵ هـ ق كال د محرم الحرم ۱۵ نېټه د فساد او گډوډۍ پر ضد يې د مبارزې بنسټ كېښود. د ملا محمد عمر مجاهد په مشرۍ اسلامي تحريك د فساد د مخنيوي په خاطر مبارزه پيل كړه، چې د ولس او رښتنيو مجاهدينو له پراخ هركلي سره مخامخ شوه. لومړۍ يې كندهار ولايت او ورپسې يې د افغانستان زياتې سيمې له بې بندوباره او فاسدو ټوپكيانو تصفيه كړې. هغه مهال چې د هېواد ډيرې سيمې د طالبانو تر تسلط لاندې راغلې وې، د ۱۴۱۶ هـ ق كال د ذوالقعدې مياشتې په ۱۵ نېټه د افغانستان د علماء كرامو يو لوى ټولي چې شمير يې تر ۱۵۰۰ زيات و، په كندهار كې يې د يوې غونډې په دايرولو سره د ملا محمد عمر مجاهد امارت تايد او نوموړي ته يې د اميرالمؤمنين لقب ورکړ. د ۱۳۷۵ هـ ش كال د ميزان مياشتې په شپږمه نېټه د افغانستان پلازمينه كابل هم د اسلامي امارت تر تسلط لاندې راغله چې ورپسې د افغانستان د ټولو مركزي او شمالي سيمو په شمول د هېواد په ۹۵ فيصده خاوره د اسلامي امارت حاكميت ټينگ شو.

د ملا محمد عمر مجاهد په مشرۍ د افغانستان اسلامي امارت په افغانستان كې د شريعت په اساساتو ولاړ اسلامي نظام رامنځته كړ، له اوږده ځنډ وروسته يې يو ځل بيا نړۍ ته د اسلامي نظام ژوندۍ بېلگه وړاندې كړه، هېواد يې له تجزيې وژغوره او هم يې د بې مسؤليتو كسانو نه د بيت المال اسلحې راټولې كړې او يو بې مثاله امن يې راووست. دا په داسې حال كې چې ټوله نړۍ د ملل متحد په شمول دې كار ته بې وسه او وارخطا وه، خو نړيوال كفري مستكبرينو دا شريعت او امارت ونه شو زغملی، نو ځكه يې په وړاندې

د یوویشتمې پېړۍ امیر المؤمنین/۱۳

دښمنانه دریغ خپل کړ او بې ځایه بهانې یې ورته لټولې ترڅو یې په پای کې
ورباندې په گټه پوځي برید وکړ.

د تحریک پیل د ملا محمد عمر په ژبه

عبدالحی مطمئن (د امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد پخوانی ویاند)

د ۱۳۷۵ کال د وري په ۱۶مه چې د ۱۹۹۶ میلادي کال د اپرېل له ۴مې سره یې سمون خوړ، د افغانستان د جیدو علماوو یوه ستره غونډه په کندهار کې پیل شوه چې په پایله کې یې ملا محمد عمر ته د «امیرالمؤمنین» لقب ورکړ. په وروستی ورځ امیرالمؤمنین غونډې ته وینا وکړه. زه هم د دې غونډې د خدمت کونکو په ډله کې وم او په ټول جریان کې حاضر وم. ملا محمد عمر مجاهد په دې لنډه وینا کې د تحریک د پیل لنډه کیسه هم په خپله ساده او عادي لهجه وکړه. دوه ورځې وروسته د بولدک د علماوو یوه وفد ته یې په لږ تغیر سره بیا هم دغه وینا وکړه، ددې دواړو ویناوو غورچاڼ په دې ډول و:

(د کندهار ښار او شاوخوا حالات دې ته ورسېدل، چې د مسلمانانو عزت او ابرو، سر او مال هیڅ هم خوندي نه و. یوه ورځ پر سایکل را سپور وم، د مدرسې خواته راتلم. پر سړک سړی ولاړ و، چې ورته را ورسېدم، سړی مړ و او په مړینې یې درولی و. دغه وحشت او دا ډول نورو وحشتونو مې پر ذهن بد اثر وکړ، چې کله مدرسې ته ولاړم، نور مې د دې جنایاتو مخنیوی پر ځان فرض وگاڼه. له مدرسې را ووتم، یو بل ملگری مې له ځان سره کړ، له سنگیسار څخه زنگاوات ته راغلو. له سرور نامي کس څخه مو موټرسایکل وغوښت، سرور د تلوکان د کلي اوسېدونکی و. ملگری مې پر موټرسایکل راسره کېناوه، ملگری ته مې ویل اوس به پر مدرسو او درسو گرځو. ماښام ته یوه کلي ته راغلو، پر لار مې ملگری ته ویل دغه لارې په یاد لره. یو تغیر به ضرور راځي. سهار بیا پر موټرسایکل سپاره شوو، یوې مدرسې ته ورغلو

د یوویشتمې پېړۍ امیر المؤمنین/۱۵

څوارلس طالبان پکې وو، دوی ته مو دعوت ورکړ، چې توکل محض له ذهنه مه باسئ، مسلمان بربادېږي، یو څو وحشي فاسقان او قاتلان نور مسلمانان هم بربادوي، غلو او فاسقانو ټوله سیمه نیولې ده، نه د چا عزت خوندي دی، نه سر او مال. پر هره لاره د خلکو ناموسونه بې غفته کېږي، بد خوږه او بد خلقه خلک پر خلکو هر رنگ نارواوې کوي، مور تاسو ته په داسې وخت کې ناسته په کار نه ده. په رڼا ورځ خلک وژل کېږي، مال یې لوټېږي، په عزت یې تجاوز کېږي. که تاسو دا سبقونه د الله د رضا لپاره وایاست، نو د الله د رضا لپاره یې پرېږدئ. د ظلم او ستم په دغه دور کې درس او تدریس نه سي کېدای، په دې ډول یا د زنده باد او مرده باد په نارو د دې کارونو مخه نه نیول کېږي. ما هغوی ته دا هم وویل چې له مور سره هیچا د کومک وعده هم نه ده کړې، بلکې د وطن له عامو مسلمانانو به ډوډۍ غواړو. دا هم معلومه نه ده چې خلک به ډوډۍ راکړي که نه. کېدای سي بیا د درس ویلو موقع هم پیدا نه سي او دا هم معلومه نه ده چې مور به کامیاب سو او که نه.

ما د هغوی په غیرت راوستلو لپاره دا هم ورته وویل، چې دغه فاجران او فاسقان چې په دې سره گرمۍ کې پر سر وږو ناست وي او په ښکاره د الله نافرمانی او دښمني کوي، نو مور ولې په ښکاره د دین خدمت نه سو کولای. دومره غفلت او بې همتي مه کوئ. بیا مې خبره نوره هم ورته سخته کړه چې که مور کوم ځای ونيو، بیا به هلته کېنو، دا شکایتونه به نه وي چې زموږ درسونه قضا کېږي، یا پیسې، وسلې او خوراک نشته. له دې خبرو وروسته مې ورته وویل چې تاسې په دې کار کې راسره درېږئ که نه؟

یوه هم ونه ویل چې یا کولای سو او یا تیار یو، ټولو راته وویل چې که د جمعې په شپه تاسې څه کولای سوای، مور د رسره همکاري کوو (جمعه درسونه رخصت وي) ما ورته وویل چې له جمعې وروسته به یې څوک کوي؟

خدای شاهد دی ټوله کیسه همداسې وه. که مور توکل محض نه وی کړی او ظاهري اسبابو ته مو کتلي وای، نو نورې مدرسې به مو هم همداسې فرض کړې وای او سیده به بېرته (نامیده) خپلې مدرسې ته تللي وای، خو ما له الله سره عهد کړی و او توکل محض مې کړی و. دا ټول د توکل محض برکت و چې تر دې ځایه را ورسېدو.

له دغه ځایه بلې مدرسې ته ولاړو. هغوی ته مو خبره نوره هم سخته کړه، چې دا کار اسانه نه دی، خو هغوی ټولو چې پینځه یا اووه نفره وو خپل نومونه له مور سره ولیکل. دغه او هغه نور طالبان د یوه امت او یوه وطن خلک وو، د یوې سیمې اوسېدونکي و. داسې نه وو چې هغه د یوه امت او دا د بل امت و، یا دا عالمان وو او هغه جاهلان وو. داسې هم نه وو چې دا نارینه وو او هغه ښځې یا هغه سپین ریري وو او دا ځوانان. په ابتدا کې د الله یو عجیب حکمت و او زه د الله له ډیر سخت امتحان سره مخ وم.

دغه د تحریک شروع وه.

مور همداسې پر موټرسایکل گرځېدو، ان تر ماښامه مو ۲۵ نفره برابر کړل. صرف د توکل محض والا کسان وو، دوی ټولو نومونه راسره ولیکل. دوی ټولو ته مې وویل چې سهار وختي زما ځای ته ځانونه را ورسوئ. مور بېرته خپل ځای ته راغلو، خو هغوی د شپې یوه بجه ټول راغلي وو. سهار

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۱۷

چې زموږ یو مولوي صاحب مسجد ته ورغی، دوی ټول له مخه لا هلته موجود وو. په دغه شپه کې ددې مولوي صاحب یوه مقتدي فرښتې په خوب کې لیدلې وې چې پاسته لاسونه یې پر بدن ور ایښي و(له دې خبرې سره ملا صاحب په ژړا شو او یو څه وخت خاموش و).

په سبا ورځ مو دوه موټروانان هم برابر کړل او په لس بجې مو حاجي بشیر ته سپری ولیږه. له هغه مو دوه موټران او یو څه وسله وغوښتله، هغه موټران او وسله راکړه. مور کشک نخود (د کندهار هلمند تر مینځ د میوند ولسوالۍ مرکز) ته راغلو او هلته مو نور کسان هم برابر کړل. چې ډیری سو، نو مو وسلې واخیستې او له خپله ځایه په پینځه میله فاصله کې مو خپل کار شروع کړ.

ملا صاحب د خبرو په اخر کې وویل چې مور ستره دعوه کړې. دا دعوه ستر امتحانات لري، دا کار توکل محض ته ضرورت لري، په خوله دعوه اسانه ده، خو عملي امتحان سخت دی. هغه دا هم وویل چې ای دیني عالمانو زه ستاسې همکاري او رهنمایی ته مجبوره یم، ځکه زه د وړو کتابونو طالب (شاگرد) یم، که تاسو د الله د دین په نفاذ کې زما سمه رهنمایی ونکړه، نو د اخرت په ورځ به زما لاس او ستاسې گړېوان وي.

په کندهار کې د هېواد د ديني عالمانو ستره غونډه او ملا محمد عمر ته

د اميرالمؤمنين لقب ورکول

عبدالحی مظمئن (د اميرالمؤمنين ملا محمد عمر مجاهد پخوانی وياند)

د ۱۹۹۶ ميلادي کال پسرلی مارچ میاشت کې عالی شورا مشرتابه ته دا نظر ورکړ؛ که د عمومي وضعيت او جنگ په اړه د ټولو مفتوحو سيمو او په بهر کې د مهاجرو علماوو يوه غونډه دايره کړو، چې د هغوی مشورې، هدايات او تايد ترلاسه او راتلونکي کارونه مو نور هم د ديني اصولو او اوامرو چوکاټ کې تنظيم کړو.

ويل کيږي چې د دې کار مشوره اول مولوي جلال الدين حقاني د مولوي احسان الله احسان له لارې شورا ته راليرلې وه، چې د دې جگړې د مشروعيت او ضرورت په اړه د هېواد له ديني علماوو نه شرعي هدايات او ازاده رايه واخلي. مولوي احسان الله د شورا له نورو غړو سره دا مشوره شريکه کړې وه او بيا مشرتابه ته وړاندې شوې وه.

د غونډې لپاره د کندهار ښار ميخانيکي ښوونځی غوره شو، چې پراخې ودانۍ او د يوې سترې غونډې وړ تالار يې درلود. د ښوونځي په دروازه کې يو موقتي دفتر خلاص شو چې د راتلونکو مېلمنو نوم او ولايت به يې ثبتول او بيا يې د هغوی د اوسېدو لپاره د مناسب اطاق کيليانې د هغوی مؤظف خادم ته سپارلې. ددې دفتر مسؤل مولوي حمدالله نعماني و، چې دا وخت د اطلاعاتو او کلتور لوی رياست اداري مدير و. ورسره د مېلمستون مشر مرحوم احمد علي خان متقي د غونډې نورې چارې تنظيمولې. مور څو تنه نور ملگري هم ورسره همکاران وو. کوم علماء چې به په يو ځای راغلي وو او غوښتل به يې چې په يو ځای اووسي، هغوی ته ستر ستر مجهز اطاقونه

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۱۹

ورکول کېدل. څوک چې تنها او یو دوه یا درې تنه وو، هغوی ته د هغوی د اوسېدو وړتیا شول. په اطاقونو کې ټولې اسانتیاوې ورته برابرې شوې او د خدمت لپاره یې معلوم کسان مؤظف وو. له دې ودانیو علاوه ځینې مېلمانه د ولایت په مېلمستون او د میوند هوټل په ودانیو کې هم اوسېدل. د کندهار اوسېدونکي اکثر علماء د شپې بېرته کورونو ته تلل.

غونډه د ۱۳۷۵ لمریز کال د وري د میاشتې په ۱۴ مه نېټه چې د ۱۹۹۶ میلادي کال د مارچ له ۳۰ ورځې سره یې سمون خور پیل شوه او په درېیمه ورځ غونډې ته ملا محمد عمر هم راغی. د ماسپښین له لمانځه مخکې ملا محمد عمر مجاهد خپله وینا پیل کړه. د تحریک د پیل کولو ټوله کیسه یې په لنډ ډول بیان کړه. د وینا مینځ کې یې وژړل او تقریباً ټول محفل ورسره وژړل.

مولوي احسان الله احسان د خپلې وینا په ترڅ کې په احساساتي ډول ناستو علماوو ته په شخصي توګه وړاندیز وکړ چې موږ باید خپل مشر ته د امیرالمؤمنین نوم ورکړو، ناستو علماوو په یو اواز د دې هرکلی وکړ. مولوي احسان الله له علماوو نه د بیعت غوښتنه وکړه. بیعت شروع شو، ملا صاحب حیران ولاړ و، زړه نازړه شو، ځکه چې د لقب دا ټول کار ورته تصادفي و. علماوو له هغه سره په لاس بیعت پیل کړ، د هغه سترګې له اوبښکو ډکې شوې او بدن یې په لرېدو شو. ماحول یو ډول جذباتي و، یو خوا د ملا صاحب ساده او صادقانه وینا اغېزناکه وه، بل پلو مولوي احسان الله خلک نور هم په جذباتو راوستل. ما له یو دوو مشرانو ملګرو نه پوښتنه وکړه چې د لقب اعلانول په پروګرام کې وو؟ هغوی وویل چې نه هیڅکله داسې خبره نه وه شوې او نه ملا محمد عمر دا ډول غوښتل، خو د مولوي احسان جذباتي چيغې او د علماوو هرکلي ملا صاحب هم له انکاره راوگرځاوه. هغه علماء

چې په شخصي توگه په ښار کې يا له وسله والو طالبانو سره د هغو په اطاقونو
يا هم

هوټل يا بل ځای کې اوسېدل، له هغوی پرته يواځې هغه علماء چې د غونډې
د منتظمينو له خوا يې نومونه ثبت شوي وو، تعداد يې د څوارلس — پنځلس
سوو تنو تر مينځ و.

په غونډه کې د عالي شورا له غړو نه مولوي احسان الله احسان، ملا محمد
رباني، ملا بورجان، ملا نورالدين ترابي، مولوي وکیل احمد متوکل او يو څو
نورو غړو هم گډون درلود.

د غونډې په پای کې علماوو د برهان الدين رباني واکمني په هېواد کې د نه
حاکميت او پر پاتېک سالارانو د نه تسلط له امله غير مشروع وگڼله. استاد
رباني يې واجب العزل اعلان کړ او په زور يې د هغه د گوښه کولو فتوی
ورکړه. دغه اعلان او د اميرالمؤمنين لقب په مطبوعاتو کې د مخالفينو غوغا
راپورته کړه.

له غونډې وروسته د عالي شورا له خوا علماوو ته هغه فورمې توزیع شوې
چې په کې د مختلفو چارو په اړه له علماوو نه هدايت او مشورې غوښتل
شوي وې. همدا راز له علماوو نه د عامو مشورو غوښتنه هم شوې وه. څلورمه
ورځ مور فورمې په بوجيو کې راوړې، ځکه ډېرې زياتې وې او د دې ليکلو
هداياتو او مشورو د بررسۍ لپاره يوه کمېټه هم وټاکل شوه، چې دغه هدايات
يو يو ولوستل شي.

ددې غونډې له برخه والو علماوو نه د څو علماوو نومونه چې زما په حافظه
کې پاتې دي، د بېلگې په توگه يې راوړم:

کندهار: شيخ الحديث مولوي عبدالعلي ديوبندي، قاضي مولوي سيد محمد
(مولوي پاسنی)، شيخ التفسير مولوي عبدالسلام، مولوي عبدالودود، ثاني

د یوویشتمې پېړۍ امیر المؤمنین/۲۱

مولوي عبیدالله، مولوي غلام حيدر، شيخ الحديث مولوي عبدالحکيم، شيخ الحديث مولوي عبدالغني، مولوي عزيزالله، مولوي سدوزی.

هلمند: مولوي محمد خواص، مولوي عبدالرؤف، مولوي عبدالواحد، مولوي محمد، مولوي مطيع الله.

زابل: مولوي عبدالغفور سنايي، مولوي عنايت الله غبرگوي، مولوي سيف الرحمن اخندزاده، مولوي محمد نعمان او سلگونه نور.

غزني: مولوي محمد ابصر، مولوي حيات الله (کاکا)، مولوي عبدالباري، مولوي فيض الله، مولوي عبدالستار، مولوي رضا خان، مولوي عبدالبصير (ريس)، مولوي علم گل، مولوي محمد غيور، مفتي رحمت الله ديوبندي.

میدان: يوسف خېلو اخندزاده صاحب، مولوي رفيع الله مودن، مولوي محمد ملوک.

کابل: شيخ الحديث مولوي تره خېل، مولوي نور محمد ثاقب، مولوي احمدالله، مولوي عبدالله جان، مولوي عبدالقدوس.

پکتیکا: مولوي حميدالله فايض، مولوي محمد فريد محمود، مولوي محمد يعقوب، مولوي محمد عمر، مولوي راز محمد.

پکتيا: مولوي خليل الله فيروزي، مولوي فضل الرحمن، مولوي حمدالله نقشبدي، مولوي اعظم گل.

خوست: مولوي عبیدالله، مولوي سيد وسيم، مولوي عبدالرحيم بلالي، مولوي عاقل محمد خنيخېل.

لوگر: مولوي موسى جان، مولوي فضل احمد، مولوي محمد مير، مولوي محمد نعيم، مولوي محمد صادق، مولوي فرقاني، مولوي شهاب الدين دلاور.

ننگرهار: مولوي عبدالقادر، مولوي محمود شاه (قاري محمود شاه)، قاري الهام الدين، مولوي عبد الرشيد، مولوي عبدالباقي، مولوي سيد رسول.
کنډ: شيخ عبدالقادر اسعد ابادي، مولوي نور جلال.
نغمان: مولوي سعيد الرحمن.

هرات: مولوي خدايداد، مولوي جليل الله مولوي زاده، حسن وثيقي (داهل تشيع يو تن عالم)

فارياب: مولوي عبدالرحمن.

بلخ: مولوي عبدالصمد.

فراه: مولوي نجيب الله.

کنډز: د گجرو اخندزاده صاحب.

بغلان: مولوي محمد مسلم.

باميان: مولوي محمد اسلم.

دا هغه نومونه دي چې زما په حافظه کې تر اوسه پاتې وو. په دې غونډه کې د هېواد د ټولو برخو جیدو او نامتو علماوو گډون کړی وو.

د ملا محمد عمر مجاهد قیادي شخصیت

ملا محمد عمر مجاهد د یو قیادي شخصیت په توګه د ځانګړي طبیعت او سلیقي څښتن و. نوموړي د نړۍ د نورو چارواکو او لوړ رتبه مشرانو برعکس له ځان ښکارونې او تظاهر څخه کرکه درلوده، له اړتیا پرته یې خبرې نه کولې، خو د ضرورت په وخت کې یې خبرې بیا ډیرې پخې، سنجول شوې او معقولې وې.

د بیلګې په توګه په افغانستان باندې د امریکایي یرغل په پیل کې چې د امریکایانو له لوري د اسلامي امارت د له منځه وړلو او په تبلیغاتي لحاظ د مجاهدینو د مورال کمزوري کولو لپاره امریکایي هڅې ډیرې ګړندۍ روانې وې او ټولې غربي رسنۍ، راډیويي او ټلويزیوني شبکې ورته وقف وې، ملا محمد عمر مجاهد د دغو ټولو شیطاني تبلیغاتي هلو ځلو په وړاندې په خورا مطمینه او ډاډمنه روحیه سره په خپلو عام فهمه او ساده خبرو کې خپل ملت ته د اطمینان او ډاډ ورکولو داسې معنا لرونکې پیغام ورکړ: «الله تعالیٰ په هر څه قادر دی په الله تعالیٰ باندې د امریکا او د یوه میري (میرتون) د قدرت هیڅ فرق نشته، امریکایان او د هغوی ملګري دې دا خبره په غور سره واورې چې اسلامي امارت داسې نظام نه دی چې امیر به یې لکه ظاهرشاه (د افغانستان پخواني پاچا) غوندې روم ته ولاړ شي او عسکر (افراد) به یې تاسو ته تسلیم شي، بلکې دا د جهاد منظمې جبهې دي.

که تاسو ښارونه او پایتخت لاندې او اسلامي امارت پڼګ هم کړی، زمونږ مجاهدین به وطنونه او غرونه درته ونیسي بیا به تاسو څه کوئ؟ بیا به لکه د کمونستانو غوندې په هر ځای کې وژل کیږئ!

تاسې پوه شئ چې گډوډي رامنځته کول اسانه ده خو بيرته د گډوډۍ له منځه وړل او نظام جوړول خورا گران کار دی.

مرگ حق دی او هر چاته راځي، نو چې د امريکا په ملگرتيا کې د بې ايماني او بې غيرتۍ په حالت کې وي دا به ښه وي او که په اسلام کې له ايمان سره د غيرت په حالت کې شهادت؟»

ښايي په هغه وخت کې د مرحوم ملا محمد عمر مجاهد په دغه عقيدوي وينا د ډيرو ښاغليو پوره سر نه وي خلاص شوی، خو اوس چې د دغې ناندوله حيرانوونکې معرکې له پيل نه ۱۶ کاله تېريري او د امريکايانو په شمول د ناپو ترون او د هغوی ټول ايتلافيان د ملا محمد عمر مجاهد د تش لاسو عقيدوي مجاهدينو په مقابل کې له ښکاره ماتې سره مخامخ شوي، د نوموړي د هماغې تاريخي وينا په حقيقت به يې سر خلاص شوی وي.

دغه راز نوموړي د امريکايي يرغل په پيل کې افغان ولس ته د يوې راډيويي وينا په ترڅ کې يرغلگرو او د هغوی گوداگانو ته په اشارې سره وويل:

« وسلې مرگ کولای شي، خو مرگ گرځولی نشي» ياده شوې جمله همغه مهال ځينو ته يو بې مفهومه ترکيب ښکارېده، خو دا دی په تيرو ۱۶ کلونو کې د ياد مضمون عيني مصداق نړيوالو د سر په سترگو وليد چې يرغلگرو ځواکونو د خپلې پرمختللي ټيکنالوژۍ او وسلو په زور ډېر مرگونه وکړل، خو له ځانه يې مرگ ونشو گرځولی او له خپلو ټولو پوځي پرمختللو امکاناتو سره سره په سلگونو زره پوځيان د اتلو مجاهدينو په لاس مړه او ژوبل شول او له افغانستان څخه پر شاتگ ته مجبور کړای شول.

دا هغه عيني واقعيت دی چې اوس په پرمختللو وسلو او تجهيزاتو سمبال مغرور يرغلگر ځواکونه هم په افغانستان کې د خپلو زرگونو پوځيانو د مرگ ژوبلې ښکاره اعترافونه کوي.

د یوویشتمې پېړۍ امیر المؤمنین/۲۵

مرحوم ملا محمد عمر مجاهد له ډیرو ویلو لږ عمل غوره باله، د نوموړي ژوند له تکلفي تشریفاتو ډیر صفا او پاک و، ساده گي او بې تکلفه حالت یې د ژوند په ټولو اړخونو احتوا کړې وه. ساده لباس، ساده خوراک، بې تکلفه خبرې، بې تکلفه ناسته ولاړه یې فطري عادت و. تکلف، متکلفین او متکلفانه کړه وړه یې هیڅ نه خوښېدل.

نوموړي قاطع والی، تدبر او اخلاص د کارونو د پرمختگ لامل باله او د ملگرو له منځه یې هغه څوک ډیر خوښېده چې مدبر، اخلاصمند او جدي به و. همدارنگه نوموړي له مشکلاتو، مصاحبتونو او کړاونو سره ښه ځان عادت کړی و، د هر ډول لویې حادثې او مشکل پېښېدلو په مقابل کې یې وضعیت کاملاً عادي و، وېره او وارخطايي یې په زړه کې نه ورته پېرېده. د خوښۍ او مصاحبت، کامیابۍ او ناکامۍ په مهال کې یې پر خپل ځان خورا ښه کنترول درلود او مطمئن به و. د علماوو او مشرانو یې ډیر درناوی کاوه. سنگیني، وقار، حياء، ادب، متقابل احترام، خواخوږي، ترحم او اخلاص یې طبیعي خصلتونه و. کلک عزم او په ټولو کارونو کې پر یوه الله توکل او د هغه پر مقدراتو ریښتونی باور یې د ژوند ځانگړي مشخصات و.

همدا لامل دی چې ملا محمد عمر مجاهد د خپلو لارویانو او مجاهدینو په زړه کې داسې محبوبیت پیدا کړی و چې، د هغه تعلق نه په ظاهري منصب پورې و او نه په مادي امکاناتو پورې. د امریکایي یرغل پر خلاف د جهاد په کلونو کې د هغه تر مشرۍ لاندې عام مجاهدین ماسوا له دې چې هغه مخامخ وویني یواځې د هغه شفاهي او مکتوبي اوامرو ته په داسې احترام قایل و، چې د تعميل لپاره یې آن د خپل سر قربانول هم نه درېغول.

د نړيوالو اسلامي قضايو په اړه يې اهتمام

ملا محمد عمر مجاهد د طالبانو د اسلامي تحريک د مؤسس او د مسلمانانو د يوه مشر په حيث د اسلامي امت د قضايو په اړه خاص اهتمام درلود. د مسلمانانو د لومړۍ قبلې مسجد اقصی او د فلسطيني مسلمانانو له برحقې داعيې او د نړۍ په لر او بر کې له داسې نورو اسلامي قضايو يې هميشه دفاع کوله او له غاصبو صهيونستانو څخه د مسجد اقصی ازادول يې د هر مسلمان شرعي مسؤليت گانه.

مرحوم ملا محمد عمر مجاهد د اسلامي امت په درد دردمند مشر و، او له مسلمانانو ورونيو سره اخوت، همدردي، ايتار او همکاري يې يواځې شعاري نه، بلکې عملاً يې هم ثابته کړې وه.

عقيدوي او فکري انتماء

ملا محمد عمر مجاهد په عقيدوي او فکري لحاظ د مسلمانانو د اهل السنة والجماعة د منهج لاروی او د حنفي مذهب مقلد و. د خرافاتو او بدعتونو سخت مخالف و، د مسلمانانو تر منځ يې مذهبي، فکري او تنظيمي اختلافات هيڅ نه خوبنېدل. خپلو مجاهدينو او ټولو مسلمانانو ته يې په خپلو منځونو کې د اسلامي وحدت او فکري همغږي په ټينگولو توصيه او ټينگار کاوه. د مسلمانانو تر منځ يې عقيدوي وحدت او يووالی د وخت تر ټولو اهم ضرورت باله او د قران او احاديثو په رڼا کې يې د سلف صالحينو او ائمه مجتهدينو په نقش قدم رفتار کول د اسلامي امت د نجات اساسي وسيله گڼله.

شخصي ژوند

مرحوم ملا محمد عمر مجاهد چې د ژوند زیاته برخه یې د دیني علومو په زده کړه او مطالعه، جهاد، دعوت او د اسلام د لارې په خدمت کې تیره کړې. د افغانستان د معاصرو چارواکو په جمله کې شاید تر ټولو نیستمن او د بیت المال له شتمنیو څخه نه استفاده کوونکی شخص وبلل شي؛ ځکه نوموړي نه د تېر جهاد په مهال له خپل جهادي نفوذ څخه په استفادې سره د خپل شخصي ژوند د برابرولو په اړه څه کړي او نه یې په افغانستان باندې د امارت د «۷» کلني واکمنۍ په مهال کې.

مرحوم ملا محمد عمر مجاهد د وفات تر وخته نه کوم د اوسیدلو عادي کور په ملکیت کې درلود او نه هم د بهرنیو هېوادونو په بانکونو کې نغدي شتمنۍ. په کال ۱۳۷۸ هـ ش ۱۹۹۹م کې چې د ملگرو ملتونو د امنیت شوری له لوري په افغانستان باندې ظالمانه اقتصادي بندیزونه ولگېدل او په بهرنیو بانکونو کې د طالبانو د مشرانو د مالي حسابونو د کنگل کیدلو حکم وشو، مرحوم ملا محمد عمر مجاهد د افغانستان د اسلامي امارت د امیر په توگه د امارت تر ټولو لوړ رتبه شخص و چې نه یې د افغانستان په داخل کې او نه له افغانستان نه بهر په کوم بانک کې نه په خپل شخصي او نه هم په مستعار نوم مالي حساب درلود.

د امارت د حاکمیت په مهال چې د نوموړي استوگنځی د دښمنانو له لوري تر مرگونو بریدونو لاندې راغی او د فامیل د نږدې افرادو په شهادت سربره د گڼو نورو کسانو د شهادت لامل هم وگرځېد، نو د امارت ځینو چارواکو د

نوموړي د حفاظت په مقصد د کندهار ښار په شمال کې د بابا صاحب د غره د کوتل لاندې سیمه کې چې نیردې خوا و شا یې کومه ولسي ابادي نه وه، د نوموړي لپاره یو استوګنځی او د اسلامي امارت د مقام دفتر جوړ کړ، چې هغه هم د تصرف په لحاظ د بیت المال له عمومي ملکیتونو څخه ګڼل کیده نه د نوموړي شخصي ملکیت. په کال ۱۳۷۵- هـ ش ۱۹۹۶م کې چې کله د هېواد د یونیم زر علماوو او مخورو له لوري نوموړي ته د اسلامي امارت د امیر لقب ورکړل شو، نوموړي د دې په ځای چې د امارت د ورسپارلو له امله د خوښۍ احساس وکړي دومره وژړل چې خپل د اوږې لوی څادر یې په اوبنکو لوند او د غونډې په پای کې یې حاضر و علماوو ته په خپلې تاریخي وینا کې داسې وویل:

« اې علماوو! تاسو د خپل شرعي علم له مخې د حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم د وارثانو حیثیت لری، تاسو چې نن ماته دغه دروند مسؤلیت پر اوږو را واچاوه په حقیقت کې د هغه د استقامت او انحراف مسؤلیت ټول ستاسو پر غاړه دی!

اې زموږ استاذانو درنو علماوو! که خدای مه کړه له مور څخه د مسلمانانو په دې ستر امانت کې څه تقصیر او انحراف پېښیږي د هغه سمونه او اصلاح ستاسو شرعي مسؤلیت دی، تاسو به د خپل شرعي علم په رڼا کې مونږ ته د استقامت او په حقه لاره د تللو حتمي لارښوونه کوئ، که چیرې له مونږ څخه د اسلامي احکامو د تنفیذ په اړه کوتاهي یا انحراف رامنځته کيږي او تاسو هغه وینی او د اصلاح په اړه یې څه نه وایاست، د هغې پړه به د الله په نزد ټوله

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۲۹

ستاسو په غاړه وي او زه به د سوال او ځواب په ورځ ستاسو گريوان ته لاس
در اچوم.»

طبیعت او شخصي مزاج

ملا محمد عمر مجاهد د خپلې خاموشۍ تر څنگ یو ډول خاص ظرافت او
خوش طبعي هم درلوده، نوموړي په هیچا باندې که څه هم په هر لحاظ تر ده
کشور و ځان لوړ نه گانه، له خپلو ملگرو سره یې برخورد ډیر مینه ناک،
صمیمانه، باشفقته او له متقابل احترامه ډک و، په مجالسو کې یې زیاتره د
جهاد په اړه بیانونه کول.

له امریکایي یرغل وروسته

له امریکایي یرغل وروسته ستونزمنو امنیتي شرایطو او د دښمن له لوري سخت جدي تعقیب د مرحوم ملا محمد عمر مجاهد په معمولي وظایفو او د اسلامي امارت د زعیم په توگه د جهادي چارو په تعقیب او تنظیم کې کوم تغیر نه را ووست.

په دې وخت کې چې نوموړی په افغانستان کې په مخفي شکل اوسیده، خپله کاري ورځ یې د الله عز وجل په عبادت او د قران کریم په تلاوت پیلوله او د فرصت په مهال یې د قرآن کریم د بېلابېلو تفاسیرو او احادیثو مطالعه کوله. د یرغلگرو په خلاف د جهادي چارو مراقبت یې ډیر په جدیت سره کاوه. د جهادي او پوځي امورو د ترتیب او سمبالښت په غرض یې په معینه طریقه جهادي قومندانانو ته اوامر او توجیحات صادرول. د جهادي نشراتي منابعو او نړیوالو خبري رسنیو له تعقیب څخه یې د یرغلگرو خلاف جهادي بریاوو او نورو موضوعاتو معلومات ترلاسه کول او له همدې لارې یې د هېواد او نړۍ له ورځنیو پېښو ځان خبراوه.

دویم څپرکی

د امیرالمؤمنین رحمه الله وفات او تاثرات

له ټول عمر جهاد، دعوت، اصلاح، فداکاریو او سربښندنو وروسته له الهي قضا او تقدیر سره سم بالاخره دغه فداکاره مجاهد، د اسلامي امارت مؤسس امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد له دې فاني نړۍ د ابدیت په لوري وکوچېد.

هغه امیرالمؤمنین چې د واکمنۍ هره لحظه یې له تاریخي کارنامو ډکه وه. هغه امیرالمؤمنین چې د اسلامي امارت پر مهال یې په افغانستان کې د شریعت څنډېدلې احکام یو ځل بیا نافذ شول.

هغه امیرالمؤمنین چې د واکمنۍ پر مهال یې د افغانستان حکومتي نظام اسلامي شو، اقتصاد اسلامي شو، بهرنۍ سیاست اسلامي شو او د حکومت د ټولو احکامو یواځنۍ مرجع قران کریم، نبوي احادیث او اسلامي فقه وگرځول شوو.

همدې امیرالمؤمنین د یرغلگرو د اشغال په مقابل کې پوره ۱۲ کاله په ډیرو ستونزمنو شرایطو کې د ټولې کفرې نړۍ په مقابل کې د یوه جهادي مقاومت حیرانوونکې قیادت وکړ. داسې قیادت چې پوځي تکتیکونو او محاربوي نزاکتونو یې د نړۍ د پوځي اکاډیميو ماهرین گوته په غاښ او د امریکا او ناټو تر ټولو مغرورو قومندانانو یې نظامي وړتیا ته د تسلیمۍ سر تیت کړ. نوموړي قاید د نړیوال صلیبي ایتلاف په وړاندې دغه معجزانه قیادت د خپل هېواد له سپېرو کلیو او ختینو کورونو څخه رهبري کړ. هغه په دې ټولې ۱۲ کلنې

جهادي دورې کې هم د عصري الکترونيکي وسايلو له استفادې څخه بې پروا و او هم د معاصرې نړۍ د مصنوعي سپورمکيو د تخنيک له کارولو څخه مستغني .

هغه به په خپلې ځانگړې طريقې له مجاهدينو سره په تماس کې و، خو دښمن يې نه د هستوگنې ځای معلوم کړای شو او نه يې د مقاومت له لومړۍ کړښې سره د مداوم ارتباط څرک ولگاوه .

ريښتيا هم چې ملا محمد عمر مجاهد په جهادي قيادت کې د کليوالي تکتیکونو په کارولو سره د غربي نړۍ د کشف او څار پرمختللي تکنالوجي وننگوله، ځکه هغوی له خپل ټول تخنيکي تفوق سره سره نه د ده د ځای ځايگي درک ولگاوه او نه يې هم د خپلو پرمختلليو تسليحاتي وسايلو په مټ د هغه له جهادي گوزارونو څخه ځان خوندي کړای شو .

هوکې! ملا محمد عمر مجاهد د ۲۱ پيړۍ زاهد واکمن و، داسې واکمن چې خپله واکمني يې د الله د کلمې تر لوړوالي زار کړه .

همدې زړور او نوبتگر قايد بالاخره له الهي قضا او پريکړې سره سم د ۱۳۹۲هـ ش کال د ثور د مياشتې په څلورمه نېټه خپله روح د هغې حقيقي مالک ته وسپارله او له فاني نړۍ څخه يې د تل لپاره سترگې پټې کړې .

انا لله وانا اليه راجعون...

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۳۳

د امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله وفات

یادونه: د ملا محمد عمر مجاهد پخواني ویاند ښاغلي عبدالحي مطمین په خپل کتاب (ملا محمد عمر، طالبان او افغانستان) کې د امریکایي یرغل په پیل کې د ملا محمد عمر مجاهد د خفیه ځای د انتخاب او بالاخره د وفات په هکله لیکنه کړې چې دلته یې په یو څه لنډیز سره را اخلو:

له کومې ورځې چې ملا محمد عمر له کندهار ښاره د ټولو وسله والو طالبانو له وتلو وروسته په خپله یوه سراچه موټر کې تنها له څو ملگرو سره ووت او له هغه ځایه سیده د زابل سورخوگانو سیمې ته لاړ، هلته یې د سیمه ییزو طالب قومندانانو یوه غونډه راوبلله او د جهاد د بیا پیل لپاره یې دغو قومندانانو ته څه پیسې او مصارف هم ورکړل او وخت یې هم ورته وښوده.

په دې قومندانانو کې اکثره اوس په دنیا کې نشته، لکه ملا عبدالرزاق نافذ، ملا روزي خان، ملا محمد گل نیازی، جهادیار او یو شمېر نور... له هغه وروسته ملا محمد عمر له خپلې یوې مختصرې ډلې سره په زابل ولایت کې په خپله د وسله وال جهاد اراده لرله او ویل کیږي چې په ځینو نښتو کې یې برخه هم واخیسته، خو بالاخره ملگرو ورته وویل چې ستا وجود او بقاء د ټول تحریک لپاره حیاتي موضوع ده. ستا پوځي عملیات دومره مهم نه دي، لکه رهبریت. همغه و چې ملا محمد عمر د ملگرو په تاکید او مشوره ځان گوښه کړ او د یو څو مخلصینو په ملتیا یې په یوه غرنۍ سیمه کې استوگنه غوره کړه. هغه لومړی د خپلو خاصو مخلصانو یو کور انتخاب کړ. بیا یې له څه مودې

وروسته بل کور انتخاب کړ چې بالاخره یې په همدې کور کې یوه وړه ساده خونه د ده د استوګنې لپاره برابره کړه. په دې خونه کې یې د اوداسه ځای او یو ساده تشاب هم ورته جوړ کړل. ملا محمد عمر مجاهد تر وروستۍ سلګۍ په همدې کور کې مېشت و.

د دوه زره درېیم میلادي کال په لومړیو کې ملا محمد عمر یو کېسټ خپلو مجاهدینو او مشرانو ته راواستوله. ما د مشر دوهم کېسټ په ۲۰۰۷ میلادي کال کې واورېده. وروستی ځل مې د مشر درېیمه کېسټه د ۲۰۰۹ میلادي کال په وروستیو کې اورېدلې وه چې اواز یې ډېر زهیر او له غږه یې ناروغي ښکارېدل. په ډېر مشکل یې اواز راووت. یو شی چې په دې کېسټ کې ډېر واضح و، هغه د ملا محمد عمر په اواز کې د تنفسي یا سینې د ناروغۍ څرګندې نښې وې، دغه ټولې کېسټې اوس هم د مشر له ځینو نږدې ملګرو سره خوندي دي.

د ملا محمد عمر لپاره د قاصد طریقه دا وه چې هغه به لومړی یوې بلې ولسوالۍ ته تللو، بیا به یې هلته د ملا محمد عمر له لوري له ورغلي قاصد سره خبره شریکه کړه، بیا به یې له همدې لارې د ملا محمد عمر پیغام یا کېسټ ترلاسه کوله. دا کار به کله په دوه میاشتې کله له دې هم کم وخت کې ترسره کېده، خو ډېر وخت به له دې زیات ځنډ راته. کله به چې کومه ډېره نوې حادثه رامینځته شوه، نو بیا به قاصد ډېره هڅه کوله چې د یوې هفتې او لسو ورځو ترمنځ پیغام تبادله کړای شي. د ۱۳۹۲ هجري کال د وري د میاشتې وروستیو ورځو کې د ملا محمد عمر ناروغي سخته شوې وه، کوربه لومړی هغه ته یو معتمد سیمه ییز ډاکټر راوستی و، خو ډاکټر د ناروغۍ مترقي حالت

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۳۵

ته بې وسه و، او کوربه ته یې ویلي وو، چې دا ناروغ باریکو تپستونو او تفصیلي علاج ته اړتیا لري. قاصد په دې ورځو کې نه و ورغلی، کوربه اړ شو چې له دې حالته کورنی او مشرتابه خبر کړي. کوربه سفر کوي او لومړی یې کورنی خبروي. د ملا محمد عمر زوی مولوي محمد یعقوب او نسبتې ورور مولوي عبدالمنان ته یې خبر ورکړ. کله چې هغوی د تللو تابه ونيوله، مازیگر ناوخته روان شول. پر لار یې شپه شوه، پر سبا یې خبر راغی چې ملا صاحب وفات شو. ملا محمد عمر مجاهد د ۱۳۹۲ هجري کال د ثور د میاشتې په څلورمه نېټه چې د ۲۰۱۳ میلادي کال د اپریل له ۲۴مې سره یې سمون خور، د چهارشنبې ورځ پر مازیگر مهال سا ورکړه. د ملا محمد عمر مورنی ورور ملا عبدالمنان او زوی یې ملا محمد یعقوب څو ورځې وروسته ورغلل او خاورو ته یې وسپاره. دوی دواړه وایي چې د ملا محمد عمر وجود سالم و، خو د سختې ناروغۍ اثار ورباندې ښکارېدل.

د ملا محمد عمر زوی او ورور وایي چې کال وړاندې لا د ملا محمد عمر له ناروغۍ خبر وو، خو دومره جدي یې نه گڼله او کوربه وایي ملا محمد عمر له څو کالو راهیسې د سینې ناروغی لرله. د سیمه ییزو ډاکټرانو لخوا ترلاسه کېدونکي درملو کار نه ورکاوه او په خپله ملا محمد عمر هم د تداوی کونښن نه کاوه، بلکې عادي یې گڼله او په وروستي کال چې تکلیف زیات شو، مور ته یې د تداوي په نیت بل ځای ته د انتقال اجازه نه راکوله، چې بالاخره یې درد ټول وجود ته سرایت وکړ، چې دا د پرمختللي تپي بي ناروغۍ علامه وه، خو په بیماری کې یې تر مرگه شکایت نه کاوه.

د عالیقدر امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد رحمہ اللہ د وفات د اعلان
پہ اړه د اسلامي امارت د رهبري شوری او د مرحوم د کورنۍ اعلامیه

بسم الله الرحمن الرحيم

إن الحمد لله، نحمده، ونستعينه، ونستغفره، ونتوب إليه، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا
ومن سيئات أعمالنا، من يهده الله؛ فلا مضل له، ومن يضلله؛ فلا هادي له.
ونشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، ونشهد أن محمداً عبده ورسوله،
صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه وسلم تسليماً كثيراً.

أما بعد. فقد قال الله تبارك و تعالی:

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُّوجَّلاً وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ
مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ ۱۴۵ وَكَأَيِّنْ مِنْ نَبِيِّ
قَتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا
وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ۱۴۶ وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا
فِي أَمْرِنَا وَثَبَّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۱۴۷ آل عمران.

ژباړه: او هيڅ يو کس لره دا واک نشته چې مړ شي مگر د الله تعالی په حکم
سره په ليکل شوې ټاکلې نېټه به مري، او څوک چې د دنيا اجر غواړي نو له
همدې يې برخه ورکوو او څوک چې د اخرت اجر او ثواب غواړي نو له
هماغه يعني اخرته يې ورکوو، او زر به شاکرينو ته بڼه بدله ورکړو.

او ډېر داسې نبيان دي چې په خوا کې يې ډېر خدای پالوونکي جنگېدلي
دي، خو د الله په لاره کې د ور رسېدلو مصاحبتونو له امله نه سست شول، نه
کمزوري شول او نه يې سرټيټي وکړه او الله همداسې صابرين خوبوي.

او ددوی له دې پرته بله خبره نه وه چې ويل به يې:

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۳۷

اې زموږ ربه! گناهونه مو راوبښه او په خپلو چارو کې زموږ تیری راوبښه او پښې مو ټینګې کړه او پر کافرانو نصرت او بریا راکړه.

مرگ حق دی مور پر دې ایمان لرو چې له الله تعالی پرته هر موجود د مرگ سره مخ کیږي. حتی د الله تعالی تر ټولو محبوب مخلوق، د دوو جهانونو سردار حضرت رسول اکرم محمد صلی الله علیه وسلم هم د مرگ څکه کړې او له دنیا څخه یې رحلت کړی دی.

همدې حقیقت ته په پام سره د افغانستان د اسلامي امارت مشرتابه او د ملا محمد عمر مجاهد کورنۍ اعلانوي چې د اسلامي امارت مؤسس او زعیم امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد د ورپېښې شوې ناروغۍ له امله خپل روح ملک الارواح ته وسپاره او له دې فاني جهان څخه یې رحلت وکړ. انالله وانا الیه راجعون.

رحمه الله تعالی رحمة واسعة

ملا محمد عمر مجاهد رحمة الله علیه د اسلامي امت یو ویاړلی او مخلص رهبر و چې په ډیرو سختو شرایطو کې یې د اسلامي حاکمیت لوېدی بیرغ راپورته کړ، د اسلامي امارت تر نامه لاندې یې یو بشپړ منظم او د اسلامي سیاست پر اصولو برابر شرعي نظام تأسیس کړ، الله تعالی د ده په توسط نه یوازې د افغانستان په سطحه مومنانو ته د اسلامي نظام نعمت ور ولید، بلکه درست جهان ته یې د واقعي اسلامي حاکمیت نمونه وړاندې کړه.

دا څو کړښې شاید د نوموړي د ویاړمنو کارنامو د احتوا تاب ونلري، نو ځکه اصلي خبرې ته څو او هغه دا چې عالیقدر امیرالمؤمنین رحمه الله نور له دې دنیا رحلت کړی، په دې شریطو کې زموږ دنده دا ده چې له نوموړي راپاتې

امانت اسلامي امارت هماغسي وپالو لکه ده مرحوم چې پاللی و، هماغسي اسلامي شریعت ته التزام وکړو، هماغسي مخلص او په الله تعالی متوکل و اوسو، هماغسي قربانی ته حاضر او د حق په لاره کې مؤمن، متعهد، متوکل، صابر، ثابت او له الله تعالی څخه ویرېدونکي و اوسو، تر څو الله تعالی همداسې ددې ستر بار د پورته کولو او تر منزله رسولو توفیق راکړي او همداسې مو د دنیا او اخرت په سرلوړۍ او بریا ونازوي.

مرحوم ملا محمد عمر مجاهد چې د امریکا په مشرۍ د نړیوال کفري یرغل له ټول فشار او تعقیب سره سره په هېواد کې اوسېده او په تیرو څوارلسو کلونو کې حتی د یوې ورځې لپاره هم له افغانستان څخه بهر پاکستان یا کوم بل هېواد ته نه دی تللی او له خپل میشت ځای څخه یې د اسلامي امارت چارې رهبري کولې، چې د نوموړي په دې ستر استقامت او له هېواده په نه وتلو کره شواهد او دلایل موجود دي. څه موده وړاندې د ورپېښې شوي ناروغۍ له امله چې د ناجوري په وروستیو دوه اونیو کې سختي زیاته شوه او په حق ورسېد.

عاليقدر امیر المؤمنین رحمه الله که جسماً یو شخص و مگر په معنوي لحاظ نوموړی یو خوځښت، یوه نظریه او د یوه مقدس ارمان حامل و. که څوک غواړي د هغه روح خوشاله کړي او له هغه سره د وفا ثبوت وړاندې کړي، نو باید د نوموړي له میراث اسلامي امارت سره وفا وکړي، د اسلامي نظام د اعادې لپاره په دې شرایطو کې په حیث د مسلمان دا زموږ د فرد فرد وظیفه ده چې د اسلامي امارت د قوت، وحدت، پراختیا او بریا لپاره ټولې هڅې په کار واچوي. دې ګډ کور بنیادونه لا پاڅه کړو، ځکه زموږ د مسلمان ولس او

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۳۹

مجاهد قشر عزت او سرلوړې یوازې د همدغه صف په قوت سره تضمینېدلی شي.

مرحوم امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله اسلامي امارت د یوه ستر خوځښت په حیث په داسې ډول ودان کړې او روان کړې چې تر شاه یې جوړ او محکم بنیادونه، مخلص او باتدبیره ملگري او منظم تشکیلات پرې ایښي دي. لهندا مجاهدین او ټول مسلمانان دې مطمین اوسي چې دا کاروان به د اسلامي امارت ټول مسؤلین او افراد د الله تعالی په نصرت او د مسلمانانو په ملاتړ د عالیقدر امیرالمؤمنین ملامحمد عمر مجاهد رحمه الله له ارمانونو سره سم منزل مقصود ته رسوي.

ان شاء الله تعالی و ما ذالک علی الله بعزیز

د اسلامي امارت د مشرتابه، رهبري شوری او د عالیقدر امیرالمؤمنین رحمه الله د کورنۍ له پریکړې سره سم به سر له نن یعنی د ۱۴۳۶ هـ ق کال د شوال له ۱۴ څخه تر دریو ورځو پورې په ټولو سیمو کې د علماء کرامو، د مساجدو د امامانو، قومي او جهادي شخصیتونو، د اسلامي امارت د مسؤلینو، مجاهدینو او عام ولس لخوا د مرحوم امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد روح ته د دعاء په خاطر د قران کریم د ختمونو، فاتحو او دعاگانو مراسم ترسره کيږي او له الله تعالی څخه به مرحوم امیرالمؤمنین ته د مغفرت او اسلامي امارت ته د استحکام او بريالیتوب دعاگانې کيږي.

په پای کې باید یادونه وکړو چې د مرحوم امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد مورنی ورور ملا عبدالمنان اخند او د مرحوم ملا محمد عمر مجاهد

ملا محمد عمر "مجاهد" / ٤٠

مشر زوی مولوي محمد يعقوب له ټولو مسلمانانو څخه خصوصي غوښتنه کوي چې، د مرحوم ملا محمد عمر مجاهد په مشرۍ د اسلامي امارت په واکمنۍ کې که د دوی کوم ډول حقوق تلف شوي وي، نو ټول دې ورته عفو وکړي او په دعاگانو کې دې تل یاد ساتي. مور په دې ستر غم کې ټول مسلمان امت او په خاص ډول د افغانستان مجاهد ولس له ځان سره شریک بولو او ټولو ته له الله تعالی څخه د تسلیت او صبر جمیل غوښتونکي یو.

والسلام

د افغانستان د اسلامي امارت رهبري شوری

او د عالیقدر مرحوم ملا محمد عمر مجاهد کورنۍ

١٤٣٦ هـ ق کال د شوال المکرم ١٤ مه

١٣٩٤ هـ ش کال د اسد ٨ مه

٢٠١٥ میلادي کال د جولای ٣٠ مه

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۴۱

د ملا محمد عمر مجاهد د وروستیو کلونو د اوسیدا د ځای

انځورونه نشر شول

نن ټکی اسيا (دوشنبه، ۲۰ کب، ۱۳۹۷ ل)

د طالبانو ویاند ذبیح الله مجاهد د هغه اطاق انځورونه له رسنیو سره شریک کړل چې د دغې ډلې بنسټگر مشر ملا محمد عمر مجاهد پکې د خپل ژوند وروستی شاوخوا اوه نیم کاله تېر کړي وه. نن ټکی اسيا ته کره سرچینو ویلي چې د ملا محمد عمر مجاهد دغه مېشت ځای د زابل ولایت په سیوري ولسوالۍ کې موقعیت لري، چېرې چې نوموړي د ژوند وروستی ۱۳ کاله تېر کړي و.

طالب ویاند له خپرو شویو انځورونو سره رسنیو ته په لیرلي پیغام کې ویلي: هغه اطاق چې مرحوم امیرالمؤمنین په کې اوسېده. ملا صاحب له دې کوچني اطاق څخه اسلامي امارت رهبري کړ او د وفات تر وخته همدلته و. دلته به ملا صاحب لمر ته کېناست، همدلته یو کوچنی چمن او د گلانو بوټي و. په دې اړه نور معلومات به په یوه کتاب کې په کره او مستند ډول خپره شي.

انځورونه دوه دي، د اطاق بهر او دننه دواړه اړخونه ښودل شوي او پر سر یې په کوچني خط لیکل شوي چې په دغه اطاق کې ملا محمد عمر مجاهد د خپل ژوند وروستی اووه کاله او پنځه میاشتې تېرې کړي.

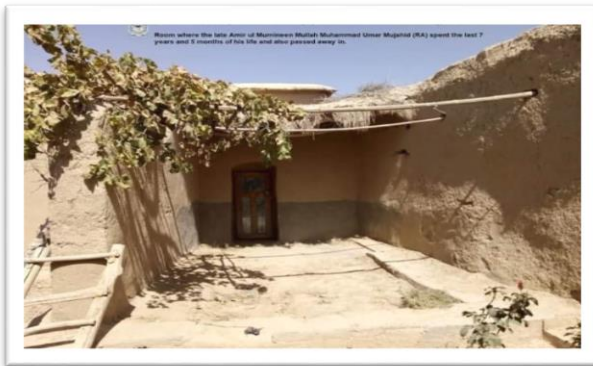
د یادونې وړ ده چې طالبانو د کال ۲۰۱۵ جولای میاشتې په ۳۰مه نېټه (پنجشنبه، زمري ۸مه ۱۳۹۴ ل) اعلان وکړ چې د دوی مشر نور په نړۍ کې

ملا محمد عمر "مجاهد" / ٤٢

نشته، خو وروسته يې څرگنده کړه چې هغه تر اعلان شوي نېټې دوه کاله وړاندې (د ١٣٩٢ هـ ش کال د ثور د مياشتې په څلورمه نېټه) لا وفات شوی و.

باید وویل شي چې یوې هالنډی ژورنالېستي تر پنځه کلنې څیړنې وروسته د ملا محمد عمر مجاهد پر ژوند یو کتاب لیکلی چې پکې ویل شوي د طالبانو مشر ملا محمد عمر مجاهد افغانستان ته د امریکایانو له راتگ وروسته د ژوند تر پایه په خپل هېواد کې دننه پاتې شوی.

انځورونه

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۴۳

امیرالمؤمنین د یو څو نامتو څېرو له انده

د اسلامي نړۍ مفکرینو، پوهانو، سترو علمي او سیاسي مخکښو څېرو او ژورنالستانو د امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد د شخصیت، فکر او مبارزې اړوند په بېلابېلو وختونو کې خپلې څرگندونې کړي چې ځینې یې دلته لولو:

شیخ اسامه بن لادن

ټولې نړۍ ولیده چې مجاهد امیر ملا محمد عمر د نړیوال جنگي تړون په مقابل کې ثابت ودرېد. او هغوی ته یې هېڅ سر تیت نکړ، نه د شریعت څخه تېر شو او نه یې عرب مجاهدین دښمن ته وسپارل؛ ځکه هغه یې دیني وروڼه و، اگر که د ده امارت او چوکۍ پکې لاره.

دا د لوړو خلکو په دريځونو دلالت کوي. ډېر لوی توپیر دی د یو مسلمان پادشاه او د هغه منافقینو پادشاهانو تر منځ چې د اسلام په ضد یې د امریکا سره په نړیواله جگړه کې مرسته وکړه، لومړي د دین لپاره خپل پادشاهي او سلطنت قربان کړ، او نورو د خپل سلطنت او چوکۍ لپاره دین قربان کړ.

د دوی ترمنځ توپیر د ایمان او کفر توپیر دی، نو د مؤمنانو مېړنیو د دريځونو او د منافقانو په سرو شمارو د دريځونو ترمنځ ډېر توپیر دی.

ملا محمد عمر "مجاهد" ۴۴/

شيخ جلال الدين حقاني

د صحيح عقيدې او مضبوط فکر په اساس بايد ووايم چې د ملا محمد عمر مجاهد رحلت په اسلامي نړۍ، اسلامي جهادي خوځښتونو او د افغانستان اسلامي امارت کې خلاء رامنځته کړه. او ټول اسلامي امت د ده د مخلصانه خدمتونو ممنون دی.

شيخ دوكتور ايمن الظواهري

اې افغان مسلمان او غيور ولسه! تاسو ته په کار ده چې په خپلو طالبانو او په اميرالمؤمنين ملا محمد عمر باندې فخر وکړئ چې طاغوتيانو او لويو مجرمانو ته يې وويل: نه، هېڅکله به مسلمان کافر ته ونه سپارو، بيا د صليبيانو او د هغو لاسپوڅو سره يې جهاد جاري وساته، او دا دی د الله په قدرت سره د فتحې زېري د اسمان په کنارو کې ښکاره شوي.

انجينر گلبدین حکمتيار

ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله د افغانستان په تېرو ۳۵ کلونو کې يو ښه څيرک، زړور، هېوادپال مشر و. نه يوازې امريکا ته تسليم نشو؛ بلکې د جهاد لاره يې غوره کړه.

د اسلامي نړۍ ستر محدث، فقيه علامه شيخ سليمان العلوان

د تاريخي کتابونو ډيرې پانې مې واړولې؛ مگر له ملا محمد عمر مجاهد پرته بل داسې حاکم مې پکې پيدا نه کړ، چې پاچاهي يې د دين له سره زار کړي وي. الله جل جلاله دې پرې ورحميري او جنت دې ځای شي.

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۴۵

شیخ ابو یحییٰ اللیبي

د مجاهدینو مشرانو ته وایم چې د ټولو په سر کې زړور امام امیرالمؤمنین ملا محمد عمر دی. هغه چې د دې زمانې کس نه بریښي، هغه چې په امت کې یې د ولاء او براء معنی را تازه کړه. ورته وایم: مونږ لا پخپل تعهد ولاړ یو او په خپله لار روان یو، خوشحاله اوسه د الله مرسته راتلونکې ده. او خوشحاله اوسه چې الله رب العزت به په نږدې راتلونکي کې په ځمکه له هغه نیک، قوي او پراخه تمکین درکړي، چې له تا سره وو. او پوه شه کوم څه چې تاله لاسه ورکړل؛ هغه هېڅ هم نه دي، او کومه مینه چې الله رب العزت د مؤمنانو په زړونو کې تاته واچوله او د شپې او ورځې چې کومې دعاگانې درته کوي، له هغه ډېر غوره دي چې تاله لاسه ورکړل.

مولانا عاصم عمر

د علماو د سر تاج، د عربو او عجمو د زړه درزا، امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد - رحمه الله رحمة واسعة - هم له مونږ نه رحمت شو، مگر هغه دین لا پاتې دی د کوم لپاره چې ده دا لاره غوره کړې وه، د کوم لپاره یې چې خپل کور او ټول قوم قربان کړ. هغه شریعت اوس هم پاتې دی. او دا به تر قیامته پورې پاتې وي. او د دې د حفاظت لپاره به د امیرالمؤمنین ځان څاروونکي په هر سنگر کې د داخلي او خارجي دواړو دښمنانو سره قتال کوي، تر څو د ځمکې پر مخ د کفر برلاسي ختمه شي او ټول نظام یواځې د الله تعالی نافذ شي.

ملا محمد عمر "مجاهد" ٤٦/

شيخ ابو فراس السوري

ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله داسې يو سپری و چې غږېدا يې کمه کوله او کار ډېر. غرونو هم نشوی بدلولی. د مثال په ډول د سعودي د استخباراتو رئيس ترکی الفيصل ورته راغی او د شيخ اسامه د ورسپارلو غوښتنه يې ترې وکړه. ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله ځواب ورکړ چې: د اسلام نه وړاندې هم که څوک مونږ ته د مېلمه په صفت راتلل، نو چاته به مو نه سپارل، که څه هم ټوله قبيله به يې له وجې تباه کېدله، نو څنگه کېدای شي چې په اسلام کې داسې يو څوک تاسو ته حواله کړو چې مسلمان هم دی او مجاهد هم او زمونږ او ده ترمنځ د جهاد عهد دی، دا ناممکنه ده.

ترکي په اخطار په انداز ورته وويل چې: گوره په دې کار سره به ته د عربو او نړيوالو دښمني را وپاروي. ده ځواب ورکړ: څه چې غواړی ويې کړی، موز يې پروا نه لرو.

نو د يو څه په حقانيت به چې قايل شو، بيا يې چا مخه نشوی نیولی.

شيخ ابو قتاده الفلسطيني

آيا رښتيا هم ملا عمر ومړ؟! الله دې په تا رحم وکړي، خپل رب ته دې عذر وړاندې کړ، مونږ ته دې وښوده چې څرنگه د دين لپاره پادشاهي قربانيري. ملا عمر د دې دور يو راز و، په زهد او تقوی کې يوه نمونه وه.

ابو عزام الأنصاري

لوی سپری و، په ډېر لوی وجود کې امير (ساربان) يې پياده شو (وفات شو) خو قافله مخ پر وړاندې روانه ده.

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۴۷

ابو حمزه الدرعاوي

دا شرعي مسئله ده چې څوک له دښمن سره د مقابلي په سنگر کې د رباط په حال کې وفات شي، هغه شهید دی. خدای تعالی دې د شهید ملا عمر مجاهد شهادت قبول او فردوس جنت ځای کړي.

دوکتور شامل

اې د نړۍ ژبپوهانو ادیبانو! راشئ! د نړۍ د ټولو ژبو قاموسونه له سره ولیکئ، له هغو ټولو څخه د رجولیت (نارینه توب) لغت وباسئ او پر ځای یې یواځې د ملا عمر نوم ور ځای کړئ!...

د اسلامي نړۍ ستر محدث، استاد علامه ابو محمد المقدسي

خدای دې پر امام ملا محمد عمر باندې رحم وکړي، د ده امثال په اوسنی زمانې کې ډېر کم لیدل کیږي. د الله جل جلاله نظام یې پر ځمکه نافذ کړ، مهاجرینو ته یې پناه ورکړه، د نصیحت گرو نصیحت یې ومانه او له کفارو سره تر هغو وجنگېده تر څو یقین (مرگ) ورته راغی.

مشهور ژورنالېست عرفان صدیقي

هغه چې کله د خپلې واکمنۍ د وروستي ښار کندهار له سقوط وروسته د افغانستان د مغورو غرونو پر خوا روان و؛ نو په تندي یې له الله تعالی پرته بل چاته د سجدې خاپ نه ښکارېده.

شيخ عبدالله المحسني

اې د محمد صلى الله عليه وسلم امته!

الله دې تاته ښه صبر درکړي، يقيناً ستا يو غښتلی اتل له دنيا څخه وکوچېد، هغه له دې دنيا سفر وکړ او مونږ ته يې لوی درد او کړاو پرېښود، خو مور لره دا کافي ده چې د الله تعالی دین د مېړنيو په تلو سره نه ودريري او مور ته دا کافي ده چې الله مور ته په دې آيت سره روزنه راکړي:

(وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ)

ملا عمر لار، خو مور ته دا کافي ده چې مور پوهېږو له ده څخه وروسته يې وروڼه شته چې دا مزل پوره کړي او د هغه په لار ولاړ شي.

او مور طالبانو ته وايو چې تاسې زمور د سرونو تاج ياست، مور څومره دا آرزو درلوده چې ستاسې په منځ کې و. ای د الله بنده گانو ثابت پاتې شئ، بېشکه تاسې د ثبات او استقامت لويه درجه دتاريخ په پاڼو وليکله. ثابت پاتې شئ، د توحيد د عقيدې مېړنيو.

شيخ هاني السباعي

دا ملا عمر دی، دا د مظلومانو مرستندوی دی، د اسلام او مسلمانانو د پولو ساتونکی دی. دا هغه سړی دی چې د نورو لپاره نمونه ده. او زه دا باور لرم چې عربان او مسلمانان به د ده نوم زمزمه کوي، او دا به تاريخ ته تغير ورکوي، او وروسته به نمونې او مثالونه بدليري، بيا به ويل کيږي چې د ملا عمر څخه زړور څوک نشته. د ملا عمر څخه وفادار څوک نشته او د ملا عمر څخه رښتونی بل څوک نشته.

د یوویشتمې پېړۍ امیر المؤمنین/۴۹

د مصر د الازهر نړیوال پوهنتون استاد محمود الثاني

امیر المؤمنین ملا محمد عمر مجاهد په اوسنی نړۍ کې یو بې مثاله خپلواک، پر خواهشاتو حاکم او د اسلامي نړۍ یو دردمن واکمن و. هغه سترگې ډیرې مبارکې دي چې دا منوره څېره یې پرې لیدلې ده. الله جل جلاله دې پرې رحم وکړي.

دوکتور حاکم المطيري الکوتبي

د ملا محمد عمر مجاهد په وفات سره اسلامي امت یو ستر مجاهد زعیم له لاسه ورکړ، داسې زعیم چې د یرغلگرې صلیبي ټلوالې په خلاف یې تاریخي مقابله پیل کړه.

اې د اسلامي امت زعیمه! ته په رښتیا د اسلامي امت لپاره داسې امام وې چې د اسلامي امت موجود او راتلونکي نسلونه، د هغوی ټول جهادي او فکري نهضتونه او فقهي مدارس به په تا پسي اقتداء کوي. اې لویه استاده! ایا ته په رښتیا له مورې وکوچېدې؟!

د کوپټ ستر مفکر دوکتور عبدالله النفیسي

ما شخصاً له ملا عمر سره لیدلې دي. زه د هغه په لیدو مشرف شوی یم، ما له هغه سره لیدلې دي او ورسره ناست یم. رښتیا هم چې د دې زمانې کس نه دی. د غربیانو وفسدونه به یې نه قبلول، ورته ویل به یې ځئ کابل ته ځئ، زه په قندهار کې یم. (انما المشرکون نجس) بېشکه چې مشرکین نجس دي.

ملا محمد عمر "مجاهد" / ۵۰

نامتو ژورنالېست رحيم الله يوسفزی

له ډېرو مغورو شاهانو سره د دوی په عالیشانو قصرونو کې غږېدلی يم او هېڅ وېره مې نه ده حس کړې، اما کله چې په کندهار کې د ملا محمد عمر مجاهد سره د ده په عاجزانه دربار کې مخ شوم؛ د ده د رعب او هيبت له لاسه مې د خبرو جرئت له لاسه ورکړ، ترڅو دوی پخپله وپوښتم.

که ملا محمد عمر مجاهد نه وای را پاڅېدلی

قاري سعيد

- د زرداد په پاتېک به اوس هم انساني سپيان غپېدل.
- شفيع دېوانه به اوس هم کابليان په دېوالونو مېخ کول.
- قمبر لنگ به اوس هم له کابليو ښځو تپونه غوڅول.
- اسد مار خور به اوس هم د شاه شهيد په کوڅو کې د جنسي داړه ماری لپاره گرځېده.
- قومندان صالح به اوس هم د پاشمول په پاتېک هراتي هلکان کوزول.
- تجارتي باربري موټر به اوس هم د عام سرک په ځای د کندهار د رېگ په دښتو تر وېشه رسېدل.
- گيلم جمو به اوس هم د شمال په خلکو سپرې خرڅولې.
- که ملا محمد عمر مجاهد نه وای، تراوسه به د کابل او نورو ښارونو ولاړ دېوالونه څه؛ بلکې شاوخوا غرونه به هم د جگړو له زوره نرېدلې وای.
- تراوسه به د جنگلک او سروبي بند د ملي زېربناوو په شان د کابل او نورو سيمو ټول تاسيسات پرزه په پرزه او خښته په خښته ټوټه شوي، ليلام شوي او د لاهور او کارخانو په کبار يا پلورل شوي وای.
- اوس به کوڅه په کوڅه او کلي په کلي د جگړې له زوره دلته انسانان نه وای پاتې؛ بلکې د جگړه مارو، پوځريانو او ټوپکيانو يو ځنگلي نسل به د افغانستان د مالکيت دعوه دار وای.
- اوس به افغانستان نه وای؛ بلکې د هزارستان، سيافستان، دوستمستان، زردادستان او مسعودستان په نوم به گڼ مختلف پاتکستانونه اباد وای.
- که د ملا محمد عمر مجاهد پاڅون نه وای؛ اوس به مور د څوارلس کلن جهاد، هجرت، جهادي ثمره، اسلامي نظام او داسې نورو خبرو په ځای په دې

ملا محمد عمر "مجاهد" / ۵۲

غم کي وای چي خرننگه د خپلو شهیدانو قبرونه راوسپړو ترڅو د پاکستان د
هډوکو له سوداگرو ورباندې د چرسو لپاره پیسې پیدا کړو.

هغه اتل غازي رحلت وکړ

عقيل الشام

هو رحلت يې وکړ؛ خو وروسته له هغې چې نړۍ ته يې د ثبات، قربانۍ او سربښدنې معنی ور زده کړه.

دا هغه اتل غازي دی؛ چې د الله تعالی د دین د بریا لپاره يې خپله چوکۍ، واک، پادشاهي او سلطنت تر شا وغورځول.

خو په داسې یوه زمانه کې اوسېده؛ چې پکې د اتلانو او ننگیالیو په قدر څوک نه پوهېدل.

د اوچتې ونې او یوې سترگې سره - چې بله يې په جهاد کې شهیده شوې وه - یو با وقاره هستي ښکارېده. کله به يې چې درسره خبرې وکړې، نو په خپله تواضع سره به يې مطمئن کړې.

تکبر، غرور، د پادشاهانو نخرې او د ظالمانو خویونه يې نه و زده. چې کله به دې د خپلو وزیرانو او والیانو سره ولید، نو نه به دې پېژانده. تل به يې سترگې او نظر له حياء څخه د ځمکې پر لور و. تر هغه به نه غږېده، څو به پوښتنه ترې ونشوه.

عملي کار او جدیت يې خوښاوه. او کله به يې چې خندل نو تبسم به يې کاوه.

عربي رسنیو هېر کړی و، ځکه صرف یو پوړیز کور يې درلود. او د عربي خلیج تر ټولو فقیر سړی هم له ده نه مالداره و.

تکلف يې نه و زده. وفدونه به ورته ملاقات ته راتلل، نو الوتکې ته به ورتلو. خادر به يې په اوږه و، وفد ته به يې وغوړاوه. يو ساعت به يې ورسره خبرې وکړې.

بيا به جگ شو له خپل خادر څخه به يې گردونه وڅنډل او روان به شو! داسې تواضع او ساده گي، چې لويي او تکبر يې زده نه و. داسې ادب او احترام، چې تکلف پکې نه و. داسې حياء، چې تر اوجه رسېدلې وه. ثابت قدمي، چې مدهنت يې نه پېژانده. عزم، چې سستي يې نه منله. خپل ولس ورسره مينه لرله، سره له دې چې د ده يې حتی انځور هم نه و ليدلی. د رسنيو له لارې ظهور او انځورونه يې نه خوښول. ستاينې او مدحې يې بدې گڼلې.

ټولې نړۍ ورته تهديدونه ورکول. خو دی د يوه کلک غره په څېر ولاړ و. نړيوالو اقتصادي کلابند کړ، بنديزونه يې پرې ولږول؛ خو ده د بنده پر ځای خپل خالق ته لاس ونيو، ترڅو د اسمان خزاني ورته پرانيزي. د تاريخ کتابونه بايد خپلې صفحې د دې سترې هستۍ په داستانونو او قيصو ښکلې کړي.

"سموئل بن عايا" در ياد کړئ، هغه يهودي چې ورته وويل شو، زوی به دې ووژنو که د "امرؤ القيس الکندي" نيزې او غشې را ونه سپارې، خو ده دا پېشنهاد رد کړ او په خپل عهد يې وفا او وکړه ثابت پاتې شو. تاريخ د ده دې دريځ ته په درناوي سر ټيټ کړ او عربي شاعرانو پکې شعرونه او بيتونه وليکل.

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۵۵

مگر ملا محمد عمر د قربانۍ او وفا داسې تاریخ پرېښود، چې راتلوونکي نسلونه به ترې زده کړه کوي. ده ته یې گوتخاندنه وکړه چې که دا یو تن راونه سپارې نو پادشاهي به دې ولاړه شي، ستا او ستا د ولس وینې به تویې کړي شي، خو ده باک ونکړ، دا یې ونه ویل چې نوموړی کس ناآشنا دی زما له قوم څخه نه دی. شړل شوی، نه وطن لري او نه خپل او خپلوان.

یواځې دی، هېڅ ځمکه یې نه مني! خپل قوم ترې بېزاره دی!
خو بیا یې هم رایه بدله نشوه. خپل اصول یې تر پښو لاندې نکړل، د عربو حاکمانو او مشرانو له غوښتنو او زاریو یې مخ وپراوه.

ټول منځگړي یې رد کړل. او ټول سفیران او پیغام راوړونکي یې وشړل، هغوی چې اراده یې لرله ترڅو له خپل عزم نه یې په شا کړي.
دنيا ته یې شا کړه! خپله پادشاهي یې تر پښو لاندې کړه! او د دښمن ټولې هڅې یې شنلې کړې.

څادر یې په اوږه کړ او تصمیم یې ونيو، ترڅو د ټولې نړۍ مقابله وکړي!
د ده غیرت دا اجازه ورنکړه چې خپل عهد مات کړي. او خپل امان چې ورکړی یې دی تر پښو لاندې کړي. او هغه څوک چې ده ته یې پناه راوړې د بلا خولې ته ورکړي.

پخپل دین او عهد ثابت پاتې شو. له خپل رب نه یې مرسته وغوښته. او د ټولې نړۍ په مقابل کې ودرېد. او په لوړ غږ یې خپله مشهوره خبره وکړه:
"بوش راته د ماتې او ناکامۍ وعده راکړې... او الله تعالی راته د کامیابۍ وعده راکړې، نو گورو چې کومه وعده رښتوني ده".

ملا محمد عمر "مجاهد" ۵۶/

سوگند يې ياد کړ چې د خپل مسلمان ورور ساتنه به کوي. ځکه همدا ورته دین بنوونه کړې وه.

توله نړۍ يې وننگوله. او خپل ټول ملک يې د يو تن لپاره قرباني کړ. صرف يو تن لپاره!!

کله يې چې حکومت پڼگ شو، غوسه نشو، ځان يې ملامت نکړ، خپل وزيران يې ونه بنکنځل او نه يې هغه سپری ووواژه.

بلکې خپله وسله يې را پورته کړه، خپل ملگري يې را سنبال کړل او خپل شپږل شوي ملگري ته ورغی...

مسکی شو او ورته يې وويل، مور ټول شپږل شوي يو! په اوږه يې لاس ور کېښود. او ور تر غاړې ووت، ويې ويل، خپل ملک او پادشاهي مې له لاسه ورکړل، خو خپل دين او ايمان مې وساته.

بيا يې ورته وکتل او ويې ويل: "نه غواړم چې الله تعالی رانه پوښتنه وکړي چې مسلمان دې کافر ته ولې وسپاره."

د ثور ۴هـ؛ د دریم عمر د رحلت ورځ

قاري حبيب

هغه د يوه غريب ملا امام په کور کې وزيرېد، پلار يې ور باندې د محمد عمر نوم کېښود. د خپل مور او پلار لومړنۍ اولاد و. لا يې خاپوړې کولې چې پلار يې له اصلي سيمې (خاکرېز) څخه لرې، د کندهار ښار ته څېرمه (نوده) کلي کې امامت ونيو. کوچنی عمر د مولوي غلام نبي صاحب په غريبانه، خو د ايمان په نورانيت زيبا خاندان کې را ستر شو. د مؤمنې او صالحې مور په غېږ کې تربيه شو. او لومړنۍ امتحان ور باندې هغه وخت راغی، چې لا شپږ کلنۍ ته نه و رسېدلی. د نودې د کلي ملا امام مولوي غلام نبي صاحب وفات شو او کوچنی زوی يې (محمد عمر) د یتیموب له يوه دنيا غمونو او امتحاناتو سره د الله تعالی اسرې ته پرېښود. الله تعالی چې همېشه په بندگانو کې خپل د قدرت عجایب ښکاره کوي. همدا د نودې د کلي د ملا پنځه کلن یتیم زوی يې د يوه لوی کار لپاره غوره کړ. دا لوی کار چې د انسان د خلقت له مقاصدو گڼل کېږي، د الله تعالی په ځمکه اسلامي خلافت يا د شرعي نظام جوړول دي. پر ځمکه د اسلامي حاکمیت را منځته کول، هغه فريضه وه چې له ډېرو کلونو راهيسې انسانانو هېره کړې وه.

د مسلمانانو له ذهنه دا خبره وتلې وه چې دوی اصلاً د همدې ستر کار لپاره پيدا شوي دي، د وروستيو پېړيو د سترو امتحاناتو له امله مسلمانان د خلافت، امیرالمؤمنین، شریعت، امر بالمعروف و نهی عن المنکر، اسلامي اخوت او داسې نور مفاهمو سره يو مخ ناشناخته شوي وو.

الله تعالی مقدره کړې وه چې د اسلامي واکمنۍ د عملي تطبيق کارنامه به د نودې د کلي د مسافر ملا امام د هغه یتیم زوی په لاس ترسره کوي چې د خپل پلار له مړینې وروسته له خپلې مور سره په بېگانه سيمه کې بې سر پرسته

پاتې و. یتیم محمد عمر له کندهار څخه د خپلو ترونو د اوسېدو سیمې روزگان ته لاړ. همالته را ستر شو، د کلي، مدرسې او مسجد ماحول یې شخصیت صیقل او په سوچه اسلامي-افغاني رنگ ښایسته کړ. د خپل مؤمن، مجاهد او غیرتي ولس په غېږ کې واوسېد، د هغوی هر غم او ښادي یې په ځان او روح سره حس کړه، د ولس په ژبه وغږېد، د ولس په رنځ رنځور شو، د ولس په درد ودرېد. د خپل مؤمن ولس په منځ کې ماشومتوب او ځوانۍ تېرولو په کې سوچه عادات تقویه کړل. د غیرت، حیاء، ایماندارۍ، صداقت او ایثار په شان سوچه عادات یې د روح او جسم په رگ رگ کې نهادینه شول.

همدا لامل و، کله چې په ولس بده ورځ راغله او کمونېزم یرغل راوړ، ځوان ملا محمد عمر لومړی تن و چې د قربانۍ ډگر ته په هسکه غاړه ور وړاندې شو.

لومړی یې په دهر اوود کې له شورویانو او کمونستانو سره تاریخ جوړوونکې ډغرې ووهلې او بیا چې کندهار ته راغی نو د کندهار—هرات لارې ترمنځ د سنگ حصار او پاشمول سیمه یې د روسي ټانگونو په هدیره بدله کړه. هغه د خپل دین او امت د دفاع لپاره څلور ځله خپله وینه تویه کړه، خپله ښۍ سترگه یې د روسي بم له پرځې سره والوته، خو دې زخمونو، سختیو او آزمونونو په عمري عزم کوم اغېز ونه درلوده. هغه د کمونېست نظام د راپرځېدو تر ورځې په پوره متانت د سنگ حصار په سنگر کې ولاړ و او د جهادي مبارزې توغ یې رپاند ساته.

کله چې کمونېزم را ویرځېد، نو ملا محمد عمر خپل د جهاد مرکز په مدرسه بدل کړ. هغه د اسلامي نظام د جوړولو کار هغو رهبرانو، پروفیسرانو او

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۵۹

انجینرانو ته پرېښود چې هر یوه دوه لسيزې په اسلامي نظام، خلافت او شریعت باندې ژبه ټکولې وه.

هر یوه ځان د اسلامي نظام تیورین او متخصص باله، هر یوه د اسلامي نظام او خلافت د جوړولو په موضوع گڼې لیکنې او رسالې لیکلې وې او کلونه کلونه یې خلکو ته د سرتاسري اسلامي نظام د قیام او فلسطین د ازادۍ وعدې ورکړې وې، خو درې کلنې تجربې ثابتې کړې چې قول او عمل دوه بېلابېل شیان دي. ډېر ځله به یو څوک په تیوریک لحاظ په یوه موضوع پوهیږي، مگر الله تعالی به د عملي تطبیق استعداد او صلاحیت نه وي ورکړي. زموږ جهادي پروفیسوران هم همداسې پوچ وختل.

هغوی لا د کمونېزم له جهاده نه وو اوزگار شوي چې تر خپل منځ یې یوه بل ته د جهاد! اعلان وکړ. هغوی په خپل دری کلن کردار سره نه یوازې د افغان جهاد وقار په اوبو لاهو کړ، بلکې لسگونه زره بې گناه کابلیان یې هم ووژل، فساد او پاتکماری یې هم ترویج کړه، د غلا، غصب، ظلم، قتل او د بیت المال د لوټماری کلتور یې هم عام کړ او په نړیواله کچه یې اسلامي فکر او جهاد ته سخته صدمه او بدنامي واړوله.

ملا محمد عمر مجاهد چې د پروفیسرانو کمزوري ورباندې وغمېده، مجبور شو چې خپل مسؤلیت په خپله اداء کړي. هغه په لومړۍ ورځ تک تنها ووت، درس په درس او حجره په حجره وگرځېد، د فساد په وړاندې قیام ته یې خلک را وبلل او په ډېره لنډه موده کې یې د الله تعالی په نصرت یو داسې څپاند اسلامي حرکت په غورځنگ را ووست چې د فساد او پاتکماری ځنځیرونه یې د خسو په شان په مخه واخیستل.

هوکې، ملا محمد عمر مجاهد اسلامي نظام جوړ کړ، علماء کرامو هغه ته د امیرالمؤمنین لقب ورکړ. هغه د اسلام هغه ټول قوانین عملي کړل چې په توان

يې پوره وه. د ټولنې د اصلاح، د قوانينو او قضاء د اسلامي کولو، د امر بالمعروف و نهی عن المنکر د ديني وجيبي ترسره کول، د حدودو او قصاص نفاذ او د اسلامي تعليمي نظام د پياده کولو په شمول يې ټول په توان پوره شرعي اقدامات ترسره کړل.

په نړيواله کچه يې د اسلامي امت په هره غميزه غمجن شو او د نړۍ په هېڅ کونج کې يې له مسلمان څخه خپله همکاري او خواخوږي ونه سپموله. هغه د سيمه ييزو هېوادونو او نړيوالو کافرانو د پوځي، اقتصادي، سياسي او تبليغاتي جنگ او فشارونو په وړاندې لکه غر داسې دنگ او مطمین ودرېد. د نړۍ طاغوتيانو هڅه پيل کړه چې د اسلام د دې ريښتيني او غيرتي زوی اورمېر ټيټ کړي.

مگر د دريم عمر په زړه کې له هغه پيغمبر عليه السلام سره د وفا تعهد پروت و، چې لومړني عمر رضي الله عنه هم ورباندې ايمان را وړی و. د هغه په رگونو کې د بدرينو او صديقينو ايمان او جذبې څغلبده، د هغه په زړه کې د الله تعالی وېره وه، هغه الهي خوف چې د ده په زړه کې يې بلې ويرې ته ځای نه ورکاوه.

له شرقه تر غربه د نړۍ سترو طواغيتو په گډه د ملا محمد عمر مجاهد او د هغه لخوا تاسيس شوي اسلامي نظام په وړاندې جنگ اعلان کړ، کفار له سترو پوځونو او جنگي سازوسامان سره راغلل. ملا محمد عمر مجاهد د دې په ځای چې د اسلامي امت کمزوري ښکاره کړي او د کفر په وړاندې د اسلام بيرغ ټيټ کړي، د اسلامي تاريخ بې سارې قرباني يې ورکړه، د پاچاهۍ د تخت په ځای يې د غرونو او رگونو لاره ونيوه، د هېواد له غرنیو سنگرونو يې د صليبي طاغوت په وړاندې جهاد ته دوام ورکړ.

د یوویشتمې پېړۍ امیر المؤمنین/ ٦١

په لومړي ځل یې د اسلام سرسخته دشمنان امریکایان په ځان پورې حیران او د تاریخ تر ټولو اوږد جنگ په ستړیا واپول. ملا محمد عمر مجاهد د ژوند تر وروستۍ سلگۍ د جهاد او اسلامي نظام ارمانونو ته متعهد پاتې شو.

هغه چې څه ویلي و، هماغسې یې وکړل. هغه چې له اسلام سره د وفا کومه وعده کړې وه، په هغه وعده تر پایه ودرېد.

هغه لکه څنگه چې د هېواد د کلیو په سوچه او فطري ماحول کې را ستر شوی و، بېرته هماغو خړو کلیو، خټینو کورونو او ډبرینو سنگرونو ته وگرځېد.

د خپل مجاهد او بې کوره ولس په شان یې د جهاد انقلابي دوره له بې کورنۍ، ستومانۍ او سختیو سره همغاړې تېره کړه. هغه د هېڅ معاصر رهبر یا لیډر په

شان د امتیازي او هوسا ژوند هوس ونه کړ، بلکې له کفري بالا د سستی د منلو په ځای یې په سپېرو خاورو کې غریبانه ژوند غوره وباله.

تر دې چې بالاخره د مبارزې له همدې کلیوال سنگر څخه په جگو سترگو او سپین مخ د خپل رب حضور ته ورغی.

هوکې، درنو لوستونکو! امیر المؤمنین ملا محمد عمر مجاهد د ۱۳۹۲ هـ ش کال د ثور د میاشتې په څلورمه نېټه له دنیا سترگې پټې کړې. راځئ د مغفرت

په دعاگانو یې یاد را تازه کړو.

د ثور ٤٠٤؛ امت بل عمر له لاسه ورکړ

سعید منصور

اسلامي تاريخ په هر دور کې د بشريت د نېکې لارښوونې لپاره د نيا بو رهبرانو په درلودلو سره دا ستر افتخار له ځان سره لري. دې سلسله کې بيا عمر نامې سلسله تر نورو مشهوره ده. هغه مهال چې لاهم پر دنيا د جهل تاريخي خوره وه؛ نجوني ژوندی خښېدلې، غلا او بد ماشي وياړ و، قومي جگړو بيخي توند حرکت درلود، د بشريت اړيکه له خدای سره دومره سسته وه چې د تناسلي الو عبادت کېده. داسې مهال اسلامي تمدن د بشريت د ښېگڼې لپاره د حضرت عمر غوندې عادل پاچا ميدان ته راويوست. هغه عمر، چې د شپې يې خوب نه درلود، ښار او اطراف کې گرځېد، داسې نه چې کوم یتيم له لورې وژاړي او ده دې خپل مسؤليت نه وي اداء کړی. هغه عمر، چې دښمنان يې پر غيرت گواهي ورکوي.

ور پسې عمري سلسله کې بيا دويم عمر، عمر ابن عبدالعزيز رحمه الله دی. هغه عمر بن عبدالعزيز چې، له الله تعالی څخه وېره، خاکساري، عدالت او تقوی يې ځانگړي صفتونه و. هغه عمر چې د واکدارۍ پر مهال يې ذکات اخیستوونکي په سخته موندل کېدل. صفیان ثوري رحمه الله وايي چې راشده خلفاء پنځه دي؛ ابوبکر، عمر، عثمان، علي او عمر بن عبدالعزيز.

دا عمر د مسلمانانو د لوړتيا پر مهال د مسلمانانو رهنما و، خو هغه عمر چې د مسلمانانو د ځورنې پر مهال يې د مسلمانانو رهبري پر غاړه وه؛ هغه افغانی ملا محمد عمر مجاهد دی. هغه ملا عمر چې له خړې حجري را پورته شو، خړو

د یوویشتمې پېړۍ امیر المؤمنین / ۶۳

وطنو کې یې تربیت وشو. هغه ملا چې کهف سورت یې پر واقعي معنا عملي کړ. هغه ملا چې معنویت ته یې په درنه سترگه وکتل او مادیاتو یې غیرت ته تاوان ونه رساوه. هغه ملا چې د دښمن مادي زور ته تسلیم نشو. لومړی یې خپل هېواد له پاتکیانو وژغوره، پاتکیان یې له پاتکو پسې واخیستل. کرار-کرار یې د اسلامي نظام هڅې پیل کړې، په لنډ وخت کې یې په هېواد کې اسلامي نظام نافذ او د الله تعالی قانون پلی کړ.

هغه ملا عمر چې د ده تر واک لاندې سیمو کې د نړۍ هر مظلوم مسلمان د مېشتېدو ارمان درلود. هغه ملا عمر چې په یوویشتم قرن کې یې د خیرالقرون غوندې دولت بنسټ کېښود. هغه ملا عمر چې بېل شوی دین او سیاست یې بېرته سره یو ځای کړل. هغه ملا عمر چې ملا ته یې په دفتر او سیاست کې د کار کولو جرئت ورکړ.

هغه عمر چې نه یې لکه د نورې نړۍ د شاهانو غوندې زړهي گاډی درلود او نه یې تشريفاتي دربار درلود چې غریبان دې ترې محروم وي. بلکې مېلمستون یې د خوارانو او غریبانو د اوسېدو ځای و.

هغه ملا عمر، چې د ده په رهبریت کې عمومي عدالت پلی و. رشوت دومره کم و چې اصلاً نه حسابېدی. امنیت یې مثالي و. د کوکنارو د کښت کچه یې په یوې اعلاميې صفر ته راټیټه کړه.

خو دا اسلامي نظام د اسلام ابدی دښمنانو (غریبانو) ونه زغملی شو. بې شمېره توطیې او د تخریب برنامې یې ورته جوړولې. غریبان په توطیو جوړولو کې دومره مخته لاړل؛ چې آن خپل وضعي قوانین یې هم تر پښو لاندې کړل.

غربيانو پر گران افغانستان باندې تر حملې وروسته شته اسلامي نظام ږنگ او پر ځای يې خپل روزل شوي غلامان د واک پر گدی کېنول. دوی پر دې هم بسنه ونه کړه؛ زمونږ پر اسلامي کلتور يې حملې پيل کړې، علماء او د سر کسان يې را شهيدان کړل.

دیني شعایر يې توهين کړل او غوښتل يې چې زمونږ اسلامي ټولنه چې د اخلاقو خزانه ده، پر خپل وحشي تمدن روان کړي او داسې نسل وروزي چې په خټه افغانی، خو کلتور، فرهنگ، اخلاق او ثقافت يې د غرب وي. داسې پېچلي وخت کې چې د غرب ټیکنالوجیکي تبليغاتو نړۍ پر سر اخیستې وه او هېڅ چا يې پر وړاندې د درېدو توان او جرئت نه درلود؛ دریم عمر دا دروند بار پر اوږو واخیست. ده افغانان د غرب پر وړاندې مقابلې ته را وبلل. افغانانو ته يې په خپل عمل او گفتار ثابته کړه چې معنویت به همپس پر مادیت غالب وي. مانا دا چې د ایمان زور ته اټوم هم د ټینګې نه دی.

هغه عمر، چې د غرب مادي فشار او صلیبي اشري اراده سسته نه کړه. افغانانو هم د ده لاره تعقیب کړه او د نړۍ د عصر دجال (امریکا) ته يې ماتې ورکړه. افغانانو په یوویشتم قرن کې یو ځل بیا اسلامي تاریخ ته زرین باب ور زیات کړ.

خو تقدیر خپله فیصله کوي؛ عمر دې ته پاتې نشو چې د خپل مظلوم ملت په لاسونو ماتې خوړلې امریکا پر خپلو سترگو وويني. دی تر دې وړاندې د ابدی ژوندون پر لور وکوچېد او تر شایې داسې پوخ پرېښود چې هر یو يې د دین په دفاع کې له هېڅ یوې قربانۍ هم نه پر شا کېږي.

د نجات الهي لورینه د هغه په شخصیت کې

صلاح الدین صارم

په دنیا کې ډېر لوی لوی خلک تېر شوي او هر یوه یې په خپل وخت کې دغه لویوالي ته ځانگړي اسباب او علتونه خپل کړي. مونږ چې په یوویشتمه پېړۍ کې اوسېرو او د دې پېړۍ ننگونو ته گورو، فکر کوو چې بل هیڅ وخت به دغه ډول حالات او شرایط نه وي رامنځته شوي او نه به د ملتونو په سطحه دومره لویې غمیزې او تراژیدۍ چا لیدلې وي او دا به تر ډېره حده په ځای هم وي، ولې چې نړۍ اوس هغه نړۍ نه ده چې د خلکو په ذهن کې یې موهوم لویوالي شتون درلود او له حقیقته یې تر ډېره ځایه نه خبر بدل. اوس چې د یو کلي حیثیت لري نو د نړۍ په سطحه پېښو کې زمونږ د هېواد قضیه یوه داسې پېښه وه او ده چې د نړۍ په هر کونج کې تر کلونو کلونو د ورځې خبر او سر خط وي، همدا هغه څه دي چې پورته حقیقت رښتیا کوي.

افغانستان، شاید چې د نولسمې پېړۍ تر وروستیو به هم ډېرو خلکو نه پېژاند او نه به د دې ضرورت لیدل کېده چې د تعلیمي نصاب په جغرافیه کې دې د دې هېواد نوم را وپل شي؛ خو اوس یې چې د نړۍ په سطحه د نوم له ذکر سره کوم حیثیت دی، په همدومره حیثیت او ارزښت د دې هېواد پېښې د نړۍ د بل هر هېواد په پرتله مهمې او ارزښتناکې دي او په دې هېواد کې د دغه نړیوالو ننگونو په وړاندې د ولاړو شخصیتونو شخصیت او رهبري ته تر دې په څو برابره لوی مقام او خورا ارزښت ورکوي، په تېره بیا چې د افغانستان له وضعیت سره د نړۍ وضعیت څه چې، د نړۍ نقشه هم تغیر شوه.

همدا چې زمونږ د هېواد د څلورو لسيزو انقلابونو او جرياناتو د نړۍ وضعیت بدل کړ، ښيي چې د دې هېواد له اراضي نيولې بيا تر ولس، شرابطو، آب و هوا او موقعیت پورې هر څه ډېر مهم دي او هر يو يې د دې وړ دی چې تر ځانگړې څيړنې لاندې ونيول شي. نو له هغه څېرو او شخصیتونو به يې څه وايي چې په دغه خاوره کې يې د دغه ولس او ملت رهبري کړې او پر ځان يې را ټول کړي؟!!!

مونږ ته زمونږ په هېواد کې ټول مشران، رهبران، حاکمان او قايدین ښه معلوم دي. که يو وخت په يو چا غولېدلي يو او نه مو دی پېژندلی، خو بيا وخت پخپله راته پېژندلی. که يوه زمانه يې مونږ په ملاتړ کې منلې او نارې وهلې دي؛ وروستي عقل بيا داسې ترې بې زاره کړي يو چې د نوم له ذکر سره يې کرکه او نفرت تر ډېره زمونږ له ذهنه نه لرې کيږي. دغه غبرگون او عکس العمل د هغو کړنو مولود دی چې زمونږ په هېواد کې د بېلابېلو فکرونو او نظريو خاوندانو پر مور د تسلط او حاکمیت پر وخت له مونږ سره تر سره کړي.

د "ښه نه ورک کيږي او بد نه پاتې کيږي" پر مقتضا به په خپل څلور لسيز انقلاب کې يوه مقايسه او پرتله وکړو، چا وژغورلو او چا د وخت نادودو ته ور ټپل وهلو:

په هېواد کې د سياسي ټيکاو د له منځه تلو او د عمومي وضعیت د بدلون، يا د هېواد د ناخوالو د پيل نېټه د ۱۳۵۷ هـ ش کال د ثور کودتا ښودل کيږي، له هماغې ورځې تر ننه چې نږدې څلوېښت کاله کيږي مونږ ډېرې ناخوالې وليدلې او دا دی نن هم لا جگړه روانه ده. په دې ټوله څلوېښت کلنه اوږده

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۶۷

موده کې د ښو د ښه او د بدو د بد تمیز ونه کړای شو، ښایي د انتقاد گوته راته ونيول شي او عقلاً هم تر سوال لاندې را شو.

په خپله د ژور سوچ او تاریخي مطالعې په نتیجه کې د رهبري په مقام کې د اشخاصو په پرتله د ټولو له منځه عالي قدر امیرالمؤمنین ملا محمد عمر "مجاهد" ته په ټول احترام، دهغه عظمت، حقانیت، اخلاص او رښتینولۍ ته قائل یم او له نورو ټولو تېرېرم. د هېواد مینه، له ولس سره خواخوږي، وفا او اخلاص یواځې په ده کې وینم. د تېرې څلورېښت کلنې غمیزې تر ټولو خواخوږی او مخلص رهبر یې بولم.

د مرحوم امیرالمؤمنین رحمه الله د شخصیت په اړه یو څو هغه ځانگړنې ذکر کوم، چې فکر کوم د ده په شخصیت کې تر نورو ډېرو مهمې دي، خو زموږ ډېرو پام نه دی:

د ولس د نجات انگېزه

د نویمو کلونو د ظلم، جهل، تاریکیو، بربریت او وحشته هر څوک کړېدل او هر هېوادوال دې حالت ته په کتو ځورېده، خو د ولس د نجات داسې انگېزه او فکر به له چا سره نه و چې عملي اقدام وکړي او په دې لار کې د سر په بیه سوچ او سودا وکړي. دغه د نجات سوچ او عملي اقدام د هېواد له منځه یو تن مجاهد شخصیت چې له روسانو او کمونستانو سره د جهاد او له هغه په را وروسته دوره کې له فساد او خیانته پاک شخصیت و، همدا (ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله) و، چې له شته ظلمونو او وحشتونو د افغان مسلمان ولس د نجات او د تېر پاک جهاد د ثمرې د اعادې په نیت یې د (۱۴۱۵هـ ق) کال د محرم د میاشتې په (۱۵) او (۱۹۹۴) میلادي کال کې یې عملي قدم پورته کړ.

او د خپلو یو شمېر همداسې دردمنو ملگرو په ملتیا یې د کندهار ولایت د میوند ولسوالۍ له "سنگ سار" څخه وسله واله مبارزه پیل کړه.

د نظام صلاحیت

په یوه داسې هېواد کې چې د تاریخ ډېره برخه یې له جنگ جگړو ډکه وي او خلک یې سر شوخه او سرشاره خلک وي، په یوه نظام را ټولول څه اسان کار نه دی، په تېره بیا چې د نویمو کلونو په څېر ناخوالو سره یکې لاس و گړېوان وي، هېواد دې په ملوک الطوائفي بدل شوی وي، فساد پکې اوج ته رسېدلی وي، په سیمه سیمه کې دې واکدار یو جلا پاچا او واکمن وي، په داسې هېواد او داسې شرایطو کې لومړی د نظام رامنځته کولو او بیا د نظام پر مخ بېولو صلاحیت په هر چا کې نه شي پیدا کېدلی.

امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله په افغان ولس د الله تعالی له لوري د نجات او رحمت همداسې لورینه او شخصیت و چې په هماغه ناوړه شرایطو کې یې هېواد شموله نظام را منځته کړ. او په ډېر ښه شان یې دغه نظام رهبري هم کړ او نه یواځې دا چې د نویمو کلونو تنظیمي جنگونه، فساد، بې دیني، ملوک الطوائفي او بېلابېلې ناخوالې یې ختمې کړې؛ بلکې د هېواد ارضي تمامیت یې خوندي او د هېواد د شتمنیو د چور او تالان مخه یې ونیوله.

د مرحوم امیرالمؤمنین د دغې لورینې او رحمت احساس هغه چاته ښه کېدلی شي، چې د هغه وخت ظلمونه او ناخوالې یې په خپلو سترگو لیدلې وي.

قوي فراست

فراست هغه قوه ده چې الله تعالی یې د خپلو اولیاوو (دوستانو) په زړونو کې اچوي او په برکت یې د خلکو حال ځان ته معلومولی شي. پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایي: اتَّقُوا فِرَاسَةَ الْمُؤْمِنِ فَإِنَّهُ يَنْظُرُ بِنُورِ اللَّهِ... [رواه الترمذی]

د مسلمان له فراسته ځان ساتئ، ځکه هغه د الله تعالی د نور په مرسته لیده کاته کوي.

د نظام د چارو په ترسره کولو او د دومره لوی هېواد او ستر ولس په قیادت کې له مرحوم امیرالمؤمنین رحمه الله سره د الله تعالی له ځانگړو مرستو څخه یوه هم هغه فراست و چې نوموړی پرې د الله تعالی له لوري ځانگړی شوی و.

له هر مسلمان سره څه نا څه فراست وي، خو مرحوم امیرالمؤمنین له خورا قوي فراست څخه برخمن و.

د بېلگې په ډول به یې یو څو ذکر کړو (چې له ثقه او کره ملگرو څخه اورېدل شوي وي).

د امارت د حاکمیت په وخت کې اسلامي امارت هڅه کوله چې په ملگرو ملتونو کې د افغانستان څوکی ترلاسه کړي. په دې هڅو کې و چې یو وخت د سعودي استخباراتو ملا عبدالجلیل اخند ته ویلي وو چې که د دغې څوکی لپاره حامد کرزی انتخاب کړئ، قوي سپری ده شاید دغه څوکی درته وگټي. کله چې دا خبره له مرحوم ملا صاحب سره شریکه شوه، په ډېر لنډ ډول یې ورته وویل: "هغه خو د دوی خپل سپری ده مونږ ته به څه وکړي، سبا به یې له ځانه داسې اعلان را پسې کړی وي؛ چې بیا به نه جیره کیري."

دغه راز په نظامي برخه کې يې په کابل کې د دفاع وزارت مسؤلينو ته ويلې وو چې زما شخصي رايه دا ده چې د کابل له لوري د شمال فتحه پرېږدئ، د شمال لوېديځ ولايتونو فراه او بادغيس له خوا پرې راشئ، خو د نظامي مسؤلينو ټينگار دا و چې نه، د کابل له خوا دې وشي، اکمالات اسانه دي او... وخت بيا همداسې ثابته کړه.

د مرحوم د فراست په اړه مفتي محمد تقی عثمانی صاحب هم يادونه کړې. کله چې د علماوو په يوه هيئت کې کندهار ته تللی و او هلته يې ورسره ليدلي و، نوموړی وايي مرحوم ملا صاحب د خورا قوي فراست څښتن و. آن تر دې چې د امريکايانو په وړاندې د بيا متحد کېدلو، د قوي صف د راتلو او بلاخره په افغانستان کې د امريکايانو ماته او د هغوی له لوري د مذاکراتو غوښتنې او تور لېست د له منځه تلو وړاندوينه يې هم کړې وه.

ملا

مرحوم اميرالمؤمنين ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله که هر څومره وستايل شي، او د هغه هر څومره خصوصيتونه ياد شي؛ تر ټولو مهم صفت او مزاج چې هغه پرې يادېږي، هغه د "ملا توب" هغه صفت دی چې په ټولو صفتونو او خصوصيتونو يې فوقيت پيدا کوي. په افغاني ټولنه کې ملا هغه څوک دی، چې ولس په هر وخت او هر رنگه حالاتو کې د هغه مني او بس. بل که د هرې طبقې سپری وي؛ په ټولنه او اجماع کې به مجبوراً په ملا پسې وي او له ملا سره مخالفت يې له ولس سره په مخالفت تماميږي. نو هيڅکله نه شي کېدای چې افغاني ټولنه او ملا سره جلا کړل شي. علامه اقبال لاهوري رحمه

د یوویشتمې پېړۍ امیر المؤمنین / ۷۱

الله دغه امتزاج په ښه ډول درک کړی او د شیطانانو په یوه خیالي سلا مشوره کې د هغوی په ژبه وایي:

افغانیوں کی غیرت دینی کاہے علاج

ملا کو اس کے کوہ و دامن سے نکال دو

د افغانانو د دیني غیرت علاج دا دی چې له سمې او غر څخه یې ملا وویستل شي. یو خو له لویه سره زمونږ په هېواد کې د تاریخ په اوږدو کې د ملایانو په قربانیو او خواریو خاورې اړول شوې او د هغوی ډېرو سترو سترو کارونو ته په کمه سترگه کتل شوي دي. بل زمونږ یو شمېر لوستي طبقه په دې فکر دي چې ملا د زعامت اهل نه دی او نه مني چې د هېواد په استقلال او خپلواکۍ کې هر وخت ستره ونډه او رهبري د ملا ده.

خو د نویمو کلونو د ناخوالو خاتمې ته د هرې طبقې لوستي خلک او روڼ اندي یې وسه شول، یواځې همدا ملا و چې د خپلو همفکره او دردمنو ملگرو په ملتیا او قربانیو یې دغو ناخوالو ته د پای ټکی کېښود او له منځه تلونکي او ټوټه شوی هېواد یې بېرته واحد افغانستان کړ.

په رښتیا چې زمونږ ځورېدلي او دردېدلي مظلوم ولس ته د ده شخصیت د نجات الهي لورینه وه، چې زمونږ ولس پرې له بې مثاله ناخوالو، کړاوونو او نادودو نجات وموند او هېواد مو له تجزیې او له منځه تلو پرې وژغورل شو.

فرحمه الله وجعل الجنة مثواه

با وقاره امير

لطف الله خيرخوا

دوه زره لسم كال و، "جنگ" ورځپاڼه كې مې د جماعت اسلامي د يوه مشر كالم لوست. كالم كې يې د امارت پر مهال كندهار ته د خپل سفر رويداد ليكلې و. د ده له قوله، چې مور سفر ته ډېر تياري نيولې و. زيرك او تجربه كار وفد مو برابر كړې و، دوه درې ورځې مو د ملا صاحب ليدو ته انتظار وكړ. كله چې د ملاقات شېبې را ورسېدې، زمور د پخو او خولورو ستو ارواوې والوتې. وايي مور د نړۍ د رهبرانو د تكلفاتو فكر كړې و، مگر ډېره ساده ودانۍ كې او ډېر ساده لباس كې يو معزز، مرعې او چوپ انسان سره مخ شوو. وايي زمور وفد سخت متاثره و، نو زمور پخو نطقانو او خبر لوڅو هم خپلې خبرې منظمې ونه كړای شوې. وايي مور د نړۍ حسابونه ارزولي و، په سياستونو وغږېدو، ستراتېژۍ مو ورمخ ته كړې، د خبرو جريان كې ترخه هم راتله او خواږه هم، مگر د دې موقر انسان تندي نه په خوره له خپل حالته بدل شو، نه په ترخه گونځې شو. وايي كله مو چې خبرې پای ته ورسېدې، ډېر لنډ ځواب يې راكړ: ستاسو خبرې پر ځای دي، خو مور دغسې فكر نه كوو. زمور لار بېله ده. د ليكوال تبصره دا وه، چې څوك دين ته كار كوي، هغه بايد د ملا صاحب په څېر همغه ډول فكر وكړي، چې دين ته پرې كار كيږي، نه دا چې زمور د تنظيمونو په څېر د دين په نوم، د دين مخه ونيول شي. استاد مزمل مور څو ملگرو ته يو مجلس كې وويل، چې زه په مجلسونو او ملاقاتونو كې نه ډارېرم، خو ملا صاحب ته چې ورتلم، پښو مې زور نه اخیست، او هغه څه مې چې ويل غوښتل سم مې ونه شو ويلي.

د یوویشتمې پېړۍ امیر المؤمنین/۷۳

دغه رعب د هغه وقار برکت و، چې ملا صاحب د یوه غښتلي امیر په توګه درلود. د مسلمانانو د امیر په توګه د هیچا دربار ته ونه درېد. هغه خلک چې په ډېره ناځوانۍ ملا صاحب پر ديو ته منسوبوي، نه دي پوهېدلي، چې همدغه جنرالان د درانه ملا صاحب په مخ کې لکه د ملازمانو وتل ننوتل. زه نه پوهېرم چې کیسه به تر کومه سمه وي، خو د عوامي نېشنل ګوند مشر اسفندیار په یوه وېبپو کې د "نصیر الله بابر" له قوله وايي: یوه ورځ مې ملا صاحب ته د ډېورنډ کرښې خبره یاده کړه. وايي په یوه پټکه یې له کوره راوویستم!

د امت د وقار مجدد

د اسلامي امت تر منځ د ورورولۍ پولې د "سایکس بیګو" تړون نړولې وې او دي. داسې مهال، چې دې پولو واقعي بڼه نیولې او هر مسلمان و نامسلمان یې لکه عقیده داسې مراعاتوي. د دغو وضعي قوانینو نړول څه، چې وختي مخالفت یې په نړۍ کې د یوه ستر جرم برابر دی، خو هغه څوک، چې "حدود الله" پېژني هغه پوهیږي، چې د کومو حدودو پایمال جرم دی او همده ته جوتیږي، چې د وضعي حدودو نړول څومره اسان دي. په نړۍ کې د جهاد د ستر رهبر اسامه بن لادن پر ضد، چې نړۍ متحرکه شوه او د خپل امت د دفاع په تور یې نړۍ ته مجرم معرفي کړ، هېڅ جنرال دا نه شوه کولای، چې استکباري طاقتونو ته آن څه عذر وکړي، خو همدا د وقار څښتن او د وفاء څلی د حدود الله د ساتنې په پار په هسکه غاړه ودرېد او د نړۍ د بې ساري تبلیغ او پروپاګند تر منځه یرغه یرغه ووت. هیچا ونه کړای شو، چې د ده په

خاوره دې د هغه يمني الاصله مسلمان ويښته سپک کړي. ټولې نړۍ وليدل، چې هغه د جهادي عظمت منار چېرته هسک شو او چېرته ونړېد!

زه خو هغو خلکو ته حيرانپېرم، چې څنگه دغه د امت په مفهوم پوهېدلي امير ته د محدوديتونو نسبت کوي.

پولې نړول يا فزيکي دي يا معنوي، چې د نړۍ هر محروم انسان ستا په خاوره د مصؤنيت او تايدااحساس وکړي. هغه امت، چې خپله معنا يې يوازې تر کتابونو او درسونو منحصره وه، همداسې يوه عزام انسان ته اړ و، چې دا معنا له کتابونو واقع ته را وباسي، عملاً وليدل شي او دا ښکاره شي چې دا معنا قابل ديد او تطبيق ده. هغه معنا، چې سايکس بيکو د مسلمانانو لا شعور ته غور ځولې وه او ځينې خلک چې د همدې نقشي په پلي کېدو پر امت مسلط شوي وو، هېڅ نه پوهېدل، چې دغه د وقار غر څرنگه په دا زلزله رېزه فضا کې هم سوکاله دی.

په سياست کې د اسلامي رموزو احياء

د خلافت په نړېدو هغه نورمونه نږدې ورک ول، چې په اسلامي پيرونو کې کارېدل. لکه خلافت، امارت، اميرالمؤمنين، شريعت، اهل الحل و العقد، بيعت، سمع و اطاعت، شرعي حدود، ولاء و براء، جهاد...

دغه د وقار او ننگ څلي يو ځل بيا واکمنې حلقې ته پورته اصطلاحات نويستل. له ۷۶ کلونو وروسته جهاد د يوې خاورې د واکمنانو بنسټيز کار و، بلکې داسې کار، چې تر سقوطه نورو کارونو ته ترې وزگار هم نه شول او سقوط هم داسې چې بېرته يې په هسک ور برابر کړل. کله چې دی ودرېد.. کله چې ده غاړه نېغه کړه.. کله چې ده په مستکبرينو ورمپرونه مات

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۷۵

کړل..خلک پوه شول، چې هر مهال ځان گټل کيږي. خپل حق ترلاسه کيږي او هر مهال، چې اراده وي، ټينگار او تعهد وي هره ورکه پيدا کېدای شي او هره سخته اسانېدای شي.

هغو خلکو چې د خلافت د اعادې لپاره يې تحريکونه تاسيس شوي و، دا مهال په طاغوتي کړيو کې ويلي کېدل. هغو تنازلاتو ته اړ شوي و، چې هېڅ مسلمان ته يې الله جل جلاله او رسول اجازه نه ورکوي، هغه انسان خو لا پر ځای پرېږده چې د خلافت د احیاء لپاره د يوه متعهد انسان په توگه میدان ته راوتلی وي.

دغه طبقه په طاغوتيانو کې ورننوتل او تازه تازه يې د ماتې ترخه ترستوني ول، چې دغه د امت د قضایاوو انسان د نړۍ حسابونه بدل کړل. خلکو ته يې وښووله چې "پربوتي" انسانان لار پرېږدي. پربوتي مبارزين د خپلې مبارزې لپاره پردي شرايط او ظروف مني. ور ويې ښووله، چې مور د خپلې مبارزې لپاره خپل شرايط ټاکو، مور خپل شرايط په خلکو منو او هغه څه کوو، چې مور پرې ايمان لرو.

د ايمان او ثبات غږ

د امریکایانو د يرغل پر مهال ملا صاحب يوه خبره کړې. باور مو وشه، چې يو عالم زور په کې دی، يو اطمینان په کې دی، يو سکون دی په کې. وايي ملا صاحب ته چا وويل، چې امریکایان وايي مور اسمان نه نیم انچ شی گورو. نښه رانه نه خطا کيږي. وايي ملا صاحب وويل: دا د دوی وعده دي، مگر زمور رب هم وعده کړي، گورو چې د چا وعده حقه ده. دوی دې خپل کار وکړي، مور به خپل کار کوو.

د امریکایانو د غورځو پرځو په اړه ترې یو بله مشهوره خبره هم روایت ده. د امارت اخیښو شپو کې یې مجاهدینو ته وینا کوله چې: امریکایان تکنالوژي لري، وژل به کولی شي، خو مرگ نشي دفع کولی.

یوه وینا چې ما خپله اورېدلې او امریکایانو ته یې پر افغانستان د برید پر مهال په ډېره اطمیناني لهجه کړې وه. ورته وایي دا نو شاهي نظام نه دی، چې تاسې راشی، مور به درنه لار شو. دلته مجاهدین دي، منظم قطعات دي، غرونو ته به درنه وخېژي، هسې به ځان هم خراب کړی او مور هم.

یو مشر، چې په مادي لحاظ دومره کمزوری وي، څه ډول دومره اطمینان لرلی شي، بې له دې چې خپلې عقیدې دومره ایمان او ثبات ور بښلی وي. یو مولوي صاحب د شیخ حسن جان په حواله ویل، چې هغه به د ملا صاحب په اړه ویل: د شرح عقاید او خیالي حافظ هم دومره کلکه عقیده نلري، لکه ملا صاحب.

رښتیا هم، چې د عقیدې ډېر شاگردان او استادان یې ایمان او ثبات کې شاته پرېښودل، دغو شاگردانو او استادانو به کېدای شي په لسگونو کړتې په عقایدو کې د خلافت و امارت و ولاء و براء درسونه ویلي او تدریس کړي وي، مگر دغسې به یې چا عملي کولو ته ملا نه وي تړلي، څه چې تصور به یې هم نه وي کړی.

رحمه الله رحمة واسعة، وأدخله فسیح جناته، و رزقه الفردوس الأعلى.

آمین

امیرالمؤمنین د عظمتونو وارث

محمد رسول بهار

د امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد په اړه ډېرې او په زړه پورې خبرې کېدای شي. هغه د داسې تاریخي پړاو یو قهرمان و خوت چې، خلک سا وتي گام د یوې پنا په لټه زغاستي و. هغه د اسلامي امت او په ځانگړي ډول افغانستان د تاریخ نه بندېدونکی، نه بدلېدونکی او ویرنده باب شو. لیکنې شروع دي، داسې ناوېلي شیان رابرسېره کيږي چې حیران به دې کړي. هر لیکوال کونښن کوي داسې څه ولیکي چې نورو نه وي لیکلي. که لیکلي یې هم وي کونښن کوي چې اسلوب ور بدل کړي. دا مهال زما ذهن ته د امیرالمؤمنین په اړه دوه خبرې حاضرې دي او ماته د هغه له صفاتو دا دوه هغه ډېر مهم ښکاري.

د جهاد د ثمرې ساتونکی

په دې کې د هیچا هم اختلاف نشته چې افغانانو ته، بلکې ټولو مسلمانانو ته د افغانانو په اړه د جهاد د نتایجو گټل مهم دي. مور و لیدل کله چې د روسانو له ماتې وروسته ځینې رهبران خپلو کې سره ونښتل، د نړۍ لوی لوی علماء، دعوات او خبرخواهان د دوی د روغې جوړې لپاره لاس په کار شول. ځینې علماء او مخور شخصیتونه په دې سوله کې سپک کړای شول، مگر هغوی هېڅ باک ونه گانه او خپل کار یې مخکې یووړ. د دوی دا کار همدا معنا لري چې مسلمانانو ته زموږ د یووالي او جهاد خبره تر هر څه مهمه ده. له بده مرغه چې زموږ سرکښانو د جهاد اهداف په نظر کې ونه ساتل او په هغه لار لارل چې دښمن انتخاب کړې وه. د روسانو د وتلو پر مهال یو عجیب اتحاد

رامنځته شو. نړۍ که څومره هم سره مخالفه شي، بيا هم دوامه په کې د روغې ځای پاتې وي چې د مسلمانانو پر ضد په کې يو ځای لاس په کار شي.

مور ته معلومه ده او نړۍ کې هم مشهوره ده چې امريکا د روسانو پر ضد د افغانانو څنگ ته ودرېده او له هېڅ مرستې او ملاتړ يې درېغ ونه کړ. کله چې خبره اسلامي نظام ته راغله او مجاهدين خپلو کې په نظام غږېدل، د کفر دېمنې خپلو کې په يو ناڅاپي اتحاد بدله شوه. دا دواړه جهته په دې سره سلا شول چې افغانستان کې به د اسلامي نظام د قيام مخه نيسي. کله چې روسان مات شول، غربي مفکرينو وويل: مهالنۍ دېمن مات او ازلي دېمن سوېمن شو. د روس او امريکا مخالفت وخت پورې تړلی دی او اسلام سره د دوی مخالفت ازلي او تر پایه دی. اسلامي نظام نه روسان او امريکا يو ډول ځان ساتي، ځکه خو يې اوږه په اوږه د اسلامي نظام مخالفت ته را ودانگل. د دې دواړو لويو جهتونو خواري وه چې افغانستان کې جهادي ډلې په داسې جگړې کې ښکېل شوې، چې د جهاد عظمت يې د خلکو سترگو کې ووړ کړ. جهاد ته کمونستانو او نشنلستانو د فساد خطاب وکړ. عام ذهنيت هم له دوی متاثر شو. اسلامي حلقه د يوه ناکامې ډلې په نوم وپېژندل شوه. د خلکو ذهنيت دا و چې نړۍ کې ټولې فلسفې او گروهې ماتې شوې، وار د اسلام دی او نړۍ به ژغوري. کله چې تنظيمونه خپلو کې ښکېل شول، هغه د اسلامي نظام وار يې داسې تېر کړ، چې خلکو په هر نظام شکر وويست. کله چې د جهاد د عظمت وارث توره پورته کړه او ميدان ته را ووت، د هيلو غوتۍ گل شوې، ارمانونو غځونې وکړې، هغه روحونو ارزښت پيدا کړ چې د اسلام د حاکميت په هدف له نړۍ کوچېدلي و، هغو سرونو قيمت وگاته چې د

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۷۹

شریعت د نفاذ په کوشنېس ورغړېدل، د هغو هایدونو قدرداني وشوه چې د محمدي رڼا د خپرېدو په خاطر ویلې شوي و. اسلامي نظام یې حاکم کړ، نړۍ ته یې وښودله چې مور د دې نظام لپاره سر ورکړي و او نړۍ ته یې وښودله چې مور څه غواړو، هغه کوو، زموږ مخه دې څوک نه نیسي، ځکه چې څوک یې نشي نیولای. هو، امیرالمؤمنین د جهاد د عظمت وارث و...

د افغاني تاریخ تسلسل

د داخلي جگړو له کبله افغانان داسې پړاو ته رسېدلي ول چې په تاریخي لحاظ ترې د یوې سوېې طمع هم نه شوه کېدای. دښمن داسې فکر وکړ چې دا خلک گوندې پراگنده شول. دا گومان ډېر بېخایه هم نه و، ځکه چې افغانانو هغه وخت تاریخ ته څه ورکړي چې کله یې لاسونه سره ورکړي وي. اتفاق او اتحاد چې نه وي، بیا خو تاریخ د زرداد خېلو کیسې لیکي.. هغه داستانونه خوندي کوي چې د کمزوري زړه څښتن یې لوستلای هم نشي. تر ټولو ستر گواښ چې ټولې نړۍ پرې تبصره کوله او دښمنه نړۍ ورته لا سترگې پر لار وه، هغه د افغانستان د تجزیې خبره وه. څه خلک خو لا دننه په کور دې ته هم خوشاله ول چې په واړه مساحت کې خو د ده په څېر سړي هم وزیر کېدای شي، مگر داسې سړي توره په لاس میدان ته را ودانگل چې هر شوم هدف یې پوچ کړ، هره بده حيله یې په شا وتمبوله او هر بد نظر یې له بېخه وکاره. سړي د ابدالي جغرافیې داسې ساتنه وکړه، چې تجزیه ماران یې تر کولاب واستنبول و ماسکو ورسول. د افغانستان د نیمولو هره دسیسه یې له منځه یووړه او قومي تړون یې د عقیدې په داسې تار سره وتاړه چې نه

شلمدونکی او سپنېدونکی دی. که دا خبره تر پرونه پټه وه، نو دا نن وگورئ چې شمال کې مجاهدین د اسلامي امارت په اطاعت کې په کومه رشته سره تړلي؟ تر پرونه چې د تجزیې په دلیل د اشغال د دوام خبرې کېدلې، څنگه به یې تکراروي چې د اسلامي امارت مجاهدین په لر و بر کې سره په یوه مزي او موحد اطاعت تړلي دي.

هو، امیرالمؤمنین د افغاني تاریخ د عظمت وارث و. نه یې نړېدو ته پرېښود او نه یې خرابېدو ته، چې ځینو یې ارزښته خلکو د دې مسلمان ملت د اسلامي ورورولۍ احساس خپل پیل کړي و.

امیرالمؤمنین په کور دننه هم دا احساس ژوندی وساته او ټولې نړۍ ته یې هم د دې عالي احساس مثال وړاندې کړ.

هو، امیرالمؤمنین د افغاني تاریخ د عظمت وارث و...

عمر؛ د راشدینو شپږم و

مصطفیٰ حامد ابوالولید (د مصر نامتو لیکوال او تاریخ پوه)

په اوسنیو مسلمانانو نه بدلېدونکي دليل: ټول ژوند يې په بېوزلي او تنهائي کې تېر کړ، په داسې حال کې چې دى امير و او بيا يې له دې نړۍ سترگې پټې کړې، مونږ يې پرېښودو او دى لا هم يوازې او ناشنا و. دى له ټولو مخکې و او هيڅوک تر ده ورو نه رسېدل. ځان يې تر خپلو مخکينيو اسلافو پورې ورساوه او راتلونکو ملگرو ته يې لا هم ډېرې سترې پاتې دي.

دى د هغه رسول الله صلى الله عليه وسلم په څېر و چې ده ورسره مينه درلوده. ده هم خپل ژوند په يتيمۍ، فقر او مسکينۍ کې تېر کړ. دى د هغه امت مشر او زعيم و، چې ټول عمر يې درېدرې او يتيمۍ کې تېر شوى دى.

د قوي زمري په څېر زړور او د سهار ښکلې خوشبويه هوا په څېر نرم و. اوس ټول هغه خلک اندېښمن دي چې د دې لارې پيل او پاى ور معلومېږي.

مونږ يې په داسې حال کې پرېښودو چې ځان يې خپلو اسلافو او نيکانو ته ورساوه. خپل امت يې د بريا او فتحې په درشل کې پرېښود او دى ترې په سلگيو د خپل رب جل جلاله په لور ولاړ. له دې نړۍ يوازې او غمجن ولاړ، څنگه چې راغلى وو.

افغانان د ټول امت وروستى ارمان او هيله ده، يا به ټول امت ژغوري او يا دې مسلمانان په بله سياره کې ځانته ځاى وگوري.

دوى به څوک ملامتوي که دوى دا کار وکړي؟

ايا له دې امته يوازې، اندېښمن او بېچاره نه ولاړ؟

«عمر»... عمر د راشدینو شپږم و.

ملا صاحب استاذ كل او لوى عالم و

مولوي محمد نعيم

الله جل جلاله فرمايې (... إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ)
(۲۸)

ابن كثير رحمه الله د دې ايت په تفسير كې وايي: (و عن ابن مسعود رضي الله عنه، أنه قال: ليس العلم عن كثرة الحديث، ولكن العلم عن كثرة الخشية) ژباړه: له ابن مسعود رضي الله تعالى عنه څخه روايت دى، چې ده وويل: علم په ډېرو خبرو او احاديثو نه دى، بلكې علم له الله جل جلاله څخه په ډېره وېره كې دى.

عن الإمام مالك رحمه الله يقول: (ليس العلم بكثرة الرواية، إنما العلم نور يضعه الله فى القلوب.)

ژباړه: له امام مالك رحمه الله څخه روايت دى، وايي: علم په ډېرو روايتونو نه دى، بلكې علم يو نور دى چې الله جل جلاله يې په زړونو كې اچوي. ورته روايت له امام ذهبي رحمه الله څخه هم شوى.

احمد بن صالح المصري وايي: معنى يې دا ده چې له الله جل جلاله نه وېره په ډېرو رواياتو نه ترلاسه كيږي.

ابن حبان رحمه الله په روضة العقلاء كې روايت كړى چې: قال ابن مسعود "ليس العلم بكثرة الرواية، إنما العلم الخشية"

ابن مسعود رضي الله تعالى عنه فرمايلي: علم په ډېرو رواياتو نه دى بلكې علم يوازې له الله جل جلاله څخه ډار دى.

د یوویشتمې پېړۍ امیر المؤمنین / ۸۳

امام ابو محمد علي بن خلف البربهاري الحنبلي رحمه الله وايي: (و اعلم رحمك الله، أن العلم ليس بكثر الرواية والكتب، وإنما العلم من اتبع العلم و السنن، وإن كان قليل العلم و الكتب، و من خالف الكتاب و السنة فهو صاحب بدعة و إن كان كثيرة العلم و الكتب)

ژباړه: په دې پوه شه! الله دې درباندي ورحميري، چې علم په ډېرو روايتونو او کتابونو نه دی، بلکې عالم هغه څوک دی چې د علم او سنتو پيروي وکړي، که څه هم چې پوهه او کتابونه يې لږ وي. او چا چې د کتاب او سنت مخالفت وکړ، هغه بدعتي دی، که څه هم چې ډېر علم او کتابونه ولري.

امام ابن رجب الحنبلي رحمه الله تعالى وايي: فليس العلم بكثر الرواية ولا بكثره المقابل، ولكنه نور يقذف في القلب، يفهم به العبد الحق، و يميز به بينه و بين الباطل، ويعبر عن ذلك عبارات و جيزة محصلة للمقاصد، و قد كان النبي صلى الله عليه وسلم أوتي جوامع الكلم...

ژباړه: نو علم په ډېرو رواياتو او ډېرو خبرو نه دی، بلکې يو نور دی چې په زړه کې اچول کيږي او بنده په هغه سره حق پېژني، په هغه سره د حق او باطل تر منځ توپير کوي، او په لنډو او مطلوبو عباراتو له هغه څخه تعبير کوي، رسول الله صلى الله عليه وسلم ته جوامع الكلم ورکړل شوی وو.

امام الوسي رحمه الله په روح المعاني کې د دې آيت شريف په تفسير کې داسې وايي: (والمراد بالعلماء العالمون بالله عزوجل و بما يليق به من صفا ته الجليلة و أفعاله الحميدة و سائر شؤونه الجميلة لا العارفون بالنحو والصرف مثلاً فمدار الخشية و ذلك العلم لا هذه المعرفة فكل من كان أعلم به تعالى كان أخشى)

ژباړه: له علماوو نه مراد هغه څوک دي چې الله جل جلاله وپېژني، مناسب او وړ لوړ صفتونه، ستايل شوي کارونه او نور ټول ښايسته چارې وپېژني، نه هغه څوک چې نحو او صرف پېژني. له الله جل جلاله څخه د وېرې معيار هغه علم دی، نه دغه معلومات. نو هر څوک چې الله جل جلاله ښه پېژني، هغه ډېر ترې وېرېږي.

امام شوکاني په خپل تفسير (فتح القدير) کې د ځينو تابعينو اقوال را نقل کړي: (قال مجاهد: إنما العالم من خشي الله عزوجل. قال الربيع بن أنيس: من لم يخش الله، فليس بعالم.)

ژباړه: امام مجاهد او امام شعبي وايي: پرته له شکه عالم هغه دی چې له الله جل جلاله څخه وويږي. امام الربيع بن انس وايي: څوک چې له الله جل جلاله څخه ونه وويږي هغه هېڅکله عالم نه دی.

امام بقاعي په خپل تفسير نظام الدرر کې د آيت کریمه د دې برخې په اړه وايي: (فيتنفي العلم عن لا يخشى الله)

ژباړه: نو له هغه چا څخه علم منتفي کيږي چې له الله جل جلاله څخه نه وويږي.

پورتنيو او نورو ورته معلوماتو ته په کتو سره په ډاگه کيږي چې د علميت او عالميت لپاره معيار ظاهري معلومات نه، بلکې قلبي معرفت دی. کېدای شي يو څوک ډېر معلومات ونه لري، ډېر کتابونه يې نه وي لوستي، خو زړه يې د الله جل جلاله په معرفت او وحدانيت ژوندی وي، زړه يې د الله جل جلاله له وېرې ډک وي. همدا لامل دی چې هر وخت ځينې په اصطلاح لوی لوی عالمان په باطل صف کې ولاړ وي، داسې کارونه کوي چې له يو عادي انسان

د یوویشتمې پېړۍ امیر المؤمنین / ۸۵

سره نه ښایي. د هغوی مغزونه له معلوماتو ډک وي، خو زړونه یې له حقیقت نه خالي وي. ډېر ځله یو عادي سپری گناه ته له ور لندېدو وپریږي، خو یو بل چې ډېر معلومات به لري، ډېر کتابونه به یې لوستي وي، نېغ او سرې سترگې پرې وروان وي.

ملا صاحب مرحوم ته که د لومړي معیار (ظاهري معلومات) له مخې وگورو، په رښتیا هم چې ډېر کتابونه یې نه وو لوستي، ډېر معلومات یې نه درلودل، خو که حقیقي معیار (قلبي معرفت) ته وکتل شي، ټول به په یوه خوله شو چې ملا صاحب ډېر لوی عالم و. لکه څنگه چې مشر ملا صاحب ورته ویل کېدل، دغسې په معنی او مفهوم کې مشر هم و.

ملا صاحب هېڅکله د دنیا سات او باټ ته سر تیت نه کړ. د نفسي خواهشاتو پر سر یې داسې پښه ایښې وه، چې شور یې نشو ترې خوړلی. نه یې د غوړې مړۍ پروا لرله، نه د ملیونونو ملیونونو روپو، او نه هم د شهرت او نوم. په داسې حال کې چې د ډېرو پراخو او زیاتو معلوماتو خاوندان نه دي ورته ټینگ شوي!

ملا صاحب مرحوم د الله جل جلاله په واک او ځواک داسې ټینگ باور درلود چې، ټولې نړۍ ته یې د هغه په وړاندې د یو میري حیثیت نه ورکاوه، خو ډېر داسې کسان شته چې دلی دلی کتابونه یې په مغزو کې دي، مگر کله چې حالات لږ غیر عادي تر نظر ورشي، سمدستي یې اړې وتښتي او د تسلیمی غبرگ لاسونه پورته کړي.

کله هم چې ملا صاحب د یو کار اراده کړې، په پوره قاطعیت او قوت سره یې تر سره کړې، داسې چې چاته یې د چون او چرا فرصت نه دی پرېښی.

او که چاڅه انډېښنې وړ سره شریکې کړې دي هم، د ده په عزم او اراده یې کوم اغېز نه دی کړی.

ملا صاحب په خپله لویه او ژوره خاموشۍ کې لوی داعي او استاذ کل و. ډېر خلک کتابونه لیکي، په کلونو کلونو تدریسونه کوي، تقریرونه او بیانونه کوي، له دې ټولو یې هدف دا وي چې خلک د الله لوري ته راوبولي، خلکو ته حق او حقیقت بیان کړي، د خلکو په فکر، عقیده او نظر کې مثبت تغیر راولي. دا ټول وکړي ایله یو څو سوه، یا زره، یا لکه کسان تغیر کړي.

خو ملا صاحب مرحوم نه کتابونه لیکل، نه یې تقریرونه، وعضونه او نصیحتونه کول، او نه یې تدریسونه کول، ظاهراً پټه خوله، خاموش ملنگ و! کوم څه چې نورو په کلونو کلونو وعضونو، تدریسونو او کتابونو کول ده په ډېر لږ او کم وخت کې په خاموشه ملنگۍ وکړل!

د ملا صاحب له رازونو او پندونو ډکې سمندري خاموشۍ د ټولې نړۍ انسانانو ته علمي تدریس کاوه. ملا صاحب مرحوم په حقیقت کې د ازادۍ، خپلواکۍ، بروسې او توکل، شفقت او مهربانۍ، اخلاص او رښتینولۍ، مېړانې او غیرت عملي استاذ و. نوموړی په نړیواله کچه یوازینی کس و چې د کتابونو په پاڼو کې نغښتې ارزښتناکه معناوې او مفاهیم یې عملي ډگر ته راوایستل. ملا صاحب د یوې ژبې، یا قبیلې او قوم، یا یو هېواد او دوه هېوادو استاذ نه، بلکې د ټولې نړۍ استاذ شو. ځکه خو د نړۍ په گوټ گوټ، اسلامي او غیر اسلامي هېوادونو کې داسې خلکو بیعتونه وړ سره کول چې بیخي یې لیدلی نه و، یوازې یې د ده خیالي او افسانه ډوله واقعي کیسې اورېدلي وې. که عرب و، که عجم، که مسلمانان وو او که کفار، که خپل وو که پردی، ټول

د یوویشتمې پېړۍ امیر المؤمنین/۸۷

د ده په نرتوب او ځوانمردۍ مین و، ځکه ټولو ته یې وښودل چې سړی باید د ظلم، مستکبر او متجبر په وړاندې څه ډول د حق آواز پورته کړي! ټولو ته یې د خپلواکۍ او استقلال درس ورکړ.

یوازې اوسني نسل ته نه؛ بلکې د راتلونکو نسلونو لپاره به هم همداسې خاموش استاذ پاتې کېږي. او دا به تاریخ خامخا ثابتوي.

ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ، وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ. (سورت الجمعة. آیت: ۴)

ستر محسن او ملي ناجي

قاري حبيب

د روسانو په وړاندې د جهاد کلونه و، زمونږ کورنۍ هم د ميليونونو نورو افغانانو غوندې په هجرت اړ شوې وه. زه د هجرت په ديار کې وزېږېدم، د هجرت د ديار د سوزنده صحراوو، ټکنده غرمو، بادونو، سيلابونو او ساري امراضو له مصايبو سره همغاړي ژوند کې رالوی شوم، د کيمپ په سپيرو خاورو کې مې خاپوړې وکړې او د کيرديو په سيوري کې مې د ژوند لومړني کلونه تېر کړل.

چې لږ رالوی شوم او خپل سترې ژوند ته په فکر کې شوم له خپلې خوږې مور او د کورنۍ له مشرانو مې د خپل ژوند د کړاوونو په اړه پوښتنې پيل کړې. هغوی راته ويل چې مور مهاجر يو، زمور اصلي هېواد افغانستان دی، افغانستان روسانو او د هغوی مزدورانو اشغال کړی او مور د خپل ځان او ايمن د ساتنې په خاطر د هجرت لاره نيولې او دې کړاوونو ته مو اوږه ورکړې.

دغه وخت په افغانستان کې د کمونېزم په خلاف جهاد روان دی. د کيمپ د جومات په پنځه وخته لمونځونو کې به مجاهدينو ته د بريا دعاگانې کېدلې. د هر لوی او واړه، نارينه او ښځينه په زړه کې همدا يوه هيله وه، د مجاهدينو بريا او د هېواد ازادې.

د ډېرو مهاجرو مېرمنو د خپل سر ټيکري نذر ايښي و، چې که خدای پاک افغانستان ازاد او مجاهدين کامياب کړل، نو خپل د سر پوړونۍ به خيراتوم. د سر پوړونۍ د افغانانو په ټولنه کې ډېره ستره معنا لري، د سر د پوړونې په پلو

د یوویشتمې پېړۍ امیر المؤمنین/۸۹

سره خلک د مړي له پور اخیستلو تېریري او هره نواتې یې قبلوي، خو زموږ د ولس د تور سرو په زړه کې د هېواد د ازادۍ مینه دومره ډېره وه چې په دې لاره کې یې د سر د پوروني خیرات ته هم تن اېښود.

یوه ورځ ډزې شوې، خوشالی شوې، او د هجرت کیمپ د خوبنیو غوغا په سر واخیست، وایي مجاهدین کابل ته ننوتل، هېواد ازاد او ارام شو، کمونستي نظام چپه شو. ددې خبر په راتلو د کیمپ د ډېرو سپین روبرو سترگې د خوبنی له اوبنکو ډکې شوې، تور سرو د خدای شکر و نه اداء کړل، تاوده پاستي یې خیرات کړل، خپل محبوب وطن افغانستان ته د ستنېدو هیلې وغورځولې، او څو اوونۍ وروسته مور لومړني مهاجر وو چې بېرته خپل اصلي ټاټوبي ته ستانه شوو.

خو چې کلي ته ورسېدو را معلومه شوه چې کمونستي واکمني چپه شوې؛ مگر هېواد ازاد او ارام شوی نه دی، د خلکو د ستر ارمان شرعي نظام څرک نه لگیري، بلکې حکومتي واک د اهل کار او متدینو اشخاصو په ځای د فاسدو او فاسقو لندغرانو، داړه مارانو، پاتکیانو او غلو تر منځ تقسیم شوی دی.

هېواد ته په ستنېدو را معلومه شوه چې هېواد له یوه بحران څخه یوه بل خطرناک او خونړي بحران ته لوېدلی دی. که پخوا یوازې د افغانانو سر او مال په خطر کې و، اوس د کورنیو جگړو او خپلسریو له امله د هېواد پنځه زره کلن سیاسي وجود تر خطر لاندې او د تجزیې له گواښ سره مخ و. په کابل او ولایاتو کې تنظیمي جگړې پیل شوې. هره شپه به مو چې راډیو اورېده، د وژنو، جنسي تېریو، لوټماریو، داړه ماریو او ملي شتمنیو د چور

تالان خبرونه مو اورېدل. زمور په سيمه کې که څه هم نسبتاً آرامي وه خو بيا هم د غلو او داړه مارانو کمي نه و. په لويو لارو پاتکونه جوړ شوي وو، په کليو کې اوباشان او فاسق اشخاص له وسلو سره گرځېدل، هر مشر فاسق له ځانه قومندان جوړ کړی و او څو تنه يې جلبه او چرسې وسله وال يې په ځان پسې ليکه کړي و.

بنه مې په ياد دي چې زمور د سيمې داړه مارانو يوه ورځ په رڼا ورځ زمور په کلي کې دوه تنه د بنجارې سوداگر لوت کړل. د شپې مهال به يوازې همدا لنډگران په کوڅو کې گرځېدل. هيڅوک له ماښام نه وروسته بهر نه شوای تللی. د هېواد حکومتي سيستم، د نوي نسل تعليم او تربيه، خدمات او د انساني ژوند ټولې برخې له سقوط سره مخامخ وې. افغان ټولنه په يوه داسې بحران کې ډوبه وه چې نه يوازې بالفعله يې سر، مال، عزت، ناموس او ابرو ور لوټله، بلکې راتلونکي نسل يې هم د مطلقي گمراهي، خودسري او فسق او فساد په خوا رهبري کوو.

افغانان، هغوی چې نړۍ يې د کمونيزم له بلا خلاصه کړې وه د خپلمنځي جگړو او هرج و مرج په اور کې کبابېدل. هر چا د دې بوږنونکي حالت يوازې ننداره کوله، هيڅ د اميد څرک نه برېښېده. يوازې د جگړې اورونه وه چې هر خوا پراخېدل او يوازې د فسق، فساد، ظلم او تعدی ډولونه و چې نوې نوې بڼې يې نندارې ته وړاندې کېدې.

په همدغسې يوه سخت او تورتم حالت کې په کندهار کې يوه مېرني طالب خپل کتاب کت کړ، د ظلم، فساد، گډوډۍ او داړه ماری پر خلاف يې د مبارزې توغ پورته کړ. د وخت د ظالمو فرعون صفته داړه مارانو دښمني يې

د یوویشتمې پېړۍ امیر المؤمنین / ۹۱

په غاړه واخیسته او د هغوی د ورکولو حلف یې واخیست. په لومړي گوزار یې د کندهار او میوند تر منځ له لویې لارې د ظالمو ټوپکیانو څنځیرونه ټول کړل. ظالم، بې رحمه، فاسد او د ملت په اوږو، سپاره لنډه غږ یې د خپلو شنیعو اعمالو په سزا ورسول.

او له هغوی څخه یې په تصفییه شوي ځمکه د الهي نظام وړانگې خپرې کړې. په څو ورځو کې د شر او فساد په خلاف د دې پاڅون اواز د هېواد تر کونج کونج ورسېده. په مظلوم او مقهور ولس کې د نوي ژوند ساه وغوړېده، ولس د نجات څرک ولید او د هېواد ټولو مظلومو سپین روږو او تور سرو د دغه مبارزو او مجاهد طالب په حق کې د دعاگانو لپې اسمان ته کړې.

بنه مې په یاد دي چې څو اوونۍ وروسته ددغه مجاهد طالب ملا محمد عمر مجاهد لښکر زموږ تر سیمې هم را ورسېد. روژه وه، د ژمي موسم و، موږ ماشومان و خو زموږ له سیمې لږ لرې د ملا محمد عمر مجاهد په مشرۍ طالبانو د فساد په ځالگيو د درنو وسلو بریدونه پیل کړي و. د توپ او راکټ هر کړنگ یې د ولس په رگو کې د ژوند وینه او مینه تاندوله، هر چا دعا کوله چې یا الله زر تر زره دا سپین لښکر زموږ تر سیمې راوړسوي چې د دې ظالمو، فاجرو، چرسي او لوټي پاتکیانو له سلطې څخه مو خلاص کړي.

څه وخت وروسته د درست افغانستان غوندي زموږ سیمه هم د اسلامي امارت په شرعي وړانگو منوره شوه. د ملا محمد عمر مجاهد تر مشرۍ لاندې طالبانو چې زموږ په سیمه کې لومړی کار وکړ، هغه دا و چې زموږ د سیمې سرکښه غل یې له خپلو دریو ملگرو سره گرفتار او د ولسوالۍ په چوک کې یې د غلا په جرم بنی لاس او چپه پښه ترې غوڅ کړل.

د همدې شرعي حد اجراء په ټوله سيمه کې د غلا او داړه ماری دود ته دپای ټکی کېښود. بيا تر هغو پورې چا په ټوله سيمه کې د غلا، غله او لوټماری نوم په خوله وانخيست، تر څو په امريکايي بريدونو کې د طالبانو واکمني له منځه لاړه.

د ملا محمد عمر مجاهد د واکمنۍ په راتگ سره د هېواد وضعيت له منفي حالت د مثبت خواته داسې په بل مخ واوښت چې چا يې تصور هم نه کاوو. د جهالت په ځای د علم، مدارسو او معارف وړانگې خپرې شوې. د بې نظمۍ، گډوډۍ او هرج و مرج په ځای د الهي قانون او حکومت داری کلتور راژوندی شو. د بې امنۍ په ځای داسې امنيت راغی، چې افغانستان په نړيواله سطحه د امنيت بېلگه او مثال وگرځېد. د ظلم او تجاوز په ځای د انصاف او حق حقدار ته د رسېدلو اصول رواج شول. افغانستان د تجزيې له خطر څخه وژغورل شو، د ملوک الطوايفي او کوڅه واکۍ سيستم له منځه لاړ. ټول هېواد او ولس تر يوه حاکميت، يوه نظام او يوه شعار لاندې راغونډ شول.

د افغانستان نوی نسل د جهالت، خپلسرۍ، نشه يي توب، او نورو ډېرو خطراتو څخه وژغورل شو او د الهي قانون تر سيوري د سالمې تربیې په چوکاټ کې د سعادت مند ژوند په خوا رهبري شو.

بې له شکه چې دغه اوښتون په افغانانو د الله تعالی ځانگړی فضل او مرحمت و، مگر هغه څوک چې الله تعالی ددغه نوراني انقلاب لپاره وسيله کړ، هغه اميرالمؤمنين ملا محمد عمر مجاهد و. هغه ستر انسان چې الله تعالی يې د همت او اقدام په برکت يو ستر ملت ته له مطلق سقوط او پاشل کېدو څخه نجات ورکړ.

د یوویشتمې پېړۍ امیر المؤمنین / ۹۳

هوکې ملا محمد عمر مجاهد زموږ د نجات استازی شو، زموږ زخموڼه یې ټکور کړل، زموږ د مجاهد ولس د جهاد او هجرت سټي ارمانونه یې ترسره کړل، زموږ د کونډو، یتیمانو، بې کورو، او در بدره افغانانو په سترگو کې یې د ارمان اوښکې، هغه چې د یوه شرعي او پت ساتونکي نظام په ارمان یې توبې کړې، وچې کړې. زموږ د مظلوم ولس له سر څخه یې د وحشي داږه مارانو د ظلم او جبر جغ پورته کړ، سټري ولس ته یې ارام ورکړ او ظالمان یې په شرعي مجازات ورسول.

د افغان ولس دغه ستر محسن او ملي ناجي د خپلې وظیفې له سرته رسولو وروسته درې کاله وړاندې د ۱۳۹۲ هـ ش کال د ثور په درېیمه نېټه چې د ۲۰۱۳ م کال د اپرېل له ۲۳ سره سمون خوري خپل روح الله تعالی ته وسپاره، د الله تعالی دیدار ته لاړ او خپل ولس یې په الله تعالی وسپاره.

زه د یو داسې چا په حیث چې مرحوم ملا محمد عمر مجاهد مې د یوه شخص په حیث په ژوند تر ټولو ډېر مثبت اغېز درلودلی، د ده د خدماتو مننه کوم، مرحوم ملا صاحب ته له الله تعالی څخه کامل اجر وونه او جنت الفردوس غواړم.

ای الله تعالی!

زموږ مرحوم امیر په خپلو انعاماتو ونازوه، هغه موږ د اسلامي شریعت او تربیې په وړانگو نازولي یو. خدایه پاکه هغه ته اعلي علین مقام کې ارام ورکړه، ځکه هغه زموږ مظلوم ولس ته د جبر او ظلم له پنځو څخه ارام ورکړی دی او د اسلامي حاکمیت په رڼا یې نازولی دی.

امین یا رب العلمین.

عمر مجاهد - لمر مجاهد

نعمان لطيف

د تاريخ پانو کې داسې وگړي ډېر کم پيدا کيږي چې د گفتار او کردار تر منځ تضاد نه لري، د زړه خبرې په خوله راوړي او په عمل کې يې پلې کوي. په عصر حاضر کې ملا محمد عمر مجاهد د داسې ځلانده وگړو له جملې څخه يو تن و. (رحمه الله)

ملا محمد عمر مجاهد په لږه موده کې د صادقانه گفتار او کردار له برکته په نړۍ کې لکه لمر وځلېد او د عثماني خلافت تر نړېدو را وروسته لومړنۍ مسلمان قايد و چې، د شرق او غرب محکومو مسلمانانو منحيث قايد ومانه او تر بيرغ لاندې يې جوپه جوپه را ټول شول. عمر مجاهد چې د دين او وطن لپاره په کوم نيت پورته شوی و، تر پايه صادق پکې پاتې شو.

له يوه پلوه که ملا عمر مجاهد يو پردی جنرال د وطن ور خرڅونې په غوښتنه، د تمامو پښتني رواياتو پر خلاف له خپل دستر خوانه پاڅاوه، له بله پلوه يې د ديني ارزښتونو د ساتنې په پار د يوه مسلمان په ننگ ټوله پاچاهي څار کړه. دغه مرد میدان نه په وطن سودا بازي وکړه، نه يې د نورو غوندې د دين په نوم سوداگري وکړه.

ملا عمر مجاهد به چې ويل: مور تاريخ لیکونکي نه، تاريخ جوړونکي يو؛ په عمل کې يې ثابتې کړه او افغانانو ته يې يو وياړمن او پر وقاره تاريخ جوړ کړ. د تاريخ په پانو کې د عمر مجاهد په نوم څپرکۍ به د تاريخ د پانو هغه څپرکۍ وي چې لوستونکي به يې لوستلو ته لېواله وي. دوی به د عمر مجاهد په ژوندانه کې دا راز لټوي چې هغه کوم ځواک و چې يو نوم ورکې عمر يې

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۹۵

له مدرسې پورته کړ، او لکه د لمر بې په نړۍ وځلاوه او لکه د غر بې د زمانې د هر سرکښ او طاغوت مخې ته ودراره.

بلې! داسې یو ځواک و او شته دی چې عمر مجاهد بې مبارزې ته وهڅاوه، او دا هغه ځواک دی چې عمر مجاهد ته بې وینس او اسلامي احساس ور کړی و.

په عمر مجاهد د همدغه احساس له کبله د حالاتو ناکریدو خوب خدا حرامه کړه او په تش لاس، اما په پوره اخلاص بې د ناوړه حالاتو سره مقابلي ته ملا وتړله.

عمر مجاهد د تاریخ هغه څېره وه چې په لمن هېڅ داغ نه لري؛ عمر مجاهد د گران هېواد پاشلی او ټوټه ټوټه وجود سره را ټول کړ او د لاجوردو او زمردو غله او د افغانانو په وینه مخمور پاتکیان بې یو پر بل پسې له صحنې ورک او تیت پرک کړه. ملا عمر مجاهد د سرکښو طغاتو خلاف هغه مهال ټوپک ته لاس کړ چې افغانان زیاتي له ژوندونه تنگ شوي ول، عامه او ملي شتمنۍ چور وې، ملي تاسیسات کنډر کنډر او د ټوپکسالارانو په پوستو بدل ول. هر ولایت د زور واکانو تر منځ وپشل شوی و او د هر واټ او سرک پر سر له افغانانو په زور او گواښ نغدي مالونه اخیستل کېدل.

عمر مجاهد داسې مهال د افغان ژغورنې توغ پورته کړ چې د جهاد ثمرات په اوبو لاهو ول، قربانیانې ضایع وې، د یتیمانو، کونډیو او ویرجنو افغانانو په حقوقو غاصبو ټوپکمارو گډې اچولي وې.

د هېواد له هر گوټ مو د مظلومو هېوادوالو کریغې پورته کېدلې، په مړو مو رقصونه کېدل او پتمنو خویندو مو د عزت ساتلو په موخه له لوړو ودانیو ځانونه غورځول، او په ټوله کې هر مشر د هېواد د وپشلو لپاره په پردیو دسترخوانو شخوندونه وهل. امیرالمؤمنین ملا عمر مجاهد رحمه الله په تورو

تاریکیو کې د ډوبو هېوادوالو په وچو شونډو هغه مهال موسکاوې خپرې کړې چې د هېواد هر ذي روح سختې مایوسۍ نیولې و. نه د چا مال خوندي و، نه د چاهال، نه سر سلامت و او نه د وطن غر. د هېواد په هره دره د ډار فضاء حاکمه وه او د غیورو افغانانو په سرنوشت مسخري کېدلې.

عمر مجاهد افغانانو ته د رڼا یو څرک، او په تاریکیو کې ډوبو او سر سانده افغانانو ته د روښانه سباوون یو زیری و. عمر مجاهد په معاصره دوره کې لومړنی واکمن و چې نه یې کوم مجل قصر درلود، نه خارجي تجارتونه. نه ترې دنگې ودانۍ چاته میراث کې پاتې شوې او نه جریونه مخکې او بې حساب په ډالرونه.

عمر مجاهد په خپل سیاسي بصیرت درک کړې وه چې د صلیبي خونخوارو په خلاف د جهادي توغ د پورته کولو په ضد به یې د هېواد ځینې علماء کرایه کیري او بیا به د سپېڅلي جهاد په بطلان کې د یرغلگرو لپاره اسلامي احکامات تحریفوي. هغه رحمه الله ځکه د مقاومت په پیل کې په علماء کرامو غږ وکړ چې که د ډار له وجهې د مجاهدینو مرسته نشی کولای، لطفاً اسلامي احکامات د یرغلگرو په گټه مه تحریفوی.

له بده مرغه هم هغه وشول د څه په اړه چې ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله انډېښنه درلودله؛ یو شمېر علماوو د صلیب څنگ ونیوه او د سپېڅلي غزا په اړه یې شکوک وزیږول.

نتیجه دا شوه چې روانه مقدسه جگړه تر کلونو وغځیري. ځینې ناخبره افغانان یې په درباري فتواوو تېر وتل، د دوی د ناروا موخو او گټو د تکمیل لپاره یې د خپلو مسیحاو خلاف توپکونه پورته کړه او د مدرسې او کلیسې جگړې ته یې د افغانانو د خپلمنځي جگړې بڼه ورکړه. عمر مجاهد لکه د لمر په څېر

د یوویشتمې پېړۍ امیر المؤمنین/۹۷

ځلاند او بې ریا مجاهد و، او لکه د غر په څېر له وقار او حوصلې ډک مجاهد و.

هغه څه چې په زړه یې درلودل، په خوله به یې ویل او په عمل کې یې پلي هم کړل. ملا عمر مجاهد که څه هم د شرق او غرب د محکومو مسلمانو ولسونو امیر و، خو غریب امیر و، په غربت کې لوی شوی و، غریبانه ژوند یې درلود او په داسې غریب ځانه کې یې سپېڅلی روح خپل آقا او مولا ته وسپاره چې نه یې د علاج لپاره د ملت په مال، تر امریکا او جرمني منډې ووهلې او نه یې کوم نامي ډاکتر ته مراجعه وکړه.

عمره! تر هغو چې د نړۍ ظالمان مظلومانو ته د ارام موقع ور نکړي، محکوم ولسونه به دې د پل په تعقیب په ظالمانو خوبونه همداسې حرام وساتي. عمره!

دا ته وې چې محکوم ته دې د ظالم حاکم په وړاندې د غږ پورته کولو جرئت ورکړ او ورته ثابته دې کړه چې تش لاس دښمن نه دی، بلکې اصل دښمن بې همتي او مایوسي ده.

رحمک الله یا قائد الأمة الاسلامیه

د یوویشتمې پېړۍ اتل

طارق بدر

تخنیکر سټوډیو ته د ننوتلو اشاره راته وکړه. په مخامخ لویه هنداره کې مې لونګۍ سمه کړه. بریره مې بیا رمنځ کړه. د غاړې کالر مې بیا سم کړ، څادر مې په اوږه کړ، واسکت مې ژر بدل کړ. خړ واسکت خوند نه کاوه، تور له سپینو سره ښه ښکارېده. سټوډیو ته ننوتم، مېز ته ښخ ودرېدم، لاس کې مې تشې ورقې په مخته ایښي مېز کېښودې، په مخامخ لوی سکرین کې مې سترګې وګڼلې. له موضوع خبر وم، ځکه خو مې نن خپلې خپرونې ته را بیړه وه، نیردې دوه میاشتې مې یې خبرتیاوې خپرولې. فېسبوک، ټویټر، راډیو او تلویزیون کې لا له وړاندې اعلانونه خپاره شوي و، خلکو به پرلپسې زنگونه راته وهل: «بدر صاحب! د یوویشتمې پېړۍ اتل خپرونې ته په تمه یو، اعلانونه یې خوند کوي.» ما به یوازې مننې او کور ودانۍ ورته ویل.

«د یوویشتمې پېړۍ اتل» خپرونه له ملي راډیو تلویزیون زما په کوربه توب نوې شروع کېدله او په اعلانونو کې مې یې ټینګار کړی و، چې دې خپرونه کې به د «عصر عمر» له خپلو خلکو سره په ژوندۍ ښه خبرې کوي، د بریا رازونه به وایي، د سختو کیسې به کوي او د یوویشتمې پېړۍ اتل د لقب په اړه به یې احساسات پوښتو...

تخنیکر اشاره راته وکړه چې ځان آماده کړه، دوه دقیقې وروسته خپرونه شروع کېږي. ده په ماوس کلیک وکړ او په مخامخ تلویزیون کې چې له لوی سکرین سره څنګ ته ایښی و، سپین بیرغ ورو ورو په رپېدو شو، نرمة ترانه ورسره لوړېده.

سر پورته کوه د خپلواکۍ بیرغه وراپه
څار مو کړې له تا تنکی ځوانۍ بیرغه وراپه

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۹۹

وروسته په سکرین زما د خپروني ځانگړی زیگنال پیل شو، عمري سربښدونکي له بمونو ډک موټرونه د کفارو په پنډغالو ورنښاسي، لوخړې پورته شي، د تکبیر کریره وشي، ورسره جوخت، د لمبو او لوخړو په منځ کې د امیرالمؤمنین تیت انځور ښکاره شي چې په څادر کې نغښتی د طالبانو په بدرگه د کابل ښار کې روان وي، ترانه لوړه شي.

بې د عصر خلیل، بې د عصر عمر
مونږه لریو که بر، یو ستا پوځ ستا لښکر

د ترانې په منځ کې زما غږ د امیرالمؤمنین له تیت انځور سره را لوړ شي. « د یوویشتمې پېړۍ اتل، په دې خپرونه کې د یوویشتم قرن، بې نمونې مشران درپېژنو، د باروتي ځوانانو وروستي غږونه اورو، د دوی د کورنیو احساسات گورو او خپل موجود نسل ته د ناټو شرمونکې ماتې مخې ته ږدو!

د یوویشتمې پېړۍ اتل»

د ترانې له ټیټېدو سره د کمرو گروپونه ولگېدل، د لونگی شمله مې له شا را مخکې کړه، په مخامخ لوی سکرین مې لیکلی متن پیل کړ:
د ملي تلویزیون درنو لیدونکو السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته!
نحمده و نصلی علی رسوله الکریم!

د یوویشتمې پېړۍ اتل خپرونه مو د یوویشتم قرن اوسپنیز انسان، د زړونو فاتح او د دې عصر عمر ته ځانگړې ده. گرانو لیدونکو، په دې خپرونه کې په ژوندۍ بڼه د عالیقدر امیرالمؤمنین تر کوره څو، له دوی سره خبرې کوو، د ناټو پر وړاندې د مبارزې سترې ترې پوښتو، د زغم، ترحم او مشرۍ د بریا رازونه ترې پوښتو. د دې ستر انسان پر اطاعت ویاړو، ستاسې انتظار پای ته رسوو او دوه دقیقې وروسته به مور د عالیقدر امیرالمؤمنین له کوره په ژوندۍ بڼه ستاسې په چوپړ کې یو!

ملا محمد عمر "مجاهد" / ۱۰۰

د سكاپ غږ مې را وینس كړم، موږ یم مې كمپيوټر كې بند و، سكاپ مې
انلاين پاتې و، د ملگري زنگ مې و، د دروند انسان، د بې جوړې مجاهد، د
ستر رهبر عاليقدر اميرالمؤمنين ملا محمد عمر مجاهد د وفات سوې پيغام يې
راسره شريك كړ، زما خوب نيمگړی پاتې شو.

رب العلمين دې د عاليقدر اميرالمؤمنين د يوويشتمې پېړۍ باروتې
سربښندونكي همداسې سره متحد لري او د ستر رهبر ټولې قربانۍ دې قبولې
شي.

آمين

هغه افغان؛ چې تاریخ یې بدل کړ

جواد خارگر

سرک ته خېرمه یوه خټینه مدرسه وه، داسې مدرسه چې دېوالونه یې د اور لوگیو تک تور اړولي ول؛ په دې مدرسه کې یو څو برسري او پښې بېله طالبان، د دنیا او مافیا نه ناخبره لگیا ول «قال الله او قال الرسول» یې وایه.

مېرنيو افغانانو یوه نیمه لسيزه له سرو روسانو سره ډغرې ووهلې، داسې ډغرې چې د نړۍ جغرافیه یې پر بله واړوله، مگر یو څو بې وجدانه او شرمېدلیو وگړو د خپلو شخصي گټو او هوسونو د اشباع لپاره، د افغان ملت پر تاریخي مېرانه خاورې انبار کړې، د همدې تاریخ ساز او ویاړلي ملت شتمنی یې چور تالان کړې، افغاني تراش یې په بهرنیو موزیمونو وپلورلې او چې هر څه یې لوټ کړل، د ملت د نوامیسو په لوټلو پسې یې پایڅې بله ووهلې.

د مدرسې تر څنگ لویه لاره ده او د لارې پر سر مدرسې ته نږدې د همدغو لنډه غرو یو پاتک جوړ دی، کوم چې د افغان غیور او قهرمان ولس د مېراني سوداگر دي.

پر همدې پاتک د یوې افغانۍ خور توهین روان دی، ناتاره کریغو د مدرسې د طالبانو توجه ور واړوله، کریغې ورو ورو زیاتیري او لیره شېبه وروسته، د بېوسه خورکۍ چیغې د شپې په تورو تیارو کې ورکیري.

په سبا د مدرسې طالبان پر ټوله کیسه پوهیږي او عهد کوي چې سر له ننه به د افغان ولس د هوساینې او بقا لپاره گام پورته کوي.

د خټینې مدرسې طالبان د داسې چا په قیادت کې خوځښت پیلوي چې نه د دنیا له عصریت سره آشنا دی، نه یې له شیطان سره، نه توپ لري نه توفنگ، تنها د توکل محض غږ پورته کوي او د همدې توکل پر مټ په نړۍ ځلیږي.

افغان ولس هم يو انتخاب کوي؛ داسې انتخاب چې گرده نړۍ ورته گوته پر غاښ کيردي.

په يو داسې بېچاره انسان پسې اقتداء کوي چې نه کوم عصري او ماډرن کور لري، نه کوم دوه جريبه مجهز او پرسکونه سالون، او نه په نړيوالو بانکونو کې ډالري اکانټونه.

د افغانانو دغه انتخاب مبارک انتخاب و، داسې مبارک انتخاب چې د افغانانو په حماسي تاريخ کې يې د شهامت يو بل باب وراضافه کړ.

په ليره موده کې يې پاشلی او وېشلی هېواد بيا ځلې سره راغونډ کړ، وحشتونه، نفرتونه او ترېگنۍ يې له منځه يووړې او افغانانو ته يې د ارام او پرسکونه ژوند زمينه برابره کړه.

دا مبارک انتخاب څوک و؟

د اوسني پېر اتل او تاريخ ساز شخصيت ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله و. چا چې د افغان ملت تاريخ ته تغير ورکړ، چا چې محکوم اسلامي امت ته د مېړانې جرئت ورکړ، چا چې د بدر او احد د غازيانو ياد تازه کړه، چا چې نړۍ ته وښوده چې اسلامي اخوت يعني څه؟

چا چې د نړۍ تمام کفري ځواک ته د سر په کاسه کې اوبه ورکړې او کفري پرگنې يې په رواني ناروغۍ اخته کړې.

هو، بې له شکه چې اتل و، بې له شکه چې په محض توکل پاڅېدلی و، د هېواد له يوه کونجه را پورته شو او پر تمامه نړۍ وځلېد.

غريب اميرالمؤمنين و، غريب رهبر و، غريب قايد و، او له شل کلن مقاوت وروسته هم په خړه جونگره کې په ډېر غربت سره وفات شو.

رحمه الله رحمة واسعة.

د یوویشتمې پېړۍ امیر المؤمنین/۱۰۳

د هغه چا په یاد چې اوس نشته

اسدالله زرین

هغه څوک چې افغاني پت او اسلامي اصالتونه یې غوراوی و، هغه څوک چې د دې لوی ولس په تنیده یې د ذلت او بې ننگۍ داغ نه شواى منلی، هغه څوک چې د فقیرې ژوند یې د خیر او پرمختګ پیغام و، هغه څوک چې پرمختګ ته هم په اوصولو کې ور خوځېده، هغه څوک چې واک او ځواک یې تر ځان و عیال نه جارول، هغه څوک چې د ولس بښېرازي یې هیله وه، هغه څوک چې ډېر امین و، هغه څوک چې د په ځان راټولولو مکمل دیوان و، هغه څوک چې په ولس او د ولس په رنگ کې واوسېد، هغه څوک چې د اسلامي او افغاني شهامت بېلګه شو، د هیڅ داړه ور او ځناور پروا یې ونه کړه، ځمکه او اسمان غورا او غرمبا نیولی و، مرګ را اورېد، خو ده د ټیکاو او مېړانې مظاهره کوله او خپل مسلمان ورور شهید اسامه یې مهالي فرعون ته ونه سپاره. په دغه حالت کې گرمو سنگرو ته ورغی، د جهاد بولۍ یې په خپل واک کې واخیستله. نو بیا د تاریخ هیڅ چاره نه وه، چې پسې ګرځېدلای نه وای. هغه څوک چې د خپل وخت مشر و، هغه څوک چې د خپل حسن تدبیر په پایله کې یې د جهاد ګرم مورچل هغسې ګرم، ټینگ او یو موټی وساتلای شواى. او دغسې یې په واک، ځواک، مکمل اطاعت او یو موټي بڼه کې خپل ځای ناستي مشرتابه ته له مکمل افغانستان سره امانت ورپرېښود. اوس د دوی ذمه واري ده چې د هېواد د تاریخ په دې حساسو، ستونزمنو او برخلیک ټاکونکي پړاو کې ستر امانت ته څرنگه ورګوري. او د دې کړېدلي ولس ورکړو سترګو او ستومانه هیلو ته څه پیغام لري، شرېدلي ټپونه یې

خرنگه ور پټی کوي، د ناهیلو او اندېښنو پټی یې خرنګه له اوږو ایسته کوي، د بې وسې، بې کسې او یو له بله د بدو ایسېدو پردی او د غلیم لورېدلی احساس خرنګه د ورورګلوي، مینې او خپلوي په غېږو کې سر ویی او په تېښته یې اړباسي. دا ټول هله کېدلای شي چې د هېواد هره لویه افغانستان او هر وګړی افغان او د تل پاته سنگر ساتونکی او د گران افغانستان معمار وبلل شي. بدغونی غلیم او اغېز یې د گران هېواد له پولادي پولو ډېر لرې وغورځول شي. زمونږ د پیاوړي ولس ځانګړنه ده چې مشر او مشرتوب مني، خو چې مشر پردی پالی او غلام ګی نشي. او هغه څوک چې اوس نشته او مور یې په یاد کې پاتې یو، هغه مرحوم ملا محمد عمر مجاهد ده چې د مرګ داعي ته یې لیک ووايه، روح یې ترې واخيسته او په افغان ولس او امت یې حق پاتې شو چې په دعاوو سره یې روح ښاد او تسلي کړي، او له نېژدې خپلوانو سره یې یو ځای د دې لوی ملي او اسلامي ویر په کمبله کيني.

انا لله وانا اليه راجعون.

ملا محمد عمر مجاهد ته!

سهار څارگر

اې د تاريخونو وياړه!

اې د ننگونو او اتلوليو دنگ مناره!

اې د شجاعت او مېړانې هسک څليه!

اې د غيرتونو او کارنامو اسمانڅکيه!

اې د وخت بت شکنه ابراهيمه!

اې د خوړو زړو ټکورې!

اې د مظلومانو د اوبښکو پاکوونکيه!

اې د استقامتونو لوړه پاميره!

اې د اسلامي امت د برم سرتاجه!

اې د پاشلي امت د وحدت سالاره!

اې د مراوي امت د بيا ژوند روحه!

اې د اسلامي امت د پگړۍ گله!

ته وې چې اسلامي پاشلی امت دې راټول کړې.

ته وې چې د اسلامي امت برم دې بيا ژوندی کړې.

ته وې چې د اسلامي امت مراوې هيلې دې را ژوندی کړې.

ته وې چې د اسلامي امت د يتيمانو اوبښکې دې پاکې کړې.

ته وې چې د اسلامي امت د کونډو د سر پرونی شوې.

ته وې چې د اسلامي امت د مظلومانو آه دې واورېده.

ته وې چې د اسلامي امت لوېدلی عزت دې يو ځل بيا ور په برخه کړي .
ته وې چې د نړۍ پر مخ دې يو ځل بيا له نبوي انقلابه واخله تر عثمانی
انقلابه پورې گرد انقلابونه را ژوندي او د هغوی يو ريښتینی ترجمان شوې .
ته وې چې ایوبي دې بيا خلکو ته ور ياد کړي .
ته وې چې زنگي دې بيا پر خلکو وپېژانده .
ته وې چې د اسلامي امت هر سالار چې تاريخ په خپله حافظه کې ساتلي
ول، امين او رښتینی خلف شوې .
ته وې چې د احمدشاه، محمود، ميرويس او د افغاني اتلانو رښتینی بچي او
امين وارث دې ځان جوړ او د دوی هېر کړی تاريخ دې نړيوالو ته په پوره
مېړانه او جرئت يو ځل بيا ور ياد کړي .
اسلامي امت ستا پوروی دی .
اسلامي امت ته به داسې تاجونه رب جل جلاله ورکړي خو وخت به ونيسي .
اسلامي امت به تا هيڅکله هېر نکړي .
ته زموږ په زړونو کې يې .
ته زموږ په فکرونو کې يې .
ته زموږ سره يې .
ته به زموږ سره وې .
تا نه هېروو .
ته به هيڅکله هم هېر نشي .
تا خپل ځان د تاريخ په سپېڅلي پانه کې، په زرينو کربو ثبت کړی دی .

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۱۰۷

خو اې اتله! مور دې په فراق خفه یو.

مور دې هجران وځپلو.

زموږ زړونه ستا د بېلتانه د لښکر ښکار شول.

خو گرانه او سپېڅلیه امیره!

زموږ قافلې به ستا د قدم پل وهونکي وي.

ستا تگلاره به د دوی تگلاره وي.

ستا روزلي زموږ لپاره بس دي.

مور پر تا ویاړو.

ته زموږ سالار وي.

تا مور ته هغه څه پرېښودل چې تاریخونه به یې په سرو زرو ولیکي.

ته مه خفه کېږه!

ستا ډلې ډلې کاروانونه اوس هم ستا دي.

اوس هم ستا پر پله روان دي.

پای!!!

درېم څپرکي

مرکې او خاطرې

له امریکا غږ سره د امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد مرکه

ژباړن: مولوي فضل الرحمن حقاني

يادونه: د ملامحمد عمر مجاهد يوه مرکه د وایس آف امریکا (امریکا غږ) راپيو سره په کال ۲۰۰۱ کې ثبت او ریکارډ شوې وه، چې لا تر هغه مهاله امریکا په افغانستان یرغل نه و کړی، خو اراده او اعلان یې کړی وه. د امریکا دفاع وزارت په دې مرکې بندیز ولگاوه او د نشرولو مخه یې ونیوله، خو بیا یې وروسته تقریباً په ۲۰۱۲م کال کې د نشر اجازه ورکړه. وایس آف امریکا دا مرکه اوس په لیکنې بڼه خپره کړې چې په لاندې ډول ده:

امریکا غږ: ایا تاسو خبر یاست چې امریکا د ترورېزم پر خلاف د جنگ اعلان کړی؟

ملا عمر: زه فی الحال په دوه اعلانونو کې غور او فکر کوم، یو هغه اعلان چې الله جل جلاله کړی او بل هغه چې جارج بوش کړی. د الله جل جلاله اعلان هغه وعده ده چې الله جل جلاله له مسلمانانو سره کړې ده چې ځمکه ډېره وسیعه او پراخه ده، که چېرته ته د الله جل جلاله په لاره کې ووځې نو که هر چېرته یې، الله جل جلاله به دې حفاظت کوي. او دویم د جارج بوش اعلان دا دی چې تاسې که هر چېرته پټ شی، نو موږ به مو پیدا کوو او وژنو به مو او په دنیا کې داسې ځای نشته چې تاسې پکې پټ شی او مونږ مو پیدا نه کړو. نو د چا اعلان رښتونی ښکاري؟

د یوویشتمې پېړۍ امیر المؤمنین/۱۰۹

امریکا غو: ایا تاسو په خپل ځان، په طالبانو او د افغانستان په عام ولس نه چار پریئ؟

ملا عمر: الله سبحانه و تعالی د ایمان والاوو او مسلمانانو مدد کوي. ترڅو چې کفار په خپل کفر پاتې وي، الله به ور څخه راضي نه شي او اطمینان به ور نکړي. د دنیا په اعتبار سره امریکا ډېره طاقتوره ده، لکن امریکا که د دې دوه چنده نوره هم طاقتوره شي بیا هم مونږ ته ماتې نه شي را کولی. ځکه چې زمونږ په الله جل جلاله باندې ایمان دی او الله جل جلاله له مونږ سره دی، نو مونږ ته هېڅوک هم ماتې نه شي را کولی.

امریکا غو: تاسو وایاست چې زه هېڅ وېره نه محسوسوم، حال دا چې په ټوله نړۍ کې افغانان په غم او سوچ کې پرېشانه دي؟

ملا عمر: مونږ هم پرېشانه یو، آینده ډېر سخت حالات را روان دي، خو زمونږ د الله جل جلاله په رحمت باندې ډېر کلک یقین او ایمان دی. او د الله جل جلاله رحمت مونږ ته اطمینان را کوي، ځکه چې د الله جل جلاله نصرت له مسلمانانو سره دی. هغه مسلمانان چې د امریکا له ډاره مونږ ته وایي چې اسامه بن لادن امریکا ته وسپارئ، سبا به همدغه خلک مونږ ته ښکښلې کوي او وایي به چې اسلام یې له خاورې سره خاورې کړ او په یو مسافر مسلمان یې ننگ ونه کړ.

یوه خبره به درته وکړم، چې امریکا په خپل هېواد کې دا ډول بریدونه (۱۱/۹) نه شي بندولی، ځکه چې امریکا په ډېرو اسلامي هېوادونو باندې یرغل کړی، او تر خپل تسلط لاندې یې را وستلي او په مسلمانانو ظلم کوي. که امریکا رښتیا امن غواړي، نو مسلمانان دې په کرار او ارام باندې پرېږدي او دوی سره دې کار نه لري.

امريکا غور: ستاسو له دې خبرې نه څه مطلب دی چې امريکا ټول مسلمان دولتونه اشغال کړي او يرغل يې پرې کړی؟

ملا عمر: امريکا ټول اسلامي هېوادونه په خپل کنترول کې نيولي دي او په خپله لار يې روان کړي دي، همدا وجه ده چې دا ټول حکومتونه له خپلو ولسونو څخه ډېر لرې دي. خلک په اسلام عمل غواړي، خلک اسلامي قانون او حکومتداري غواړي، او حکومتونه د دوی په غوښتنو باندې هېڅ غور نه کوي.

څوک چې د اسلام په لاره ځي، نو حکومتونه يې نيسي او زندان ته يې اچوي. امريکا يو فساد منځته راوړی چې په مونږ ټولو يرغل کونکي دي، فساد به نه ختمیږي، اگر که زه مړ شم يا اسامه بن لادن مړ شي. دا فساد د امريکا پالیسي ده.

ای امريکايانو! تاسو ته په کار دي چې په خپله پالیسي نظر ثاني وکړی، تاسو ټوله نړۍ او په ځانگړي ډول اسلامي نړۍ تر خپل تسلط لاندې نشی راوستلی. امريکا غور: که چېرې تاسو د امريکا په وړاندې له خپل ټول ځواک سره وجنگېږی، نو ايا امريکا به تال له ماتې سره مخ نه کړي او ستا قوم او ولس به نور هم خوار نه شي؟

ملا عمر: په ظاهره خو همداسې ښکاري، خو زما يقين دی چې داسې به ونه شي. خو دا خبره په ياد ولرئ چې مونږ په الله جل جلاله باندې له يقين او توکل څخه زيات نور څه نه شو کولی. او څوک چې په الله جل جلاله يقين او توکل ساتي، نو الله جل جلاله ورسره د مرستې او نصرت وعده کړې ده.

د تیسیر العلوني مرکه

یادونه: تیسیر العلوني؛ د الجزایرې تلویزیوني شبکې هغه خبریال چې د طالبانو د واکمنۍ پر مهال شاوخوا دوه کاله په افغانستان کې پاتې شوی. بناغلی علوني له هغو کمو خبریالانو څخه دی چې له ملا محمد عمر مجاهد سره یې لیده کاته ترسره شوي. له نوموړي خبریال سره د هافینګټن پوسټ عربي ویبپاڼې د ملا محمد عمر مجاهد د ژوند، اند او واکمنۍ په هکله مرکه کړې:

پوښتنه: ملا محمد عمر مجاهد سره د لیدني لامل، اغېز او شالید په اړه څه وایاست؟

علوني: ما ۲۰۰۱ ز کال د اپرېل په میاشت کې له ملا محمد عمر سره ولیدل او همدغه میاشت کې مې د طالبانو هغه پلاوي سره هم د قطر پلازمینې دوحې ته د الجزیرې تلویزیون د خبریال په توګه سفر وکړ. له دوحې د راګرځېدو پر مهال د طالبانو پلاوي باید له ملا عمر سره د سفر د پایلو په اړه لیدلي وای. نو ما د طالبانو د پلاوي له یوه چارواکي وغوښتل چې ملا صاحب سره د لیدو زمینه راته برابره کړي او چارواکي هم دا ژمنه وکړه چې دا کار به کوي. دغه مهال ملا محمد عمر له ژورنالېستانو سره خپل ملاقتونه بند کړي و.

او لامل یې دا وو چې خبریالانو به د ملا عمر په انځور ویستلو ټینګار کاوه. په اولو وختونو کې د ملا عمر دفتر له خبریالانو ژمنې اخیستې چې د انځور اخیستو هڅه به نه کوي، مګر یو شمېر خبریالانو به بیا هم د ژمنې ماتولو هڅه کوله او ما په دغسې یو سخت وخت د ملا عمر د لیدو تلوسه کوله.

او ما دا خبره وکړه چې زه د ژور نالېستیک رسالت لپاره ملا صاحب سره نه گورم، بلکې زما یوازینی غوښتنه د ملا صاحب د ژوند په اړه معلومات او د ده لیدل دي.

ملا عمر زما غوښتنه ډېر ژر ومنله او په سبا مازیگر یې د امیرالمؤمنین دفتر ته وغوښتلم. دغه دفتر ته وروسته له هغه ورغلی وم چې د نوموړي پخوانی دفتر د یوې چاودنې ښکار شوی و او په دغه چاودنه کې د ملا صاحب تره او ځینې نور خپلوان وژل شوي و او ما په خپلو سترگو هغه کنده هم وکتله چې د چاودنې له امله رامنځته شوي وه.

د ملا عمر دفتر او استوګنځی د عامو خلکو د کورونو په څېر و او د دفتر مخې ته هر ډول خلکو او موټرو د تلو او راتلو اجازه درلوده.

مونږ په وړوکي موټر کې په ډېره اسانۍ د ملا عمر رسمي دفتر ته ننوتلو او دهغه ځینو همکارانو مور یوې لویې خونې ته بوتلو، چې افغاني قالینې او له پاسه پرې واړې توشکې هوارې وې.

په دغه کوټه کې هېڅ داسې ځانګړی ځای یا څوکی نه وه چې نورو هېوادونو کې د مشر لپاره اېښودل کېږي او د خونې دېوالونه له هر ډول ښکلا او زینت بې برخې ساده پاده وو. لږه شېبه وروسته ملا عمر له خپلو دوو ساتونکو سره خونې ته راننوت او ناست خلک ټول د ده سلام لپاره په کتار ودرېدل او زه په دغه کتار کې دریم یا څلورم تن وم. د طالبانو د بهرنیو چارو وزیر مولوي وکیل احمد متوکل زه ملا صاحب ته ور وپېژندم.

نری دنگ سړی و، توره ګڼه ږیره یې وه، یو نیم سپین ډکی هم پکې و، ښکلي څېره یې وه، افغاني دودیز کالي یې پر تن و او توره افغانۍ لونګۍ یې پر سر

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۱۱۳

وه. د سپري رغب او هيبت زه دې ته پرېښودم چې زه ملا صاحب ته زير زير وگورم. مگر هغه مهال چې نوموړی د خونې په ښي کونج کې کېناست، بيا مې له يو اړخه په زير زير ور وکتل. ښه مې په ياد دي چې دغه پلاوي کې د بهرنيو چارو وزير مولوي متوکل، د پلان وزير، د سترې محکمې رئيس او گڼ نور لوړ پوړي چارواکي ملگري و.

ملا محمد عمر خپلې خبرې د پلاوي په ښه راغلاست پيل کړې او وروسته د پلاوي هغه غړي خبرې پيل کړې چې په عمر کې تر ټولو مشر و او ورپسې هر يو دوحې ته د خپل سفر لنډيز وړاندې کړ. ملا عمر د پلاوي له ځينو غړو ځينې پوښتنې کولې او د ځينو خبرو سپيناوی به يې غوښت.

د غونډې په پای کې ملا عمر په پښتو ژبه لنډې خبرې وکړې او د غونډې يو گډونوال زما غور کې د نوموړي خبرې په عربي ژباړلې او له خبرو وروسته نوموړی له خپلو څو ملگرو سره ووت.

دغه مهال مې ځينې سر خريلي ماشومان وليدل، نو د بهرنيو چارو وزير راته وويل: چې دا د ملا صاحب زامن دي. د دغو ماشومانو جامې د عادي افغانانو په څېر وې او هېڅ ځانگړې امتياز يې نه درلود.

پوښتنه: ستاسې شخصي انگېرنه د ملا عمر په اړه څه وه؟

علوني: لومړنۍ خبره خو دا ده چې سړی ډېر دروند او با رعبه مشر و، خپلو همکارانو او کشرانو سره يې تعامل د پام وړ و.

ملا عمر سره د ليدو پر مهال مې فکر وکړ چې زه د يو رښتيني حاکم په حضور کې يم او سره له دې چې واکمني يې ډېره ساده او له هر ډول رسمياتو خالي وه، مگر بيا يې هم په جلسه رعب ډېر زيات و.

پوښتنه: ایا د نوموړي امنیتي چارې او له هغه سره لیدل ډېر سخت و او که اسانه؟ او بله دا چې امنیتي تدابیر یې په اسانه له منځه تلې شوای کنه؟

علوني: داسې ځانگړي او قوي امنیتي تدابیر نه تر سترگو کېدل او زه خو له رسمي چارواکو سره ورغلی وم، نو ځکه هیچا را څخه پوښتنه ونکړه، مگر له عامو افغانانو مې چې پوښتنې کړي، نو راته یې ویلي چې دروازه یې د عامو افغانانو او په ځانگړي توگه د علماوو او رسمي مامورینو لپاره تل خلاصه وي او عام ولسي وگړو سره یې هم لیده کاته په ډېره اسانه کېدل. ملا عمر به له عامو مناسبتونو لکه د جمعې او اخترونو لمونځونو څخه هېڅکله هم نه غیبېده. ښار ته به هم په داسې وخت کې را ووت چې موټر به یې پخپله چلاوه. او چې د لمونځ وخت به راغی، نو خپله به جمعې ته وړاندې شو او لمونځ به یې ورکړ. ډېری وخت به مازیگر له خپلو ملگرو سره په چکر ووت او خپل څادر به یې ویړ کړ او خپلې خبرې به یې کولې. زه فکر نه کوم چې ملا صاحب دې کومه ورځ په څوکۍ کېناستلی وي. په عامه توگه ویلی شم چې ملا محمد عمر هېڅ سختو امنیتي تدابیرو ته اړتیا نه درلوده ځکه چې ده ځان ولسي سړی باله او ټول کړه وړه یې د ولسي خلکو په څېر و. هېڅکله یې هم گڼ شمېر ساتونکي نه لرل او نه یې د موټرو او ږده کتارونه خوښېدل. او له شمالي ټلوالې پرته یې په هېواد کې هېڅ دښمن نه لره، د طالبانو تر ټولو ستره توره دا وه چې له سختو وڅښي او ناامنه حالاتو وروسته یې افغانستان کې یو ځل بیا سر تا سري امنیت راوست. ما چې دوه کاله د طالبانو د واکمنۍ پر مهال په افغانستان کې تېر کړل، نو د امنیتي چارو ښه والی د واشنگتن او پاریس په څېر پرمختللو هېوادونو څخه څو چنده غوره و. د ملا محمد عمر

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۱۱۵

د دفتر مخې ته د چاودنې په اړه د طالبانو څېړنې دا وې چې د بهرنیو استخبارتي کړيو لاس پکې و.

پوښتنه: تاسې څه فکر کوی چې د ملا عمر وفات به د طالبانو په غورځنگ منفي اغېز ولري؟

علوني: که دا خبره رښتیا وي چې ملا عمر دوه کاله وړاندې وفات شوی او تر اوسه د طالبانو د غورځنگ چارې همداسې په منظمه توگه پر مخ روانې دي، ورځ تر بلې پرمختگ کوي. د امریکایي ښکېلاک پر ضد یې مقاومت نور هم قوي شوی، که اوس هم کړنلاره عملي او جاري وساتي او د خپل صف یووالی وساتي نو د طالبانو صف کې د قیادت خلا نشته او که څه ستونزه رامنځته کېږي نو د بهرنیو استخبارتي کړيو هڅې به وي.

پوښتنه: څه فکر کوی چې ملا عمر یو زعیم، دیني عالم، سیاسي او عادي سړی و؟

علوني: ما چې څومره د ملا عمر سیرت او ژوند څیړلی، چې دی د افغانستان واکمن او تر مرگه یې و، نوزه ویلی شم چې د ده په اړه خپل نظر داسې څرگند کړم: د افغانستان سخت زړي او سرکښه خلک دي، دغه ولس په قومونو او قبیلو وېشل شوی او نوموړي سره له داسې مشکلاتو هم پر افغان ولس حکومت وکړ، نو ملا عمر یو قوي زعیم او واکمن و. دا منم چې ملا عمر سیاسي زده کړې نه وې کړې، مگر په عملي ژوند کې یې او د خپلو تېروتنو څخه یې په ډېره بېره عبرت واخیست او د ۱۹۹۴م کال سیاست یې په راتلونکو کالونو کې ډېر ژر بدل کړ او ډېر ژر یې خپل کورني او بهرني سیاست کې بدلون راوست. په ډېره لنډه موده کې یې په سیاسي لوبو داسې

سر خلاص شو، چې امریکایانو تل هڅه کوله چې ملا عمر سره اړیکې وساتي او طالبانو لپاره په قطر کې سیاسي دفتر پرانيزي ترڅو له افغانستانه د خپلو عسکرو د ویستلو لپاره یوه کرنلاره وټاکي، چې خپل ولس ته یې مخ روڼ وي. امریکا هڅه کوي چې خپل ولس او نړۍ ته وښيي چې دوی له افغانستانه په داسې حال کې ووتل چې هېواد کې یې یو سالم نظام پرېښود، مگر ځمکنی حقایق بیا دا وایي چې افغانستان د امریکا له لاسه یو ناکام دولت دی. په ټولنیزه، سیاسي او اقتصادي چارو کې په بشپړه توګه ناکامه دی. او په فساد کې د نړۍ وتلی دولت بلل کیږي. امریکا چې پر افغانستان د یرغل پر مهال کوم هدفونه او موخې اعلان کړې وې، تراوسه د دغو موخو په ترلاسه کولو کې پاتې راغلي او تر ټولو ساده مثال یې افغانستان کې د نشه یي توکو کرل او کاروبار دی، او دوی هوډ کړی و چې افغانستان کې به د نشه یي توکو کرکيله او کاروبار له منځه وړي، په داسې حال کې چې د ۲۰۰۰م کال په پای کې ملا عمر په یو فرمان په ټول هېواد کې د مخدره موادو کاروبار صفر ته را تیت شوی و او د ۲۰۰۱م کال په پسرلي کې نړیوالو ادارو وویل چې افغانستان له ایمو پاک هېواد دی. مګر د امریکایانو له راتګ سره افغانستان یو ځل بیا د ایمو تر ټولو ستر تولیدوونکی هېواد شو. دا یې مثال دی. بل مثال یې دا دی چې امریکا د ملا عمر او اسامه ځای نشو پیدا کولای، تاسې د نړیوالو ادارو هغه راپورونه هم چې افغانستان کې د امریکایي عسکرو او د افغان دولت د فساد په اړه یې لیکلي دي، او دا خو لا پرېږده چې د افغانستان امنیتي او سیاسي وضعیت د امریکایانو له امله تباہ او برباد دی.

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۱۱۷

زه په لنډو ټکو کې ویلی شم چې ملا عمر یو رښتینی افغان و او اصولي سړی و، او داسې ډېره ستونزمنه ده چې یو وخت کې دې سړی هم اصولي وي او هم سیاستوال. د مثال په ډول هغه دا هېڅکله هم ونه منله چې اسامه بن لادن او د هغه نور عرب ملګري امریکا یا د هغوی خپلو هېوادونو ته وسپاري او سره د دې چې دی په دې خبره ښه پوهېده چې دا انکار به د ده لپاره ډېر تاوانی وي او همداسې وشول. نو دا سړی مور یو عادي سړی بللی شو؟

پوښتنه: ایا د ملا عمر د شخصیت کومه ځانګړنه راته ښودلې شی؟

علوني: ښه به دا وي چې د ملا عمر د شخصیت ځانګړي صفتونه او خویونه یې یاد کړو، ځکه چې د نوموړي مثبت اړخونه ډېر زیات دي. زما د تجربې له مخې ملا عمر د کلمې په اصلي معنا یو نر سړی و او د سړیتوب ټول مثبت خویونه پکې را ټول شوي و. ځکه په حدیث شریف کې راځي، قوي او تکړه سړی هغه نه دی چې ډېر زورور وي؛ بلکې قوي سړی هغه څوک دی چې د غوسې پر مهال خپل نفس کنترول کړای شي. یو وخت افغان عربانو (افغان عربان هغه اصطلاح ده چې نړیوالو رسنیو په افغانستان کې مېشتو عربانو ته کاروله) ملا عمر سخت غوسه کړی. هغه عربان چې د اسامه په مشرۍ په افغانستان کې اوسېدل، څو څو ځله ملا عمر منعه کړي و چې له افغانستانه په نورو هېوادونو کې بریدونه ونکړي او سره له دې القاعدې په کېنیا او تانزانيا کې د امریکا پر سفارت برید وکړ.

دغه مهال ملا عمر د القاعدې مشران یو ځل بیا منعه کړل. او ورته یې وویل چې د ده له امره سرغړونه ونکړي. له هغې وروسته القاعده یو ځل بیا په یمن کې پر امریکایي بېړیو برید وکړ.

ملا عمر يو ځل بيا دوی ته وويل چې بيا داسې ونکړي او عربانو يو ځل بيا د ده له خبرو سرغړونه وکړه او سره له دې هم ملا عمر د عربانو پر دې کارونو صبر وکړ او دا فکر يې وکړ چې دا عرب مجاهدين مسافر دي او د شوروي د يرغل پر مهال يې د افغانانو مرسته کړي او کړاوونه يې گاللي. اوس که موږ او تاسې دغه تصور وکړو چې موږ به چا سره له دومره زغمه کار واخلو؟ نو دې ته د نفس او عقل ضبط او کنترول وايي.

دا بايد ووايم هغه دا چې ملا عمر د اسامه له هغو ارادو نه و خبر چې د سپتمبر ۱۱ د پېښې لپاره کوم پلان تيار کړی و. دا بايد ووايم چې کله د بن لادن له خولې د امريکايانو د ځپلو خبرې را ووتې، نو د دواړو تر منځ خلا رامنځته شوه. له دې پېښې وروسته چې د امريکايي يرغل شپې را نيردې شوې، ملا عمر او اسامه دواړو پرېکړه وکړه چې د را روانو ستونزو په اړه مخامخ سره وويني. د ۲۰۰۱ م کال د اکتوبر پر ۷ ماښام د ملا عمر په استوگنځي کې سره وگوري. اسامه د ملا عمر دفتر ته پر لار و چې امريکايي الوتکو بمبار پيل کړ او د ملا عمر دفتر يې هم بمبار کړ. اسامه له نيمې لارې را وگرځېده، ملا عمر په معجزانه توگه خوندي پاتې و او ځينې ساتونکي يې شهيدان شوي و.

ايا زه به وتوانېم چې د ملا عمر ستاينه په څو جملو کې وکړای شم؟ له ټولو هڅو سره بيا هم نه توانېم چې د ملا عمر د ستاينې حق اداء کړم او دغه الفاظ نلرم. بس دومره وایم چې ملا عمر يو بې ساری قايد، زعيم او مشر و.

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۱۱۹

له شرق الاوسط ورځپاڼې سره د ذبیح الله مجاهد مرکه

یادونه: شرق الاوسط ورځپاڼې د طالبانو د ویاند ښاغلي ذبیح الله مجاهد سره د امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله د وفات، د نوي مشرتابه، د طالبانو د یووالي او مالي امکاناتو په هکله مرکه کړې. یاده مرکه د یرموک مجلې په دوهمه گڼه کې هم خپره شوې چې له یادې مجلې څخه یې دلته را اخلو:

پوښتنه: ملا محمد عمر څه وخت وفات شوی، که معینه نېټه یې راته په گوته کړی او په کوم ځای کې خاورو ته سپارل شوی؟

ځواب: بسم الله الرحمن الرحيم. الحمد لله وكفى والصلوة والسلام على عباده الذين اصطفى أما بعد:

عالیقدر امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله په کال ۲۰۱۳م د اپرېل په ۲۳ ورځ د ورپېښې ناروغۍ له کبله وفات او په خپله خاوره افغانستان کې چې چېرته اوسېده هم هلته دفن کړای شو، چې د امنیتي ملحوظاتو له امله نشو کولای د نوموړي د تدفین ځای تعین او څرگند کړو.

پوښتنه: د دومره اوږدې مودې لپاره ولې د تحریک له جنگیالیو او سیاسي مشرانو څخه دا خبر پټ ساتل شوی وو؟

ځواب: تاسو پوهېږئ چې مور په خورا ستره جگړه کې له یوه ظالم اشغالگر دښمن سره په جگړه بوخت یو، د امیرالمؤمنین د وفات د خبر لوڅولو د هغوی په معنویاتو جدي تاثیر لاره، د دښمن په وړاندې د مجاهدینو د روحیاتو د کمزوري کېدو جدي احتمال وو، نو مو د جیدو او جنیدو علماء

کرامو په فتوی د امیرالمؤمنین د وفات خبر پټ او راز وساته او اعلان مو نشو کړای، لکه څرنګه چې ورته پېښه په خیرالقرون کې د حضرت ابو عبیده بن جراح رضی الله تعالی عنه لخوا د حضرت ابو بکر صدیق رضی الله تعالی عنه د وفات خبر له هغو مجاهدینو څخه پټ وساتل شو چې په یرموک کې د حضرت خالد بن ولید رضی الله تعالی عنه په مشرۍ په جګړه بوخت و، کله چې جګړه ختمه شوه او مجاهدینو ته د وفات د خبر رسېدو زمینه مساعده شوه، بیا نو د حضرت ابو عبیده بن جراح رضی الله تعالی عنه لخوا د امیرالمؤمنین ابو بکر صدیق رضی الله تعالی عنه د وفات خبر تصدیق شو. هلته هم د وفات د خبر پټ ساتلو اساسي علت د جګړې په مهال د مجاهدینو د معنویاتو ساتل و. نو لازمه وګڼل شوه چې فقط هغه څو نفره مشران او د مرحوم امیرالمؤمنین رحمه الله کورنۍ په لومړي سر کې په وفات خبر کړی شي، هغه کفایت کوي، نور څوک باید خبر نشي او خبر د یوه سر په ډول پټ وساتل شي.

پوښتنه: د ملا عمر له وفات وروسته د اختلافاتو خبرونه څومره حقیقت لري؟
ځواب: د امیرالمؤمنین د وفات څخه وروسته په خورا عاجله او لازمه توګه د جهادي حالاتو باریکۍ ته په کتو د اهل الحل والعقد شوری لخوا چې د رهبري شوری له غړو او د جیدو علماء کرامو څخه ترکیب شوې وه، پرېکړه وشوه چې نوی زعییم ملا اختر محمد منصور وي. ځکه هم د دې کار وړتیا لري، هم یې دا څو کاله عملاً د ټول امارت رهبري په سختو شرایطو کې وکړه، د مجاهدینو پرې اعتماد دی او د امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله لپاره هم د اعتماد وړ شخص و، نو هغه د نوي امیر په توګه غوره شو.

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۱۲۱

کله چې د نوي امير د ټاکل کېدو خبر خپور شو، له ټول هېواد څخه د جهادي محاذونو مشرانو، قومندانانو، مخورو، علماء کرامو، مجاهدينو او عام ولس د بيعتونو لړۍ پيل او په ۷۲ ساعتونو کې تقريباً د هېواد له هرې برخې څخه د بيعتونو پيغامونه را ورسېدل او دا خبره يې څرگنده کړه چې مجاهدينو ته د صف د واحد ساتلو مسئله څومره مهمه وه او همدا راز په خپلو مشرانو او علماء کرامو باندې څومره کلک اعتمادي او باوري ول. او شخصاً د ملا اختر محمد منصور په ټاکنه څومره راضي ول. پاتې شوه د يوه يا دوو نفرو اختلاف، هغه هم له امير سره نه، بلکې د ټاکل کېدو په پروسه او طرز العمل باندې، هغه دومره جدي نه دی او دا طبعي ده چې دومره لوی صف کې د مختلفو افکارو او برداشتونو لرونکي اشخاص را ټول شوي او خامخا به بېلابېل نظريات موجود وي، خو هغه نظريات په اساسي توگه جدي نه وو او ډېر ژر به د حل لازمي لارې ورته ولټول شي، د علماء کرامو وفد پرې جدي کار کوي او مور په صف کې د ننه هېڅ اندېښنه نه ترې لرو.

البته اسلامي امارت د خپل مکلفيت، زغم او مسؤليت له مخې بيا هم هڅه کوي چې دغو کسانو ته هم بېرته قناعت ور کړي چې د امارت په حمايت کې پاتې شي او د اسلامي امارت دښمنانو ته د امارت پسې د پروپاگاندا کولو موقع په لاس ورنکړي او په اگاهانه يا غير اگاهانه ډول د پردو لاسونو آله جوړه نشي.

پوښتنه: په غرب کې مور دا خبرې ډېرې اوږو چې د طالبانو مبارزه د پاکستان د استخباراتو له لوري پر مخ وړل کېده، او ملا عمر يوازې سمبولیک شخصيت وو، حقيقت څه دی؟

خواب: هو! داسې پروپاگند تنها زموږ پسې نه، بلکې د هر ازادۍ غوښتونکي، خصوصاً بيا مسلمان تحريک پسې ويل کيږي. تهمت ويوونکي د الله تعالی په نصرت او مرسته باور نه لري، هغوی د عقیدې په لحاظ په الله تعالی او د هغه په لاره کې په جهاد او قربانۍ باور نه لري، نو حيران پاتې دي چې څرنگه ممکنه ده چې دومره ضعیف او تش لاسي مجاهدين داسې بريالي شول او دومره غټ دښمن يې مات کړي؟ نو د خپل عقل د تسکين لپاره هڅه کوي زموږ مبارزه کله تر پاکستان پورې وتړي، کله يې بېرته په امريکا او د هغو تر استخباراتو پورې وتړي او کله نور افواهاات ووايي.

موږ ډاډ ورکوو چې زموږ جهاد د هيچا د احسان پورې نه دی، او نه هم بهرنۍ مرستې او استخباراتي پټ لاسونه کولای شي چې دومره غټه مبارزه پر مخ بوزي. ځکه که بهرنۍ مرستې او د استخباراتو همکاريو گټه درلودای، نو بيا به يې امريکايانو او د هغو لاسپوڅو ته گټه کړې وای. ځکه د نړۍ په سطحه امريکا ډېر قوي استخبارات لري او په پټه هم نه بلکې برالا يې زموږ په هېواد کې دا څوارلس کاله فعاليت وکړ، خو نتيجه يې صفر ده. او که بهرني ملاتړ گټه درلودای، نو د کابل اداره به اوس له هر مشکل څخه خلاصه وه، ځکه د ۴۹ بهرنيو مجهزو هېوادونو مرسته ورسره وه. دا چې ټول ناکام شول، دا د الله تعالی د دين برکت دی او د مجاهدينو په مقابل کې د هغوی د بطلان ښکاره نښه ده. هغه خلک چې عقل يې د دغه رمز درک نشي کولای، په موږ پسې بد اتهامات تړي او دا د هغوی د عقل او درک سويه ده.

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۱۲۳

پوښتنه: ایا طالبان داسې یوه حالت ته راغلي چې ځواکمن مشرتابه ته اړتیا ولري ترڅو یې صفونه یو موی کړي، او د طالبانو د تحریک په راتلونکي به د دې اغېز څه وي؟

ځواب: دا چې جهادي صف د قربانیو او سربندنو صف دی، دلته هره لحظه د قیادت په شمول د شهید کېدلو، اسیر کېدلو او یا هم په طبعي مرگ د وفات کېدلو احتمال متوقع وي، ځکه نو د جهادي صف مشرتابه مخکې تر مخکې لا د دې صف پر نورو خصوصیاتو او مشخصاتو سر بهره د قیادتو د روزنې او تربیې مدرسه هم ده.

دلته که نن یو مشر شهید کيږي، یا اسیر کيږي او یا هم په خپل طبعي مرگ وفات کيږي، مجاهدین د دې واقعي په راتلو نه کمزوري کيږي او نه د کمزورتیا احساس کوي، ځکه هغوی ته لا وړاندې په فکري لحاظ دا ور تلقین شوي وي چې د جهادي لارې تداوم په شخصیاتو او افرادو پورې نه وي تړلی، بلکې د هغې تداوم او وابستگي په افکارو او مبادئو پورې وي. په دې لار کې به د طبعي او یا هم عسکري حوادثو له امله اشخاص او افراد حتماً اوږي را اوږي، خو افکار او مبادئ چې د جهادي لارې اساس دی، هغه به تل ثابت وي. همدا لامل دی چې د امیرالمؤمنین په وفات سره په مجاهدینو کې د هېڅ کمزوري احساس نه کيږي، بلکې د هغه له پیل کېدو لارې سره د وفادارۍ له امله په ډاډه او ځواکمن شکل د خارجي یرغلگرو او د هغوی د ملاتړو پر خلاف خپل جهاد ته ادامه ورکوي.

د دې تر څنګ د اسلامي امارت نوی زعيم محترم منصور صاحب هم یو تجربه شوی او خورا بريالی مشر پاتې شوی، مرحوم امیرالمؤمنین پرې اعتماد

درلود، په عملي میدان کې یې جهادي صف په سختو شرایطو کې رهبري کړې. اوس یې د ځان لپاره خورا قوي او با رسوخه، په دین پوه مرستیالان هم ټاکلي، قوي رهبري شوری چې ټول باتجربه اشخاص او د اسلامي امارت د سر خلک په کې عضویت لري دا هم ورسره ده. نو امېد لرو چې تر پخوا به د اسلامي امارت وحدت لا ډېر ټینګ وساتل شي او تر پخوا به لا ډېر په قوت کې زموږ موجودیت ثابت شي. ان شاءالله

پوښتنه: دا خبره تر څومره حقیقت لري چې طالبان اوس مهال د تمویل په برخه کې له ضعف سره مخامخ دي؟

ځواب: زموږ په باور موږ د ضعف زمانه شاته پرېښوده، اوس الحمدلله زموږ مجاهدین او امارت لا د قوي کېدو په حال کې دی. موږ د خپل ولس پراخ ملاتړ له ځانه سره لرو، ورځ په ورځ پرمختګونه لرو، په نظامي ساحو کې هره ورځ لسګونه میله سپکه او درنه وسله، مهمات او لازم توکي له دښمن څخه په غنیمت راته پاتې کېږي، نو زه دا خبره ردوم چې خدای مه کړه امارت دې د تمویل په برخه کې له ضعف سره مخ شوی وي.

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۱۲۵

د امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد په اړه زما د ژوند څو خاطرې

ملا عبدالسلام ضعیف (په اسلام اباد کې د افغانستان پخوانی سفير)

مشر ملا صاحب زه له هغه وخته پېژنم چې هغه د جهاد په دوران کې د مرحوم حفیظ الله اخندزاده صاحب په جبهه کې یو عادي مجاهد و، داسې مجاهد چې د مرحوم ملا نیک محمد اخند سره چې د روسانو په مستقیم برید کې یې سر د تنه جلا سو یو ځای او دوی دواړه جهادي ملگري و. د نوموړي جهادي کار نامې د پنجواييې او میونسـد ډېرو پخوانیو مجاهدینو ته معلومې دي. ملا نیک محمد اخند د ارزگان ولایت د دهرات ولسوالۍ اوسېدونکی و، ډېر متواضع، ارام، خاموش او د لوی زړه لرونکی انسان و. هغه کله کله په یوازې ځان سره د روسانو د سرو لښکرو په وړاندې جگړه او عملیات کول، په یو وخت کې به یې درې ډوله سلا له ځان سره عملیاتو ته وړله، او په یوازې ځان به یې د روسانو او کمونسټانو سره داسې جگړه کوله لکه د یوې لوبې جبهې جنگ. د ده سره په عملیاتو کې ډېر لږ کسان شریکېدل، ځکه چې د هغه سره عملیاتو ته تگ داسې و لکه فدایي حمله کول. او دا ډول جگړې ته زړه ښه کول یقیني گران کار دی.

محترم مشر ملا صاحب یو له هغو کسانو څخه و چې د ملا نیک محمد اخند سره به یې یو ځای په ډېرو عملیاتو کې برخه اخیسته.

مرحوم ملا صاحب درې ځله زما تر قوماندې لاندې روسانو پر وړاندې په عملیاتو کې برخه اخیستې او څو ځلې په گډو عملیاتو کې مور یو ځای د افرادو په توگه له روسانو سره جگړه کړې، وروسته د طالبانو په وخت کې زه د مرحوم ملا صاحب عسکر سوم او په دې سره افتخار کوم.

مرحوم ملا صاحب د ډېرې زياتې حوصلې او پوره اطاعت څښتن و، لوی جرئت يې درلودی، نورو مجاهدينو ته به يې لوړ مورال ورکاوه، د جگړې په ميدان کې چې به هر طرف ته هغه مرحوم سنگر ونيو، د هغه طرف څخه به سړی پوره ډاډه و، هيڅکله يې وار خطايي نه درلوده او نه يې دښمن ته سنگر پرې ايښی دی.

محترم مشر ملا صاحب د جهاد په وخت کې د طالبانو او د هغوی سره نيردې نورو جبهاتو د مجاهدينو په منځ کې ډېر محبت درلودی. د هغه جرئت، اخلاق او صداقت هر ملگری دپته لېواله کاوه چې د هغه سره انډيوالي او ملگري وکړي. محترم مشر ملا صاحب چې کله د ځينې موضوعاتو پر سر د حفيظ الله اخندزاده له جبهې څخه ولاړی، خپلو ملگرو مجبوره کړ چې د مجاهدينو يوه وړه ډلگۍ جوړه کړي. هغه د کندهار—هرات د سپرک غاړې سره د سنگحصار سيمه داډي په نامه کلي کې يو کوچنی اطاق (د مجاهدينو ټولۍ) جوړ کړ. د اطاق مصارف به يې د خپلو مجاهدو ملگرو د امامتونو د زيرو (له کلي څخه د ډوډۍ راټولول) او د زکاتونو د پيسو څخه پوره کاوه، تر څو يې وروسته خپل د مجاهدينو کوچنی گروپ (ټولی) د حرکت انقلاب اسلامي تنظيم سره رسمي کړ. خدای سته چې ښه چنل سوي او با احساسه ملگري يې درلودل، چې ملا برادر، غازي، ملا عبدالسلام، يارانه او نور...

د مرحوم مشر ملا صاحب يوه سترگه په سنگحصار کې د جهاد په وروستي وخت کې د عملياتو پر مهال د الوتکو د بمبارد له کبله شهیده سوه. د ده سره يو ځای په همغه ورځ مرحوم ملا نجيب الله اخند هم زخمي سو. ملا صاحب

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۱۲۷

مرحوم په همهغه زحمي حالت کې د پاشمول په عملیاتو کې برخه واخیسته، یوه ورځ یې هم استراحت ونه کړ.

د ډنډه ولسوالۍ په تیموریانو سیمه کې مرحوم مشر ملا صاحب د روسانو اووه ټانگونه په داسې حال کې په راکټ وویشتل چې، په نوبت به د روسانو ټانگونه د مجاهدینو د سنگرونو پر لور د جگړې لپاره را مخکې کېدل، په هغه جگړه کې مرحوم مشر ملا صاحب او مرحوم ملا عبیدالله اخند چې بیا د ملي دفاع وزیر سو، مجاهدینو ته یې نجات ورکړ، د روسانو مجهزه قوه یې د پوره شکست سره مخ کړه، مرحوم حاجي ملا عبیدالله اخند د اخرنی ټانگ د ویشتلو سره یو وخت کې سخت زحمي سو.

مرحوم ملا صاحب یو د هغو مجاهدینو څخه و چې په کندهار کې یې په زپورتوب شهرت درلود. په کندهار کې یو شمېر مجاهدین و چې د زپورتوب له کبله ډېر مشهور و، چې اوس هغه ټول شهیدان سوي. د مرحوم مشر ملا صاحب په شمول دغه کسان لکه شهید ملا خواص اخند، مرحوم ملا محمد اخند، مرحوم ملا فدا محمد اخند، مرحوم ملا معاذ الله اخند، مرحوم ملا نیک محمد اخند، مرحوم ملا بورجان اخند، مرحوم طالب جان، مرحوم ملا عبیدالله اخند، شهید رحمت الله او ځینې نور ...

د مجاهدینو تر بریالیتوب وروسته مرحوم مشر ملا صاحب خپل اطاق په مدرسه بدل کړ. دیني درسونو ته یې مخه کړه، خپله یې هم دیني درسونه ویل او هم یې ملگري مکلف کړي وه چې درسونه ووايي. له دې سره سره د کلي کوچنیو ماشومانو ته هم دیني درسونه ویل، تر څو حالت دېته ورسېدی چې خلکو ملا صاحب په دې مجبوره کړ چې خلکو ته د ظالمانو او نا مسؤله

وسله والو د نجات لپاره د يوه سپېڅلي غورځنگ (د طالبانو اسلامي تحريك) رهبري پر غاړه واخلي.

د مرحوم ملا محمد عمر مجاهد د مشرتابه انتخاب

محترم ملا صاحب خپله ځان مشرتوب يا امارت ته نه دی انتخاب کړی، نه هم د قوم پر بنياد، نه د تعليم د سويې د اوچتوالي له کبله، نه د مالدارۍ او شتمنۍ له کبله هغه مشر شوی. د هغه د مشر تابه د انتخاب معيار يوازې ښه او پاکه جهادي سابقه، د قوميت او قومپرستۍ څخه پاکوالی، د هغه پاکي، رښتينوالي او لويه تقوی وه او دا ټول هغه خواص وه چې د جهاد په جريان کې مجاهدينو تجربه کړي وه، او هغه د همدې درانه مسؤليت لپاره وړ او مناسب کس وبلل سو. د مرحوم ملا صاحب انتخاب د ډېر وخت او زياتو سلا او مشورو وروسته رامنځ ته سو، ځينو قومندانانو کوشش کاوه چې انتخاب بل لور ته واړوي، دغو قومندانانو له انتخاب مخکې او وروسته پوره تلاش وکړ چې مشرتوب بل لور ته واړوي، ولې د مجاهدينو د بې کچې مينې چې مرحوم ملا صاحب سره يې درلوده، دوی ونه توانېدل.

د مرحوم ملا محمد عمر مجاهد درانه خواص

اول: تر ټولو لوی صفت د مشر ملا صاحب دا و چې شريعت يې دټول ژوند، کړنلارو او کارونو معيار ټاکلی و. هره فيصله او موضوع چې به ورته ورسېده، تر هر څه لومړی به يې د شريعت په رڼا کې پرېکړه او عمل کاوه، هغه پرېکړه او مسئله چې د شريعت موافق به وه، هغه به يې عملي کوله، او که به د شريعت خلاف وه هغه به يې سمدستي ردوله.

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۱۲۹

دویم: د هغه د ټول پرسونل او کارکوونکو انتخاب د تقوی او یا هم د لیاقت پر بنیاد وو. تر هغه ځایه چې د ده علم ورته رسېدلای وای تقوی لرونکی او یا هم لایق کسان یې گمارل، که څه هم ډېرو خلکو ته به دا معیار د سوال خبره وه.

دریم: لکه څنگه چې عمر نومېدی همداسې هغه د حضرت عمر رضی الله عنه غوندې د پوره صداقت خوی درلود. نه یې چاته دوکه ورکوله او نه خپله تر پایه د چا لخوا څخه دوکه سو. او دښمنانو د دوستۍ او دښمنۍ په دواړو حالتو کې پوره کوبښښ وکړ چې هغه ته دوکه ورکړي، ولې ونه توانېدل.

څلورم: هغه رښتونی او پاک انسان و، هیڅ نوعه اخلاقي او لساني کمزورتیا یې نه درلوده، هغه دروغ ویل نه خوښول، او نه یې له چا سره چل او دوکه خوښېدل، نه یې بې ځایه او بې مانا خبرې کولې او نه یې بې ځایه وخت تېراوه.

پنځم: هغه د غریبو او ساده خلکو سره مینه درلودله، د یتیمانو او معیوبو خلکو د حال څخه یې ځان خبراوه، پخپل ځاني او کورني ژوند کې ساده او هم یې ساده ژوند ته ترجیح ورکوله.

شپږم: هغه د بل چا خبره په ډېرو سړو مغزو او پوره حوصلې سره اورېدله، بیا یې د هو یا نه ځواب مقابل لوري ته ورکاوه، په خبرو کې یې د چا سره ډېره مشاجره نه کوله. په وعده باندې یې وفا کوله. د خولې او زړه خبره یې هر وخت یوه وه. د متین عزم څښتن و، په هر کار کې به یې پرېکنده عمل کاوه. اووم: د ښو او متدینو خلکو سره یې زیاته مینه کوله، د علماء کرامو احترام به یې کاوه، د هغوی خبرو او مشورو ته به یې ځانگړې پاملرنه کوله.

تر کومه ځایه چې زه مرحوم ملا صاحب پېژنم، د یوه مؤمن مسلمان په توګه د هغه په حق کې د خدای پر وړاندې په لاندې څو شیانو شاهدي ورکوم: اول: د الله جل جلاله سره د هغه په اخلاص او رښتینوالي باندې. هغه خپل ځان هر وخت د خدای جل جلاله شریعت ته تسلیم کړی و. د دین او د دین د علماء کرامو عزت یې کاوه.

د الله جل جلاله کتاب قرانکریم یې د ځان او ملت لپاره دستور او قانون ګرځولی و. ټولو ملګرو ته یې د خیر توصیه کوله.

دویم: هغه د هر ډول قومي او منطقي تعصباتو څخه پاک انسان و، د هر چا سره یې معامله په تقوی باندې وه.

دریم: هغه د هیچا پر وړاندې دروغجن، دوکه باز او خاین نه و.

څلورم: هغه پاک نفس او پاک لمن انسان و.

پنځم: د هغه دوستي او دښمني په شخصي تعصب نه، بلکې د خدای جل جلاله د دین او شریعت پر بنیاد وه.

شپږم: هغه خپله مباشر ظالم نه و، او نه یې بل چا ته په ظلم سره امر کاوه، نه یې د ظالم دفاع کوله.

د هغه ټینګ عزم

کوم وخت چې امریکایانو پر افغانستان د برید تکل کړی و، په سیمه کې د امریکا په مرسته او لمسون سیمه ییز مخالفتونه او تحرکات زیات سوي و، ګاونډي هېوادونه هم د وخت او موقع څخه د پوره استفادې په فکر کې و. د امریکایي استخباراتو پرلپسې وفدونو به د پاکستان او ایران د پټو اجنسیو سره لیدنې کتنې کولې، او معلومات به یې یو بل سره تبادله کول. د همدې

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۱۳۱

مجلسونو ځینې معلومات به د مرحوم ملا صاحب پورې رسېدل، هم د سیاسي معاملو خبره کېدله او هم د زور او جنگ خبره گرمه وه، متاسفانه چې کله هم صادق قاصد د ستونزې د حل لارې د لټولو له پاره ونه موندل سو، تر څو سالم او د فاصلو د کموالي پیغام طرفینو تر منځ تبادله کړي، تر دې چې د امریکا لخوا د حملې او جگړې خبره د شک څخه یقین ته ورسېدله، له مطبوعاتي ډگر څخه عملاً نظامي برخورد ته خبره ورسېده.

که څه هم حالت ډېر ترینګلي سو، ساحه پر طالبانو تنګه سوه، تصامیم یقیني سول، بیا هم مرحوم ملا صاحب خپله حوصله د لاسه ورنه کړه، د خپل عزم څخه په شانه سو او نه یې هم هیڅ ډول معاملې ته سر تیت کړ. خپله یې هم د مقاومت لاره غوره کړه، او خپلو اتباعو ته یې هم د مقاومت توصیه کوله، تر دې چې د ده دغه لوی عزم په افغاني غیرت توکل ډېر لوی تغیرات هم راوستل.

د هغه مرحوم وفات او له دې فاني دنیا څخه د تل لپاره کوچېدل

دا به د نړۍ په تاریخ کې ډېر شاذ او نادر واقعات وي چې د داسې لویو چلنجونو او نړیوالو څارګرو ادارو په موجودیت کې دې داسې یو انسان چې پرته له الله جل جلاله بل هېڅ اسره ونه لري، داسې یو انسان چې د غلیمانو له پاره تر ټولو لومړی مطلوب وي، داسې یو انسان چې پنځه ویشت ملیونه امریکایي ډالر یې پر سر باندې جایزه اېښودل سوي وي، یوازې دا نه چې هغه ژوند وکړي؛ بلکې د مقاومت دومره لوی قوي صف هم په متحده توګه رهبري کړي او تر دیارلسو کلونو پورې دا مبارزه جاري وساتي.

مور په اوسني تاريخ کې د عراق او لیبیا دوه رئیسان ولیدل چې د مقاومت وروسته د لږ وخت له پاره هم ونه توانېدل چې ځانونه وساتي او یا هم مقاومت وکړای سي.

د مرحوم ملا صاحب کوچېدل د ابوذر غفاري رضی الله عنه غوندې هم نه وه. هغه په خپل دیارلس کلن مقاومت کې نه د وطن څخه وتلی او نه یې د خپلو دوستانو او قریبانو حتی د خپلو ازواجو او اولادونو سره ملاقات سوی دی. په داسې حال کې یې له دنیا څخه سترگې پټې کړې چې نه د هغه د صحت درملنه وسوه، نه چا ورسره د مرگ په وخت کې څه ډول چې لازم و خواخوږي کولای سواي، نه چا د هغه سره د اخري سلگۍ په وخت کې چې د مظلومیت سترگې ور اوږي تلقین ورکړ، او نه هم چا ورته تسلي ورکړه.

ابي ذر غفاري رضی الله عنه که څه هم یوازې سا ورکړه خو د هغه مېرمن او لور یې د مرگ په وخت او صحابه کرام یې د تدفین او تکفین په وخت کې حاضر و، ملا صاحب مرحوم چې د نړۍ د دجالي قوت په وړاندې د مقاومت غږ پورته کړی و، د ډېر مظلومیت، پردیسی، تنهایی، مایوسی او محرومیت په وخت کې یې خپله مبارکه روح د مرگ داعي ته وسپاره.

انالله و انا اليه راجعون

نه چا ورسره غمرازي وکړه، نه یې څوک تکفین او تدفین ته حاضر سوه. الله دې جنة الفردوس ورته نصاب کړي، امين

د هغه د ټينگ عزم نتيجه

ډېر خلک به داسې وي چې د هغه سره به دښمني ولري، د هغه د نوم د یادولو سره به حساسیت ولري. دلته څو ډوله تضادونه وجود لري. ډېرې تربگنۍ هم

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۱۳۳

تېرې شوي دي، د هېواد د اشغال اړوند هم د تعاون او تردید موضوع شتون لري، د نه تعرف او نه علم، دا ډول شخصي تعصباتو لپړۍ هم گرمه ده، له همدې امله ده چې ځینې کسان به ما پر دې لیکنه هم گرم وبولي، نیوکې او اعتراضونه به را باندې وکړي، زما ځواب به سر له اوسه هم دا وي چې له مرحوم ملا صاحب سره زما مینه او محبت د هغه په رښتینوالي او حقانیت باندې وه او وي به. کېدای سي زه تر ډېرو هغو خلکو مرحوم ملا صاحب ښه وپېژنم چې د ده سره نږدې اوسېدلي وي، کار یې ورسره کړی وي. زما تعرف تر هغه هم وړاندې وه، ما د ډېر غربت او سختي په وخت کې د هغه سره ملګرتیا کړې وه، هغه مې په سختو حالاتو کې تجربه کړې و، د همغه وخت څخه مې پېژانده، د هغه په انتخاب کې مې خاص د الله جل جلاله د رضا او د وطن د نجات له امله ډېره هڅه هم کړې وه. بل دا چې که کوم معترض وي، لومړی دې خپل په گړېوان کې سر ټیټ کړي، د خپل ځان سره دې خپل قضاوت وکړي، چې د کومې لارې پلوی دی او د بل سره یې دښمني یا تضاد په څه دی.

لکه څنګه چې ما وړاندې ذکر کړه، د ده د پاک او قوي عزم په نتیجه کې هغه الله پاک د ظاهري او ښکاره ذلت څخه وساتې. الله پاک هغه په ژوندون د خپلو دښمنانو په لاس وړ نه کړ، نه یې هم د دښمنانو د ملګرو په لاس ژوندی ورکړ، سمه ده چې شهادت ډېر لوړ مقام دی، خو د دښمنانو پر وسایلو خدای جل جلاله هغه ته مرګ هم وړ نه کړ، نه یې د دښمنانو زړونه وړ باندې یخ کړل او مرحوم ملا صاحب تر اخري سلګۍ پورې د دښمنانو شومو اهدافو ته ښه راغلاست هم ونه وایه. دا چې کلیدي او مهمې رسنۍ د امریکا او د هغوی د متحدینو په مالي لګښت متکي دي، د هغوی د اهدافو

لپاره کار کوي، په ډېر تکرار سره د سپین څخه تور او تور څخه سپین جوړوي، گرانه به وي چې د داسې دروند شخصیت، کوم چې د نړیوال بنکېلاک پر وړاندې یې سر تیت نه کړ، د هغه د شخصیت حق دې په ځای پاته سي، ولې زه مطمین یم چې نا پېیلی تاریخ به د هغه درانه شخصیت حرمت وساتي.

اوس چې هغه هسته وکوچېدله ډېر مهم او لوی سوال دا دی چې ده دغه ناخوالې د کوم هدف لپاره تېرې کړې؟

ولې یې دیارلس کاله د خپل ژوند خواره ملگري یوازې پرې ایښي و؟

ولې یې د داسې غربت او تنهایی مرگ ته ځان سپارلی و؟

دا هر څه یې د یو لوی اسلامي او شرعي هدف لپاره پر ځان منلي و، د یوه لوی کور (افغانستان) د بچ کولو لپاره و، د یوه لوی پیغور (دښمن ته د خپل ځان یا مسلمان تسلیمول) څخه د ځان او خلکو ساتلو لپاره و، او د مسلمانانو د تېر تاریخ د ژوندي کولو، ساتلو او جوړولو لپاره، او داسې نور...

اوس چې د هغه دنده په بریالیتوب سره پای ته ورسېده، د ساحل لمن ته رسېدلی و، تر ډېره هغه په خپله دنده کې بریالی او کامیاب پاته سو، هدف ته په مېړانه ورسېدی.

د استبدادي چلباز، چالاکه او شیطاني دښمن پر وړاندې نه سر تیتي تسليم او نه یې تر پایه تنازل وکړ.

د نړۍ شیطاني نیواکگرو او دهغوی متحلفینو او خادمانو به د مرحوم ملا صاحب په مرگ سره خوشالي کړي وي، په ذم ویلو سره به یې ژبې سترې سوې وي، ډېرو محبینو به یې د شریرو د شر له وېرې په سکوت اکتفاء کړې وي، خو په حقیقت کې هغه د تاریخ یوه ځلانده مېړنی څېره وه. الله جل جلاله دې ورته مغفرت وکړي.

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۱۳۵

د امیرالمؤمنین رحمه الله تر وفات وروسته یو څو د خواخوږی توصیې دا چې امیرالمؤمنین رحمه الله خپله دنده په بریالیتوب سره پای ته ورسوله او د رحلت داعی ته یې لیک ووايه، نور د ده هغه مسؤلیت ورسره بشپړ سو، الله پاک دې د آخرت دغه لوی سفر و هغه ته روښانه او اسانه کړي. د هغه د دې رحلت سره اوس نو دښمنانو ته یو لوی فرصت په لاس ورغی، منافقانو ته د نفاق زمینه برابره سوه، رقیبانو ته د انتقام اخیستو دروازه خلاصه سوه، او ځان غوښتونکو او شخصیت پرستانو ته د خیانت چانس پیدا سو، لنډه دا چې هرې بلا سر را پورته کړی، او د فتنو دروازی خلاصې سوې.

په داسې وخت کې مخلصو دوستانو، په ځانگړې توگه مسؤلیت لرونکو کسانو ته څه په کار دي؟:

لومړی: هر ډول اختلافاتو ته د پای ټکي اېښودل او په دغه اور او په تویول. دویم: هر کار کې مشوره کول او د خپلو ملگرو د نظرونو احترام او درناوی کول.

دریم: په ملگرو حسن الظن کول او د هر ډول تخریب، افترا او توروڼو څخه ځانونه ساتل.

څلورم: د خود خواهی، جاه طلبی او تکبر څخه ځانونه لیرې کول. پنځم: د قوم، سیمې او ژبې په نومونو د مرداریو، بدبویو او تعصباتو څخه تېښته کول.

شپږم: د صف د یووالي له پاره هرې قربانۍ ته تیارېدل او په دې لاره کې تحمل، زغم او تواضع کول.

اووم: باید دې ته د ټولو پام وي چې په دې وخت کې به دښمنان او منافقین د نفاق اچولو لپاره ډېرې تیزې منډې پیل کړي او هر مهم سړي ته به د

خواخوړي او دوست په نامه ځانونه ورنیږدې کوي، د همدوی د دامونو څخه ذهنونه او مغزونه خوندي ساتل.

اتم: د هر ډول مشکل او ستونزو د حل له پاره باید د خپلو افغاني علماء کرامو او با نفوذو اشخاصو څخه استفاده وشي. او د دوی په منځگړیتوب سره ستونزې حل شي، ځکه افغانان زموږ د ټولني په درد او درمل بڼه پوهیږي، د ستونزو تشخیص بڼه کولای شي، او بڼه نسخه هم ورته موندلی شي.

هره ټولنه یا مقاومت چې د یوه فکر او هدف له پاره متعهد وي هیڅکله نه خرابیږي، په دې شرط چې یوازې فکر او هدف ورته مهم وي، نه شخص او نه اشخاص. ځکه شخص د فکر په تړاو ارزښت لري او بس، او که په دغه ټولنه کې شخص یا اشخاصو تر فکر زیات ارزښت وموندی، هغه وخت به ټولنه د خرابی خواته روانیږي. که داسې اثار ولیدل سي باید مخه یې بېرته د فکر یا فکري محتوی سره سم ونیول سي، ځکه هر کله چې شخص یا اشخاصو ته تر مفکورې اهمیت ورکول سي، هغه یا هغوی به ضرور فکر یا فکره د خپلو منافعو یا اغراضو قرباني کوي. لکه څنگه چې د شخص عمر لنډ دی نو همدومره به د هغه فکري/فکر عمر هم لنډ وي. ځکه چې د ده د شخصیت دا ډېر اهمیت به د فکري یا فکر اهمیت تر خپل سیوري لاندې راولي او داسې مثالونه اوس په دنیا کې خورا ډېر دي، او بې ساري ناخوالې یې هم راولاړې کړي دي. د یوې فکري ټولني له پاره متعهد شخص یوازې د فکري سمبول په توگه کارول کیږي، نه د هغه شخص د اهمیت په توگه. او دا شخص باید هیڅ کله هم دومره مهم نه شي چې دی یا نور خلک فکر وکړي چې دا وړی بې له ده نه شړی کیږي. که خبره همداسې سوه بیا نو د هغه د بې ځایه کېدو او بې لارې کېدو سره ټول ارمانونه خاورې کیږي. هیڅ وخت باید یوه فکري ټولنه د شخص یا اشخاصو تر وجود پورې محدوده نه وي، او

د یوویشتمې پېړۍ امیر المؤمنین/۱۳۷

نه هم د هغوی د خواهشاتو قرباني سي. زما په نظر په دغه مهم او اساس وخت کې اختلاف ته لمن وهل، یا د اختلاف اصل ته وده ورکول، داسې مانا لري لکه خپل د سنگر ملگري چې د دښمن طرف ته یې مخه نه وي او د حراست یا مقاومت په حال کې وي، دښمن یې هم تېښتې ته اړ کړی وي، خو د شاله خوا یې خپل ملگری پرې حمله وکړي او په خټ کې یې پر برچه ووهي. په دې کار سره به د دښمن دوې گټې لاسته راوړي، یو دا چې د شکست مخه به یې ونیول سي او بل دا چې په ده پسې تعقیبونکی دښمن به په خپله له منځه ولاړ سي.

هیڅ یوه ټولنه که څه هم وړه وي تر هغه پورې له منځه نه ځي تر څو چې خپلې پرلې (د پښو پوندې) په خپله ونه وهي، او له خپل دننه څخه ونه وهل سي، همدا وهل اختلاف او د یوه او بل د پښو وهل دي. هیڅ حکومت له منځه نه ځي تر څو چې له خپل منځه تخریب نه سي، هیڅ مقاومت نه سي ختمېدلای تر څو چې په خپلو ملگرو باندې یې باور ختم نه سي.

او که مسؤل شخص او یا اشخاص د اختلاف د ورکولو له پاره، د صف د توحید له پاره یا د قدرت په تمه، یا د قدرت څخه د لیرې کېدو د قربانی په خاطر تقصیر کوي نو الله جل جلاله به یې د عزت پر ځای خامخا د ذلت سره لاس او گربوان کړي، او د دنیا او اخرت دروند مسؤولیت به یې هم په ذمه باندې پاته سي.

د منځ خبرې وړونکي، غوره مال او حقیقت منحرف کونکي ته دې الله جل جلاله هدایت وکړي، دوی هم باید د هغه خدایه څخه ووېرېږي چې سبا ته ورتلونکي دي، د بل لپاره او د کومې تمې په خاطر دې د دې لوی صف د وېشلو سبب نه کيږي.

دا ځکه چې د صف توحيد ساتل د سولې او امنيت لپاره خورا مهم او د هرې فيصلې ضمانت کولای سي. مور د افغاني قضیې ژوندي شاهدان يو چې د صف تفرق مو گتلي گتې د لاس څخه وايستې او ناخوالې يې تراوسه هم گالو. د ټولو افغانانو په اختلاف کې په ځانگړي توگه د طالبانو په اختلاف کې د دين او وطن د دښمنانو گتې او زموږ د ټولني تباهي نغښتي ده. الله جل جلاله دې ټول افغانان په دې باندې متحد کي چې د اختلافاتو پر خلاف سره يو شي، او د نفاق جنازه په مهارت سره د خپل ټاټوبي څخه وباسي.

د خپلواک او آزاد هېواد په هيله

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۱۳۹

د بیت المقدس د پخواني امام زوی

عبدالحی مطمئن (د امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد پخوانی ویاند)

په اسلام اباد کې د فلسطین سمبولیک سفیر د ۱۹۹۸م کال اوږي کې کندهار ته سفر وکړ. هغه له ځان سره فلسطیني پوځ کې پاتې شوی جنرال چې پلار یې د بیت المقدس امام پاتې شوی و، کندهار ته راوستی و. دوی له ملا محمد عمر سره ولیدل. ملاقات نه وروسته ملا محمد عمر د ځوځانو په هغه کوډله کې د غرمې (قیلوله) کوله، دا د کندهار او هلمند د عامو خلکو دود دی چې د گرمۍ په موسم کې په ځوځانو پوښلې ځاله اوبه اچوي او د هغه یخ شمال ته ځان له گرمي ژغوري. ملا محمد عمر هم د خپل دفتر په انگرې کې همداسې یوه د ځوځانو ځاله جوړه کړې وه. کله چې د غرمې کوډلې ته دننه شو او خپل څادر یې پر ځان راکش کړ. د بیت المقدس د امام زوی چې په دغه حالت کې ملا محمد عمر ولید سخت یې وژړل. هغه چې کله مېلمستون ته خپلې کوتې ته لاړ، ډېر زیات متاثر و. د فلسطین سفیر هغه وپوښت چې ولې ژاړې؟!

هغه وویل چې د ملا محمد عمر له خواخوږۍ او مینې ډک مجلس نه وروسته چې هغه په خپله ځاله کې په خپل څادر ویده شو، ماته د هغه اعرابي قول رایاد شو چې عمر فاروق یې فیصله وکړه او بیا یې یوه دېوال ته سر ولگاوه او ویده شو. اعرابي ورته وویل: حَکْمَتَ عَدَلتَ اَمِنْتَ فَمِنْتَ (پرېکړه دې وکړه، عدالت دې پکې وکړ، امانت داري دې پکې وکړه او بیا ویده شوې). هغه بار بار دا جمله تکراروله او سترگې یې له اوبنکو ډکې وې. ماته دغه صحنه ډېره

ملا محمد عمر "مجاهد" / ۱۴۰

جالبه وه او تراوسه مې نه هېريري. له نيکه مرغه د دې صحنې شاهدان خو

ملگري تراوسه لا ژوندي دي.

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۱۴۱

مشر ملا صاحب او څو جالبې خاطرې یې

موسی فرهاد

د امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله په اړه څو مختصرې خاطرې، پرته له خپلې تبصرې ستاسو سره شریکول غواړم، نور یې قضاوت، پرتلنه او له هغه نه مثبت یا منفي برداشت ستاسو خپل کار دی. خو مخکې تر هغه د نوموړي ځینې مسلم او متفق علیه خاصیتونه ذکر کول هم اړین گڼم. واقعاً چې نوموړی د تاریخ د دغې خاصې مقطعي یو منفرد ریښتینی او سپېڅلی شخصیت و. د ملا عبدالسلام ضعیف خبره ده، څرنگه چې هغه عمر نومېده؛ همداسې یې د عمر فاروق غوندې د پوره صداقت ځانگړتیا لرله، نه یې چاته دوکه ورکوله او نه خپله تر پایه د چا لخوا څخه دوکه سو. ملا صاحب په رښتیا سره څو صفات درلودل:

ځان یې د خدای شریعت ته تسلیم کړی و، پاک نفسه انسان و، هېڅ اخلاقي او لسانی کمزورتیا یې نه درلوده، دروغ ویل یې نه خوښول، له چل او فریب نه یې کرکه لرله، بې ځایه او بې ضرورته خبرې یې نه کولې، د بل چا خبره یې په غور اورېدله، په خبرو کې یې له چا سره ډېره مشاجره نه کوله، په وعده باندې یې وفا کوله، د خولې او زړه خبره یې هر وخت یوه وه، له قومي، ژبني او منطقي تعصب نه یې ډېر نفرت کاوه، خپله ظالم نه و او نه یې ظلم خوښېده، د متین عزم څښتن و، په هر کار کې به یې پرېکنده عمل کاوه.

خو جالبې کړنې او خبرې يې

(۱) د بي بي سي خبريال له ملا صاحب نه وپوښتل چې تاسو خو د چيچنيا د مسلمانانو سره خواخوږي لری؛ ايا له هغوی سره عملاً مرستې هم کوی او يا ورته اماده ياست؟

نوموړي يې په ځواب کې لنډکې، ساده، خو هر اړخيزه او با معنی کليوالي جمله وکاروله: « زموږ خپله پښه په پايڅه کې بنده ده. »
يعني په خپل کور کې په مشکلاتو کې را گير يو، له نورو مسلمانانو خصوصاً چيچنيانو سره به څه مرسته وکړای شو.

(۲) يو مشر ملگری چې ملا صاحب ته ډېر نژدې پاتې شوی؛ وايي: يو ځل ملا صاحب په کندهار کې په خپل دفتر کې و، چې د غرمې ډوډۍ ورته راوړله شوه. د پسه د غوښو قورمه وه. ملا صاحب چې خواړه وليدل څو شېبې همداسې لاس نيولی فکر مند کېناستی، وايي ما ترې پوښتنه وکړه، ولې په چورت کې شوی؟!

وايي ده راته وويل: دا به څنگه وي؟ مجاهدينو او نورو عامو خلکو ته خو ښايي لږو ته داسې خواړه رسيري او موږ او تاسو يې خورو. هغه ملگری وايي ما ورته وويل: د هندوستان يو مشهور عالم مولانا اشرف علي تھانوي رحمه الله چې څه کم سل کاله وړاندې زمانه کې تېر شوی؛ د هغه په اړه ليکل شوي چې د سهار په ناشته کې به داسې خواړه ورته تيارېدل چې هغه وخت به د هغه مهال پنځوس روپۍ مصرف ورباندې راته، نو ده چونکه د مسلمانانو ستر خدمت کاوه دا خواړه يې ځانته مناسب بلل. تاسو هم کولای شۍ چې

د یوویشتمې پېړۍ امیر المؤمنین/۱۴۳

ویې خوری ځکه چې زیاته ستریا دې کمزوری کوي او د ولسي-امورو په انجامولو کې بیا نقصان راځي. وایي بیا یې تسلي وشوه.

۳) د ملا صاحب موټر چلوونکی وایي: یوه ورځ د میوند د شهیدانو تاریخي مقبرې ته ووتلو، چې بېرته راتلو لمر لوېدو ته قریب و، تېز باران شو، لیرې په دښته کې داسې یو شی ښکارېده لکه سپری چې روان وي. د ملا صاحب ور پام شو. وایي دا خو سپری معلومېږي او په دې باران کې به اوس څه کوي؟ سمدستي یې ماته وویل ته موټر در وگرځوه، چې ورغلو پوښتنه مو ترې وکړه، کوچی و، وایي هاغه پورې غره په ځنډه کې مو کیردی دي، هلته ځم. ملا صاحب ورته وویل: راځه سپور شه. په هغه شدید باران کې مو د غره ځنډې ته ورساوه. د خټو او باران له وجې څه باندې یو ساعت وخت ولگېدی، بېرته را روان شو، قریب نیمه شپه وه چې ځای ته راغلو.

۴) د صحنې شاهدان کیسه کا چې د هندوستان یوه الوتکه له مسافرو ډکه وتښتول شوه. د کندهار او کابل پر هوایي ډگرونو یې چکر واهه او د کېناستلو اجازه یې غوښته، خبره تر ملا صاحب پورې ورسېده، چونکه له حقیقته یې څوک خبر نه ول، نو په اړه یې پرېکړه هم گرانه وه. ملا صاحب له مشرانو سره د مشورې پر مهال وویل: «راځئ اجازه ورکړو، نیت به ورته صفا کړو، که چېرې مسلمانان وو نو هم به مو د اسلامي ورورولۍ او هم بشري خواخوږۍ په اساس له هغوی سره مرسته کړي وي او که نامسلمانان وو، بیا به مو هم خپل بشري مسؤلیت اداء کړی وي. او دا چې مور دا کار د ښه نیت له امله کوو،

الله تعالی به مو د نقصان پر ځای عزت او کامیابی په برخه کړي. « هغه و چې اجازه ورکول شوه او معامله یې د افغانانو په نیکنامۍ پای ته ورسېده.

۵) د اسفندیار ولي خان هغه خبره ډېره مشهوره ده چې وایي نصیرالله بابر خپله راته وویل چې زه لارم کندهار ته د ملا عمر سره مې ملاقات وشو، د ډوډۍ پر سر مې ورته وویل چې ملا صاحب که تاسو د ډیورنډ د رسمیت پیژندلو مسئله خلاصه کړی نو ټولې ستونزې به ورسره حل شي. وایي ملا صاحب پرته له ځنډه په ډېره توند لېهجه راته وویل: پاڅه، له دې ځای نه سمدستي پاڅه، بیا دا خبره درنه وانه ورم.

۶) د عبدالحکیم مجاهد وینا ده، وایي له نیویارک نه راغلم له ځان سره مې د اسامه په اړه څو طرحې راوړې وې، ملا صاحب ته مې وړاندې کړې، او ورته ومې ویل چې د امریکا فشار نور هم زیاتېږي، باید چې یوه لاره ورسره یوسو. وایي ملا صاحب راته وویل: « مور امریکا ته نه، بلکې الله ته مسؤل یو، ته ولاړ شه کابل کې له نورو مشرانو سره په گډه یوه داسې لاره راوباسی چې زموږ دین او زموږ ملي عزت ته پکې زیان ونه رسیږي، زه درسره موافق یم.»

۷) د مزار د فتح پر مهال چې اته ایرانی دیپلوماتان د ملا صاحب په ناخبرۍ کې ووژل شول، ایران ته یې عذرونه وویل خو هغوی نه منل. د جنگ اخطارونه یې ورکړل. ملا صاحب په راډیو کې هغوی داسې مخاطب کړل: « ایرانی اخوندان نه مسلمانان په اسلام ورگډوي او نه یې کفار پر کفر ورگډوي.

د یوویشتمې پېړۍ امیر المؤمنین/۱۴۵

که چېرې د ایران لخوا پر مور برید وشي، نو زموږ ځواکونه به ۳۰ کیلومتره دننه د ایران خاورې ته ننوزځي»

۸) یو محافظ یې کیسه کوي چې یو کال زیاته وچکالي شوه، بارانونه ونشول. د کندهار او هلمند په رېگونو کې کوچیان خلک او د هغوی څاروي له تندې سره مخ شول. ملا صاحب ته چې دا خبره ورسېده، سمدستي یې ملگرو ته وویل چې تاسو درځئ خپله یې حال واخلو، چې ورغلو د خلکو حالت ډېر ځورونکی وو، ملا صاحب په خپله ځینو څېمو ته ورغی. هغوی نه پېژانده، خبرې یې ورسره وکړې. چې را روان شو په مخابره کې یې د کندهار والي صاحب او د میدان هوايي مسئولینو ته امر وکړ چې د دې خلکو غم وخورئ، یوه انساني فاجعه رامنځته کېدوونکي ده، په الوتکو او موټرو کې یې داسې ځای ته رانقل کړئ چې هلته اوبه وي. او په ټانکرو کې یې څارویو ته اوبه ور ورسوئ. چې بیا وروسته د هغو خلکو بڼه خدمت وشو. هم دوی او هم یې څاروي وژغورل شول.

دا (مشت نمونه ئی خروار) په اساس به یې کافي وگڼو...کنه نو تاریخي کارنامې او په زړه پورې تاریخي ویناوې یې نورې هم بې شمېره دي. الله تعالی دې پخپل خاص رحمت سره ونازوي، آمین.

مرحوم اميرالمؤمنين د خپلې پېړۍ مجدد و (خاطره)

عبدالحنان همت

د طالبانو د پاڅون لومړي وختونه و، کندهار ولايت تازه نيول شوی و. مور او مرحوم اميرالمؤمنين په يوه حويلۍ کې، چې هغه وخت دغه ځای ته د والي کوټې (د والي کور) ويل کېدل، اوسېدلو.

د نظام قراول په برخه کې مور او شاته مشران و، اکثر وخت به مو ډوډۍ هم ورسره خوړله چې انتهايي ساده وه، ځکه اوس مې يوازې پټاټې په ياديري. لمونځ به مو هم يو ځای ورسره کاوه. دا چې د ده او نورو طالب مشرانو ليدل راته مهم و نو له موقع څخه په استفادې به مو هره کرڼه په دقت سره څارله.

هغه وخت کې غالباً ټول مشران دلته په همدې حويلۍ کې اوسېدل. هره شپه به تر ناوخته مجلس روان و، د ورځنيو کارونو او فيصلو به جاج اخيستل کېده او د راتلونکې لپاره به په مشوره سره پلان جوړېده. له نورو ولايتونو به د جهادي قوماندانانو، علماوو او قومي متنفذينو پلاوي هم دلته راتلل.

دلته په دوو کوټو کې د لنډ وخت لپاره موقتي بنديان هم ساتل کېدل. زمور يوه ملگري يو بندي د را ايستلو پر وخت يو چاپلاخه وهلی و او په دغه وخت کې اميرالمؤمنين هم ليدلی و. ماخستن مور ویدېدلو چې اميرالمؤمنين کوټې ته را ننوت، زمور د مشر ملا محمد اخند پوښتنه يې وکړه، مور هم په وار خطايي هغه ورته را خبر کړ. هغه ته يې وويل چې انډيوالان دې پوه کړه زندانيان دې نه وهي، وهل او تعذيب د محکمې له فيصلې وروسته وي، مولوي پاسني صاحب (د هغه وخت قاضي) ته بنديان ليرئ چې هغه يې په اړه فيصله وکړي، تاسو يې يوازې د ساتلو مسؤليت لری. پر دې خلکو تر مور مخکې هم سخت ظلمونه شوي، مور يې بايد نور اوبنکې پاکې کړو.

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۱۴۷

او څو نورې لنډې سپارښتنې یې وکړې چې اوس مې هېرې دي. مرحوم امیرالمؤمنین له هغه وخت وروسته هم ما څو ځله نور لیدلی و او هغه ملگري چې له ده مرحوم سره به ټول وخت اوسېدل، د هغوی له خولې مو هم ډېرې کیسې اورېدلي دي، چې په ټوله کې سړی ویلی شي چې امیرالمؤمنین د سیاست او امامت په برخه کې د خپلې پېړۍ بې مثاله مجدد و.

دی که څه هم غټ عالم او فصیح خطیب نه و، خو مؤثر دعوت یې ټول د عمل له لارې و، هغه په عمل کې داعي و. هغه خلک چې له ده سره یې له نژدې رابطه وه، ټول په یو نه یو ډول د ده په عظیمو صفتونو رنگېدلي.

ټول د ده په ډول د خپل هدف په وړاندې هر ډول قربانۍ ته تیار دي، ټول تر ډېره حده له هر ډول فساد پاک دي او...

مرحوم امیرالمؤمنین انتهایي قاطع، جرئتمند، قربانۍ ته تیار او له هر ډول تصنع څخه پاک و. که تاسو د امارت مشرانو ته متوجه شوي یاست، دا صفتونه الحمدلله ټولو هغو کسانو ته انتقال شوي چې له ده سره یې ناسته پاسته درلوده. او یاد صفتونه له هغو څخه نورو هغو کسانو ته چې له دوی سره له نژدې راشه درشه لري، انتقال شول، او دا لړۍ به تر ډېره وخته دوام لري. مرحوم امیرالمؤمنین د خپلې پېړۍ یوازینی کس و چې عملاً یې دین او سیاست سره یو ځای کړل. مرحوم امیرالمؤمنین د خپل حاکمیت په دوران کې د نړۍ د استعماري قدرتونو له مختلفو فشارونو سره مخامخ شو، خو د اسلامي شریعت په تنفیذ، د بتانو د نړولو او د اسامه په موضوع کې له حده زیات فشارونه له مختلفو لارو پرې ولوېدل، خو پر الله د توکل له مخې یې هر څه وزغمل، ولې له خپلو ارزښتونو تېر نه شو. مرحوم امیرالمؤمنین یوازینی کس و چې د وخت د هر استعمار له قدرت او دبدبې څخه مطلق بې پروا و.

ملا محمد عمر "مجاهد" / ۱۴۸

هغه ثابته کړه چې د خپل یوه مظلوم مسلمان ورور په دفاع کې هر څه ته تیار دی، خو د اسلامي امت پر لمن استعمار ته د سر ټیټولو تور داغ نشي زغملی. نو ځکه مورز ویلی شو چې مرحوم امیر المؤمنین ملا محمد عمر مجاهد د سیاست په برخه کې د خپلې پېړۍ بې مثاله مجدد و.

خاطره

سید احمد قانع

کوچنی وم، تازه مې بیسکل زده کړی و. د جمعې ورځ وه، بازار خالي و، د خرقې شریفې خواته ولاړم. د خرقې شریفې د زیارت څخه یوه ډله طالبان را ووتل، په مخ کې جگ صوفي سپری چې تور بخن غټ ترخضی ارایش کالی یې اغوستي و، جرمني بوټ یې په پښو وو، توره د پاچ لنگوټه یې پر سر، ربیکاټ صدری یې په تن وه، را روان و.

زه په ډېر فاتحانه انداز له خپل بیسکل سره چې نوی مې بازار ته را ایستلی و، له دروازې څخه په لږ فاصله کې ولاړ وم. دوی را ورسېدل، بې له دې چې څوک پر ما د بیسکل د ایسته کولو غږ وکړي، را ورسېدل. همدې لومړي تن زما سره داسې چلند وکړ، لکه ما چې لاره په حقه سره بنده کړي وي، په ډېرې ارامۍ سره د بیسکل مخ ته تېر شو. خدای شاهد دی چې د ده د دې چلند څخه ډېر خوشحاله شوم. په زړه کې مې وویل دا سپری لکه چې زما د نوي بیسکل د زده کړې او خوشحالی څخه خبر و. تلوسه مې شوه، چې دا سپری وپېژنم. یو نفر ته مې وویل: ملا صاحب دا سپری څوک وو؟

په تلواري غږ یې راته وویل: لوی ملا صاحب!

د لوی ملا صاحب د نامه پېژندنه خدایرو راته سخته وه، کور ته راغلم دا کیسه مې د کورنۍ و نورو غړو ته وکړه. چا راته وویل هغه خو ملا محمد عمر اخوند و، د جمعې لمانځه وروسته ولایت ته تلئ.

خاطره

احمد گل ريان

د کراچی د جامعہ احسن العلوم مدرسې مهتمم، تکړه مقرر او شيخ الحديث والتفسير حضرت مولانا زروالي خان صاحب کيسه کا چې کله د يوولسم سپتمبر واقعہ پېښه شوه او امریکايي خرسانو د عقاب په ځاله د بلوسېد په نيت لکۍ بېره کړه، نو موږ څو تنه علماء کرام د نورو په نماينده گۍ د ملا محمد عمر مجاهد حضور ته د امارت د بقا لپاره له يو شمېر مشورو سره حاضر شوو. د مجلس د وخت په راکولو ډېر خوشحاله شولو خو چې له ستړي مشي او جوړ تازه وروسته مو په خبرو ورسره پيل وکړ يو ډول عجيب احساس مو وکړ. لومړی مشوره مو دا ورکړه چې که تاسې اسامه بن لادن ورته وسپارئ بڼه به څکه وي چې امارت به په خپل ځای پاتې شي، دا کار محمد صلی الله عليه وسلم هم کړی او صحابه کرام يې کفارو ته سپارلي.

وايي چې ملا محمد عمر لږ غلی شو بيا يې په ملا صاحبانو نظر تېر کړ او په ورو يې وويل: محمد صلی الله عليه وسلم دا کار له صلحې وروسته کړی، تاسې ماته په شریعت کې داسې دليل را پيدا کړی چې کافرانو ته د يوه مسلمان په لاس ورکول جايز دي، نوزه به دا کار وکړم.

مفتي صاحب وايي نه يوازې دا چې علماء کرام چپ شول، بلکې دې ټينگ ايمان او لوړ علميت ته يې حيران پاتې شول او ډېرو خو له سترگو اوبڼکې وبهولې، وايي چې نورې مشورې مو په ستوني کې وچې شوې. د خدای په امانی په اخیستلو سره مو ترې د تلو اجازه وغوښته او خپلو استوگنځایونو ته له درنې پېښمانتیا سره ستانه شوو.

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۱۵۱

ملا محمد عمر ولاړ، خو...

داود جنبش

ملا محمد عمر ولاړ، خو ځانته یې په افغان تاریخ کې ځای پرېښود. دا چې دا ځای څه دی، غوره قضاوت به پرې هغه وخت شونی وي چې د اوسني پیر ترخې هېرې شي او د هماغه مهال نسل د ۱۳۵۷ د ثور تر کودتاه وروسته ټول غمجن پړاو په سره سینه وسپړي او وڅیړي. ښایي د خبریالانو په ډله کې تر ما له مرحوم ملا صاحب سره ډېرې مرکې چا نه وي کړي.

یو ځل مې پر ۱۹۹۶م کال چې د بېل کلنتن ادارې پر خوست د کروز توغندیو برید وکړ، نیمه شپه مې له خوبه را وینس کړ. نژدې پر هره مهمه پېښه یې تل زما ټیلیفونونو ته ځواب ویلی او مرکې ته یې غاړه ایښې ده. ان تر پټېدلو لږ وړاندې یې وروستی مرکه هم د ۲۰۰۱م په ډسمبر کې له ما سره وکړه او تر هغه وروسته یې بیا چا غږ وانه وربد.

د ۱۹۹۶م په اپرېل کې چې کله ملا محمد عمر د زرو روحانیونو د یوې ډلې لخوا امیرالمؤمنین وټاکل شو، د لنډې کتنې لپاره مې د کندهار د والي په دفتر کې ورسره ولیدل او ښه مو وکړ. تل ورو غږېده، غوسه یې نه کوله، جملې یې لنډې او ساده وې، په خبرو کې یې د نورو ملایانو خلاف د مذهبي متونو پر ځای ډېر کلیوال سمبولونه او معیارونه خوښول.

یو ځل چې کله د اسامه بن لادن او امریکا ته د طالبانو د گواښ پوښتنه ترې وشوه نو ده په ډېره ساده لهجه وویل ((زموږ پښه پخپله پایڅه کې بنده ده)) بل ځل چې کله ایران په مزار شریف کې د خپلو ډیپلوماتانو د وژل کېدو په غچ کې لسگونه زره عسکر د افغانستان پولې ته را وخوځول، ملا عمر له

هغوی نه د سرې سینې د غوښتلو تر څنگ وویل ((نو که چېرې ونه شوه بیا به یې تر اصفهانه پسې واخلو)) د تهران پر ځای د اصفهان یادول یوه تاریخي تداعي وه. ده غوښتل ایرانیانو ته د هوتکي شاه محمود دوران ور په زړه کړي چې په اصفهان کې یې د فارس صفوي واکمنه وپرخولله او هلته یې ځان واکمن کړ.

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۱۵۳

مک کرسټیل: ملا عمر ته تر کرزي سل ځله ډېر احترام لرم

نظر محمد مطمین

د ملا محمد عمر مجاهد د شخصیت اړوند؛ په افغانستان کې د امریکا/ناټو قواوو عمومي قومندان جنرال مک کرسټیل شخصي نظر: "زه (جنرال مک کرسټیل) راغلی يم چې ملا محمد عمر ژوندی ونیسم او یا یې مړ کړم. همدا کار کوم، هغه زما دوښمن دی، جگړه ورسره کوم، ترڅو یې ژوندی ونیسم او یا یې ووژنم. مگر بیا هم هغه ته سل ځله تر حامد کرزي زیات احترام لرم. هغه یو څوک دی او د خپل هدف لپاره جگړه کوي، زما دوښمن دی، مگر په دې برخه کې هغه ښه گڼم. تر کرزي سل ځله زیات احترام د هغه شخصیت ته لرم"

پورته خبرې جنرال مک کرسټیل پخواني ډیپلومات او په اسلام اباد کې د افغانستان سفیر ملا عبدالسلام ضعیف ته د هغه په کور کې د لیدنې پر مهال کړې وې. په داسې حال کې چې جنرال فیلډ او په کابل کې د امریکا د هغه وخت سفیر هم شتون درلود. پورته خبرې د نومبر ۱۸ مه ۲۰۱۷ ضعیف صاحب ما ته کړې وې. او نن ورځ (د اپرېل ۲۴ مه، ۲۰۱۸) مې یو ځل بیا د جنرال مک کرسټیل د څرگندونو اړوند د محترم ضعیف صاحب څخه یادې خبرې په تاییدي ډول واورېدې.

څلورم څپرکی

د امیرالمؤمنین رحمہ اللہ ویناوې او ځینې فرمانونه

د امیرالمؤمنین رحمہ اللہ څو ویناوې

(۱) زه به په خپل مشر توب کې افغانانو ته داسې تاریخ پرېنږدم چې هغه دوی ته پیغور شي، نو په داسې عزم کې د ملت همکارۍ ته ضرورت شته او باید وپې کړي.

(۲) په یاد ولړئ چې بې له علماء کرامو دا کار نه شي بشپړ کېدلی. او که علماء کرامو له غفلت څخه کار واخیست، نو دا کار به ضرور خرابیږي. ځکه د طالب کار په سنگر کې هستوگنه او د دښمن مقابله کول دي. شریعت او قانون نافذول یواځې د علماء وو کار دی. که دا کار خراب شو، نو د قیامت په ورځ به زه د ستاسو گروپونو نه نیسم. او ذمه وار به همدا تاسو وی.

(۳) چا چې له دین سره خیانت کړی، الله تعالی ذلیلہ کړي دي. راځئ له دین سره وفا وکړو، ترڅو د دنیا او اخرت کامیابي مو په نصاب شي.

(۴) له خدای سره مې وعده کړې، که یوه لوبشت ځمکه مې په قبضه کې راشي، د خدای نظام به پرې نافذ کوم.

(۵) د اسلامي عقیدې او خپلواکۍ ساتنې امتحاني ستونزې په صبر او زغم سره گالل کيږي.

(۶) نړیوال به د امریکایانو او د دوی د پلویانو د مرگ شاهدان وي.

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۱۵۵

(۷) زما او د اسامه بن لادن په وژلو به ستونزې هوارې نشي، که دوی غواړي چې ترورېزم له منځه یوسي، نو لومړی دې خپلې قواوې له خلیج نه وباسي او د اسراییلو ملاتړ دې پرېږدي. (۲۰۰۱/سپتمبر/۲۴)

(۸) د اسامه بن لادن په هکله:

ظاهرشاه کفار، کفارو ته نه دي سپارلي، نو زه مسلمان څنگه کفارو ته وسپارم؟

(۹) د امریکایانو د گواښونو په ځواب کې:

امریکایان تکنالوژي لري، وژل کولای شي، خو مرگ نشي پرې دفع کولای. (۱۰) امریکا مور ته د ماتې او شکست وعده را کړې ده. او الله مور ته د فتحې او بري وعده را کړې ده. نو گورو چې کومه وعده رښتوني ده.

(۱۱) امریکایانو ته په خطاب کې:

دا نو شاهي نظام نه دی چې تاسې راشی مور به درنه لار شو، دلته مجاهدین دي، منظم قطعات دي، غرونو ته به درنه وخیږي. هسې به ځان هم خراب کړی مور هم.

(۱۲) د ایران هېواد د اخطارونو او گواښونو په ځواب کې:

ایران هوبنیار ملک دی، دا کار (پر افغانستان حمله) نه کوي. او که دا کار یې وکړ، نو تر اصفهانه به یې پسې واخلو.

(۱۳) الله تعالی له مؤمنانو سره د کامیابي وعده کړې ده، نو له ځانونو حقیقي مؤمنان جوړ کړئ! الله تعالی به ضرور بریا در نصاحب کړي، ځکه الله تعالی د خپلې وعدې مخالفت نه کوي.

۱۴) نو د روسانو په مقابل کې چې خلک را پورته شول، هغوی ته خو ما نه وو ویلي، نه به طالبانو ورته ویلي وو او نه هم اسامه. بلکې دا د افغان مسلمان ولس خپل ایماني غیرت وو چې د اشغالګرو په مقابل کې را پورته شول. نو د اوسنیو اشغالګرو په مقابل کې به څنگه نه را پورته کیري؟!

۱۵) افغانان ډېر غیور ولس دی، دا یې کله هم نفس نه اخلي چې داسې کار دې وکړي (مسلمان دې کفارو ته وسپاري)، که ټول افغانستان په بل مخ هم اوړي په افغانستان کې داسې کوم فرد نشي پیدا کېدای چې دا دې نفس قبول کړي چې کوم مسلمان دې کفارو ته په لاس ورکړي.

۱۶) ملامتي په طالبانو او یا په اسامه مه وایاست، زما دې د الله پر وحدانیت قسم وي چې که اسامه همدا اوس په لاس ورکړی، بیا به هم همدا زور حال وي، همدا پتکې به وي. نو دا مسئله د اسامه نه ده بلکې دا د اسلام سره ضد او عناد دی.

۱۷) دغه اسلامي امارت دوی لپاره د خطر زنگ دی او دې خطر ته دوی متوجه دي. او په خپل ټول توان او قوت سره غواړي دا نظام ختم کړي. نو تاسو په دې پوه شئ چې د دې بحران څخه د وتلو یواځینی لار پر خپل الله باندې اعتماد کول دي. او په دې لاره کې صبر او استقامت کول دي. او همدا د کامیابی یواځینی ذریعه ده.

۱۸) مرگ حق دی او هر چاته راځي، نو چې د امریکا په ملګرتیا کې د بې ایمانی او بې غیرتی په حالت کې وي دا به ښه وي او که په اسلام کې له ایمانه سره د غیرت په حالت کې شهادت؟

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۱۵۷

د امیرالمؤمنین رحمه الله ځینې فرمانونه

د طالبانو د واکمنۍ پر مهال په اسلام اباد کې د افغانستان سفیر بناغلي عبدالسلام ضعیف په خپل کتاب "طالبان له کندهاره تر مزاره" کې د امیر المؤمنین ملا محمد عمر مجاهد ځینې فرمانونه راوړي، چې د فرمانونو الفاظ یې د هغه ملي ارشیف څخه چې د وخت په رسمي مجلو کې چاپ شوي و، کت مټ را نقلوي. چې مور یې له نوموړي کتاب څخه ځینې فرمانونه دلته راوړو:

په ټولنه کې د بنځو د حقوقو په هکله د افغانستان اسلامي امارت د مقام

فرمان:

گڼه: (۱۰۴)

نېټه: ۱۷/۵/۱۴۱۹ هـ.ش

خرنگه چې په اسلامي شریعت کې بنځه ځانته خپل شرعي حقوق لري چې د هغو په ترلاسه کولو سره یې حیثیت او مقام لوړ او حیا او پرده یې خوندي کيږي، مگر بد بختانه په افغاني ټولنه کې د ناوړو او غیر شرعي رواجونو له امله، بنځه له خپلو دغو شرعي حقوقو څخه بې برخې او راز راز ظلمونه ورسره کيږي نو د دغه ډول بې عدالتۍ د مخنیوي په منظور لاندې مراتب منظوروم:

لومړۍ ماده: د هېواد مسلمان اتباع نسبي کولای چې د قتل په صورت کې بنځه د دیت، جوړې (سولې) یا په بل نوم سره د مړي (میت) کورنۍ ته په بدل کې ورکړي.

دويمه ماده:

۱- د هېواد مسلمان اتباع نسي کولای چې کونډه بنځه د مېړه د کورنۍ له غړي سره په نکاح کولو مجبوره کړي.

۲- د شريعت د حکمونو مطابق، کونډه بنځه کولای شي چې په خپله خوښه نکاح وکړي.

دريمه ماده: د امارت ټول مسؤلین او قاضيان دنده لري چې د دغه فرمان له حکمونو څخه سرغړونکو ته سخته جزاء ورکړي.

څلورمه ماده: دغه فرمان د توشیح له نېټې څخه نافذ او په رسمي جريده کې دې خپور شي.

والسلام

د اسلام خادم

اميرالمؤمنين ملا محمد عمر (مجاهد)

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۱۵۹

د رشوت د مخنیوي په هکله د افغانستان اسلامي امارت د مقام فرمان:

په دې کې شک نشته چې په یوه اسلامي نظام کې غدر، خیانت او بلې (رشوت) اخیستل د دغه نظام هدفونو او ارمانونو ته سخته ضربه ورکوي او د لوی خدای جل جلاله د نارضایتۍ او د اسلامي نظام د ناکامۍ سبب ګرځي. په افغانستان کې د طالبانو اسلامي تحریک هم د دغه راز مفسدو د دفع او رفع لپاره را ولاړ سوی دی او اسلامي امارت یې تأسیس کړی دی، نو په دې خاطر چې د دا ډول احتمالي جنایتونو او مفسدو بیخي مخنیوی شوی وي، لاندې مراتب منظوروم:

لومړۍ ماده: که چېرې د اسلامي امارت په ادارو کې څوک په رشوت ونیول شي، په پنځه کاله حبس محکومېږي.

دویمه ماده: د اسلامي امارت محاکم مکلف دي چې د رشوت د جرم په مرتکبینو باندې د دغه فرمان د لومړۍ مادې حکم تطبیق کړي.

دریمه ماده: دغه فرمان د توشیح له نېټې څخه نافذ دی، د هېواد په ډله ییزو خبري وسیلو او رسمي جریده کې دې خپور شي.

والسلام

د اسلام خادم

امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد

د بنگو د کښت د مخنيوي په هکله د افغانستان اسلامي امارت د مقام

فرمان:

گڼه: ۲

نېټه: ۱۳/۱/۱۴۲۰ هـ.ش

لومړۍ ماده:

- ۱- په ټول هېواد کې د بنگو کرل مطلقاً منع دي.
 - ۲- کوم اشخاص چې د بنگو په کرلو لاس پورې کوي، شرعي سزا به ورکړل شي.
- دویمه ماده: د ولایتونو والیان مکلف دي چې په خپلو مربوطو ولایتونو کې د بنگو د کرلو د مخنيوي په خاطر، لازم تدابیر ونیسي.
- دریمه ماده: دغه فرمان د توشیح له نېټې څخه نافذ دی او په رسمي جریده کې دې خپور شي.

والسلام

د اسلام خادم

امیر المؤمنین ملا محمد عمر مجاهد

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۱۶۱

د کور او محل د تلاشي د څرنگوالي په هکله، د افغانستان اسلامي امارت

د مقام حکم:

گڼه: ۱۱۸۷

نېټه: ۱۵/۱۱/۱۴۲۱ هـ.ش

د افغانستان اسلامي امارت مقام، ټولو محترمو مسؤلینو او طالبانو ته خبر ورکوي چې په کوم کور او یا ځای کې چې د تلاشی ضرورت پیدا شي، د یوه ضرورت په خاطر، لومړی دې هغه کور یا ځای محاصره شي، وروسته دې د کلي امام او دوه تنه نور مسؤل کسان، له ځانه سره د تلاشی په منظور ملگري او د تلاشی ځای ته دې داخل شي، د کلي د امام او د کلي د دوو تنو په حضور کې دې هغه ځای تلاشي شي تر دې وړاندې هیڅوک نشي کولای چې په یوازې توگه، د تلاشی په منظور یوه کور ته ور داخل شي، دا د دې لپاره چې د شخصي اغراضو درلودونکو خلکو او هم هغو کسانو مخه ونیول شي، کوم چې په یوه او بله بهانه، د طالبانو په جامه کې د خلکو ځورېدل غواړي. په آخر کې په دې تاکید کوو چې دغه حکم باید په جدي توگه په نظر کې ونیول شي، د تخلف په صورت کې به سر غړوونکي ته سخته سزاء ورکول شي.

والسلام

د اسلام خادم

امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد

اوس هم وختي دی چې...

شفيع اعظم

فکر کوم اوس هم ډېر وختي دی چې د ملا عمر د ريښتيني شخصيت په اړه پوه شو. لاهم پر تبليغاتي دستگاہ امریکا او د عمر هغه حريفان حاکم دي چې دوی يې له تاج او تخت نه لاندې راوپرځول او بيا يې د کولاب تر لمنو پسې واخيستل.

دغې تبليغاتي دستگاہ اوولس کاله په پرلپسې ډول ملا عمر پر پنجاب، امریکا او نورو ناوليو ډلو تپلو وټاپه. حال دا چې مور وينو همدا اشخاص په خپله تر ټولو زيات د پنجاب گټو ته وفادار او د امریکا پر مټ يې له لاسه تللی تخت را خپل او د ملت په شتمنيو له هېڅ نه ملياردران شول.

هغه عمر چې زه پېژنم او له امله يې پر ما گران دی، نو هغه د پنجاب په گډون د دې وطن د هر بهرني او کورني دوښمن سر سخته دوښمن او د پښتونوالي او د عصر د مسلمانۍ سوچه او ننگه بېلگه وه. هغه چې څېره يې په دغه تبليغاتي زهراگين ماحول کې نشي ليدای حق يې دی، اما صبر دې وکړي او په ښکښلو، بد رد ويلو دې خپل ځان ته سپکاوی نکوي.

تاريخ بې رحمه قاضي دی او هر څه به په ډاگ نندارې ته کيردي.

د الله په امان ملا محمد عمر مجاهده!

ادهم شرقاوي

الله تعالی مونږ ته د بري وعده راکړې او امریکا د ماتې، نو نړیوال به وگوري چې د چا وعده رښتونې ده! دا ستا هغه یوازینی خبره ده چې ماته یاده ده. ستا خبرې تل کمې وې، خو عمل دې ډېر و. او الله تعالی گواه دی چې ته د دې منبر یو نا آشنا او په زړه پورې خطیب وې.

داسې گومان ونکړې چې زه دا خو کړنې ستا په غمرازی کې لیکم، ته د نن ورځې له غمرازیو څخه مستغني یې. بلکې هغه چاته پکار ده چې پخپل ځان وژاري، کوم چې ته یې له لاسه ورکړی یې.

نو په تا دې سلام وي!

په تا دې سلام وي د عبدالله عزام دوسته او د اسامه بن لادن ملگریه!

په تا دې سلام وي چې روسیه دې د درنو گوزارونو لاندې ویلي شوه او امریکا ستا د پلټنې له امله په ځمکه سرگردانه ده!

په تا دې سلام وي د زړو جامو او سپیڅلي ایمان خاونده!

په تا دې سلام وي د خالي جیبونو او ډک زړه خاونده!

په تا دې سلام وي چې د هغه څه پروا دې ونکړه چې د امنیت په شوری کې روان ول، او نه له هغو پلانونو ووېرېدې چې د ملگرو ملتونو په انگرې کې ستا او ستا د امارت پر ضد جوړېدل. په تا دې سلام وي چې دوی درته په سپینه مانی کې راټولېدل او تا ورته په سمخو کې خپل افراد منظم کول.

په تا دې سلام وي چې دوی درته د پنتاگون جنرالان راتولول او تا يې په مقابل کې د سورة الانفال جنرالان تيارول.

مونږ ته دې ډېر څه را وښودل اې اميرالمؤمنينه!

مونږ ته دې را وښودل چې رښتوني ولاء او براء يوازې په کتابونو کې نه؛ بلکې دا ده چې کوم مسلمان کافر ته ونه سپاري، ولو که د ټولې پاچاهي په قيمت دې تمام شي.

مونږ ته دې را وښودل چې رښتوني توحيد امريکا ته په هغه وخت کې (نه) ويل دي چې ټول ورته (هو) وايي. مونږ ته دې را وښودل چې د قوت او غښتلتيا راز په تورې او ټوپک کې نه؛ بلکې په هغه لاس کې نغښتي چې اوچتوي يې.

مونږ ته دې را وښودل چې ضروري نه ده واک دې تل سپری گمراه کړي. مونږ ته دې را وښودل چې د حقيقي مشرانو ځای تل د جگړې او مقاومت په لومړيو ليکو کې وي. مونږ ته دې را وښودل چې غرونه د اتلانو له نظره خندقونه دي. او سيندونه د اتلانو له نظره کمينونه دي. او کله چې په هلمند او قندهار کې واوره ووريري، نو مېلمستيا ايجابوي چې د ناټو عسکرو ته په خپلو مرميو سره تودوخه ور ورسوي!

اې مشره! سپور آخر بايد ښکته شي. اوس وخت راغلی چې ته ارام وکړې او د خپل رب په لوري لار شې. د الله لپاره مو مينه درسره درلوده او د الله په لار کې مو له لاسه ورکړې. ستا په تلو تعزيت نه کوو، ځکه د څه لپاره دې چې ژوند کاوه په هغه دې مرگ ترلاسه کړ.

ماخذونه

- ۱) سعید، قاري سعید، د سپين کاروان سرلاري، چاپ کال: ۱۴۳۸ هـ. ق.
- لومړی ټوک، چاپ وار: لومړی، خپرندوی: ا.ا.ا د فرهنگي چارو کمیسیون د تالیف او ترجمې خانگه.
- ۲) ضعیف، ملا عبدالسلام ضعیف، طالبان له کندهاره تر مزاره، چاپ کال: ۱۳۹۶ ل، خپرندوی: اکسوس کتاب پلورنځی.
- ۳) مطمئن، عبدالحی مطمئن، ملا محمد عمر، طالبان او افغانستان. چاپ کال: ۱۳۹۶ ل خپرندوی، افغان خپرندویه ټولته.
- ۴) یرموک مجله، گڼه، دوهمه/مارچ - ۲۰۱۸
- ۵) الاماره وېبپاڼه.
- ۶) نن ټکی آسیا.
- ۷) نورې بېلا بېلې سرچینې...